Koviloor Digital Library

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

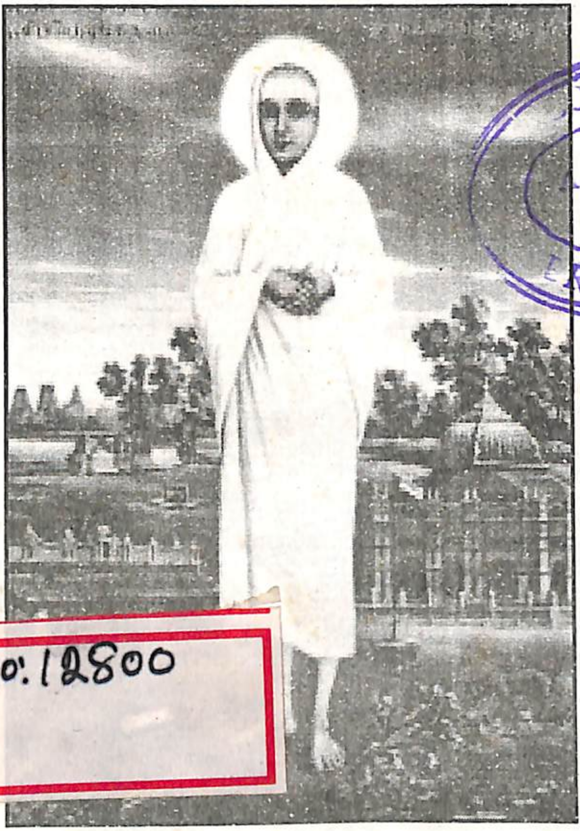

ACC No: 12800

...OOR ANDAVA... A. No. 12800 ...RARY, KOVIL...

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார்

அருளிய

1. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்
2. மனுமுறை கண்ட வாசகம்

வெளியீடு :

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் தெய்வ நிலையம்
வடலூர். தமிழ்நாடு

Koviloor Digital Library

நூலின் பெயர்	:	திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம், மனுமுறைகண்ட வாசகம்.
முதற் பதிப்பு	:	23–1–1997 (126 ஆவது தைப்பூசம்) 5000 பிரதிகள்.
இரண்டாம் பதிப்பு	:	5–10–2002 (வள்ளற்பெருமானார் அவதார தினம்) 5000 பிரதிகள்.
மூன்றாம் பதிப்பு	:	24–5–2004 (தருமச்சாலையின் 138–வது ஆண்டு தொடக்க விழா தினம்) 5000 பிரதிகள்.
நான்காம் பதிப்பு	:	5–10–2005 (வள்ளற்பெருமானார் அவதார தினம்) 5000 பிரதிகள்.
ஐந்தாம் பதிப்பு	:	23–1–2008 (137–வது தைப்பூசம்) 10,000 பிரதிகள்.
பதிப்பு உரிமை	:	திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் தெய்வ நிலையம், வடலூர் – 607 303. கடலூர் மாவட்டம். போன்: 04142 – 259250
பக்கங்கள்	:	104
நூலின் அளவு	:	1/8 டெம்மி
எழுத்து	:	12 புள்ளிகள்
பேப்பர் தரம்	:	சேஷசாயி 13.7 KG.

விலை ரூ.10

அச்சிட்டோர் :

இலட்சுமி அச்சகம்,

(கம்ப்யூட்டர் ஆப்செட் பிரிண்டிங்)

வடலூர். போன் : 04142 - 259561

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் - முதற்பதிப்பின் முகப்பேடு (1879)

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்

சிதம்பரம்

இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஜீவகாருணிய வொழுக்கம்

இஃது

கூடலூர் டிஸ்ட்ரீக்ட் இஸ்கூல் இனிஸ்பெக்டர்

சீ. அரங்கசாமிபிள்ளை

புதுவைக்கடுத்த

வைத்திகுப்பம் மே. அப்பாசாமிநாயகர்

இவர்கள் கேட்டுக் கொள்ள

கலவை முத்தியாலு செட்டியார் குமாரர்

சங்கர செட்டியார் முயற்சியில்

பு. பெ. கிருஷ்ணசாமி நாயகரால்

சபா. மாணிக்க பிள்ளை அச்சுக் கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1879

மனுமுறை கண்ட வாசகம் - முதற்பதிப்பின் முகப்பேடு (1854 ஜுன்)

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மனுமுறை கண்ட வாசகம்

இஃது பலருக்குமுபயோகமாகச்

சாஸ்திர விளக்கச் சங்கத்தார் கேட்டுக் கொண்டபடி

மனுநீதி கண்ட புராணத்தை

விரிவுள்ள வாசக நடையாகச்

சிதம்பரம் இராமலிங்கப் பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

பாளையம் சுப்பராயச் செட்டியாரவர்களால்

மேற்படி

சங்கத்தாரவர்களது

வித்தியானந்த அச்சுக் கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த ஹு ஆனி மீ 1854 ஜூன்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

முன்னுரை

அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புத ஆண்டவரின் தனிப் பெருங்கருணையாகத் திகழ்கின்ற திருவருட்பிரகாச வள்ளற் பெருமானார் அருளிய உரைநடை நூல்கள்.

1. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்.
2. மனுமுறை கண்ட வாசகம்.

இவ்விரண்டு நூல்களும் நமது செந்தமிழில் அருளப்பெற்ற ஈடுஇணையற்ற தெய்வீக நூல்களாகும். இந்நூல்களில் நமது பெருமானாரின் சொல்தொடர் அமைப்பும், கருத்துச்செறிவும் வளரும் தமிழுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளன.

1. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

வள்ளற் பெருமானார் வடலூரில் 23–5–1867 பிரபவ ஆண்டு வைகாசி மாதம் 11–ஆம் தேதி வியாழக் கிழமை சத்திய தருமச்சாலையை நிறுவினார்கள். தருமச்சாலை தொடக்க நாள் விழாவில் இந்நூல் எழுதப் பெற்றிருந்த வரையில் படித்து விளக்கப் பெற்றது. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் முதற் பதிப்பு 1879 –ல் வெளிவந்தது.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்க நூல் மூன்று பிரிவுகளாக உள்ளது. மூன்றாம் பிரிவு முற்றுப்பெறவில்லை. 1879 முதற் பதிப்பிலும், ஆறாம் திருமுறை முதற் பதிப்பிலும் (1885) பொன்னேரி சுந்தரம் அவர்கள் பதிப்பித்த ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற் பதிப்பிலும் (1892) பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி அவர்களின் திருவருட்பா பதிப்பிலும் (1896) ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் முதற் பிரிவு மட்டுமே உள்ளது. ச. மு. கந்தசாமி அவர்கள் பதிப்பில் (1924) முதலிரண்டு பிரிவுகளும், மூன்றாம் பிரிவின் ஒரு பகுதியும் உள்ளன. தற்போது வழங்கும்வரை உள்ளது, திருவருட்பாப் பதிப்புச் செம்மல் ஆ. பாலகிருஷ்ணனார் பதிப்பிலேயேயாகும்.

வள்ளற்பெருமானார் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை மிக விரிவாக ஏழு பிரிவில் எழுதி உபதேசித்தாகக் கேள்வி. அது முற்றிலும் உண்மையானால் மூன்றாவது பிரிவின் தொடர்ச்சியும் மற்ற நான்கு பிரிவுகளும் இதுகாறும் கிடைக்காது இருப்பது நமது தவக் குறைவே ஆகும்.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல், புலால் மறுத்தல் கொலை தவிர்த்தல் ஆகியவற்றை வற்புறுத்தி அருளப்பெற்றதே ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்.

ஆன்ம நெகிழ்ச்சியாகிய ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் சன்மார்க்கத்தின் முதல் நிலை; அதன் பயனாகிய மரணமிலாப் பெருவாழ்வு சன்மார்க்கத்தின் முடிநிலை. உடல் மூலமே உயிர் இயங்குகின்றது. அதுபோல் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் மூலமே மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெற முடியும். ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமே கடவுள் வழிபாடு என்பது வள்ளற் பெருமானாரின் அறிவிப்பாகும்.

சன்மார்க்கத்தின் விளக்கமாக வினா விடை முறையில் அருளப்பெற்ற இந்நூலை அன்பர்கள் தினந்தோறும் வாசித்து அருள் இன்பத்தை அடைய வேண்டுகின்றோம்.

2. மனுமுறை கண்ட வாசகம்

வள்ளற் பெருமானார் சென்னையில் வாழ்ந்த காலத்தில், பெரிய புராணத்திலுள்ள மனுநீதி கண்ட புராணத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டு அதன் வழிநூலாக இதனை அருளியுள்ளார்கள். 1854 –ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதன் முதலில் மனுமுறை கண்ட வாசகம் நூல் வெளிவந்துள்ளது. சென்னை சாஸ்திர விளக்க சங்கத்தார் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க நமது பெருமானார் இந்நூலை அருளியுள்ளார்கள்.

அரசாட்சிக்கும், மனசாட்சிக்கும் இலக்கணம் வகுத்துத் தன்னைக் கொடுத்தாவது தருமத்தைத் தேடவேண்டும். என்னும் நியதியை நிலைநாட்டி மனிதர், பறவை, மிருகம் முதலிய எந்த உயிரிடத்தும் உயர்வு தாழ்வு கருதாது உண்மை நீதி நிலை பெற்று நிற்க மனுமுறை கண்ட வாசகம் வழிகாட்டுகின்றது. இந்நூலில் காணப்பெறும் சொல்லாட்சிகள் அற்புதமானவை. மேலும் இலக்கண இலக்கிய நயம் மிகுந்தவை. இந்நூலை அன்பர்கள் தினந்தோறும் வாசித்து அருள் இன்பத்தை அடைய வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி ! நன்றி !!

இந்நூலினை வெளியிட அனுமதி வழங்கிய இந்து சமய அறநிலையத்துறை சென்னை சிறப்பு ஆணையர் & ஆணையர் திருமிகு. **த.பிச்சாண்டி** I.A.S. அவர்களுக்கும் சிறப்புடன் வெளிவர ஆலோசனை வழங்கிய கூடுதல் ஆணையர் திருமிகு. **K.K.ராஜா** M.A., B.L., அவர்களுக்கும், விழுப்புரம் இணை ஆணையர் திருமிகு. **இரா. சுப்பிரமணியன்** B.A., B.L., அவர்களுக்கும் அன்பான நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

சென்னை தலைமையிடத்து இணை ஆணையர் திருமிகு. **தி. ஜெயராமன்** B.A., B.L., அவர்களுக்கும் கடலூர் உதவி ஆணையர் திருமிகு. **இரா. செல்வராஜ்** M.A., B.L., அவர்களுக்கும் அன்பான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த அச்சகத்தார்க்கும் அன்பான நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பதிப்புப் பணியாற்றிய வள்ளலார் தெய்வநிலைய கணக்கர் **ப. ஞானப்பிரகாசம்** B.Com., அவர்களுக்கும் அன்பான நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

திருவருட்பா வெளியீட்டுத் திருப்பணி என்னும் அரிய அற்புதப் பணியைச் செய்ய எங்களுக்கு அருள்புரிந்த வள்ளற்பெருமானுக்கு அனந்தம் கோடி வந்தனம்! வந்தனம்!

மு. இராமலிங்கம்,
தலைவர் அறங்காவலர்குழு.

க. நாகராஜன் M.A.,B.Ed.,
செயல் அலுவலர்.

அறங்காவலர்கள் :

மு. விஜயகுமார், **து. இராமகிருஷ்ணன்,**
சி.கனகலட்சுமி, **ம.வே.வேல்ராமலிங்கம்** M.A., B.L.,

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் தெய்வநிலையம்,
வடலூர் - 607 303. கடலூர் மாவட்டம்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முதற்சாதனமாகிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

முதற் பிரிவு

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமே கடவுள் வழிபாடு

உலகத்தில் மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்ட வர்கள் இந்தப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபத்தைக் காலமுள்ளபோதே அறிந்து அடைய வேண்டும்.

1. அந்த ஆன்ம லாபம் எது ? என்று அறியவேண்டில் :

எல்லா அண்டங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லா ஜீவர்களையும், எல்லா ஒழுக்கங்களையும், எல்லாப் பயன்களையும், தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருட்சத்தியால்' தோன்றி விளங்க, விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற, இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய, 'கடவுளின்' பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று,

எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற 'ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வே' இந்த மனிதப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபம் என்று உண்மையாக அறியவேண்டும் :

2. இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்றுத் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற அந்தப் பெரிய வாழ்வை எதனால் அடையக்கூடும் ? என்று அறியவேண்டில் :

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருளைக் கொண்டே அடையக்கூடும் என்று அறியவேண்டும்.

3. கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருளை' எதனால் பெறக்கூடும்? என்று அறியவேண்டில்;

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் கடவுள் அருளைப் பெறக்கூடுமல்லது, வேறெந்த வழியாலும் சிறிதும் பெறக்கூடாதென்று உறுதியாக அறிதல் வேண்டும்.

4. கடவுள் அருளை ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் பெறக்கூடு மல்லது வேறெந்த வழியாலும் பெறக்கூடாதென்பது எப்படி என்னில்

அருளென்பது - கடவுள் தயவு, கடவுள் இயற்கை விளக்கம். ஜீவகாருணியமென்பது - ஜீவர்கள் தயவு, ஜீவர்கள் ஆன்ம இயற்கை விளக்கம். இதனால் தயவைக் கொண்டு தயவைப் பெறுதலும், விளக்கத்தைக் கொண்டு விளக்கத்தைப் பெறுதலுங்கூடும். வேறொன்றினால் பெறக்கூடாமை

அனுபவமாகலின், ஜீவகாருணியத்தைக் கொண்டு அருளைப் பெறுதல் கூடும். வேறொன்றினாலும் பெறக்கூடாமை நிச்சயம். இதற்கு வேறு பிரமாணம் வேண்டாமென்று அறிய வேண்டும்.

அருளைப் பெறுவதற்கு ஜீவகாருணியமே வழி யாதலால், ஞான வழி என்பதும் சன்மார்க்கம் என்பதும், ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் என்றும் - அஞ்ஞான வழி என்பதும் துன்மார்க்கம் என்பதும் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமில்லாமையென்றும் அறியப்படும்.

ஜீவகாருணியம் விளங்கும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாக நின்று விளங்கும்; அதனால் உபகாரசத்தி விளங்கும். உபகார சத்தியால் எல்லா நன்மைகளும் தோன்றும்.

ஜீவகாருணியம் மறையும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாக மறையும் - அதனால் உபகார சத்தி மறையும் - உபகார சத்தி மறையவே எல்லாத் தீமைகளும் தோன்றும்.

ஆகலின், புண்ணியமென்பது - ஜீவகாருணியமொன்றே யென்றும், பாவமென்பது - ஜீவகாருணியமில்லாமை யொன்றே யென்றும் அறியப்படும்.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும்; -ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும் : -இவ் விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பலகால் கண்டு அனுபவித்துப் பூர்த்தியடைந்த சாத்தியர்களே ஜீவன் முத்தரென்றும், - அவர்களே கடவுளை அறிவால் அறிந்து கடவுள்மயம் ஆவார்கள் என்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

5. ஆனால், ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் என்பதென் ? எனில்:

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு தெய்வ வழிபாடு செய்து வாழ்தல் என்றறிய வேண்டும்.

6. ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது உண்டாகும் ?

ஜீவர்கள் பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை இவைகளால்-துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்ட போதாயினும்-கேட்ட போதாயினும்-இவ்வாறு உண்டாகும் என்று அறிந்த போதாயினும்-ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகும் என்று அறியவேண்டும்.

7. ஜீவகாருணியம் உண்டாவதற்கு உரிமை எது ? என்னில் ;

ஜீவர்களெல்லாம் - ஒரு தன்மையாகிய இயற்கை யுண்மை ஏக தேசங்களாய்ச் சர்வ சக்தியுடைய கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட படியால் ஓர் உரிமையுள்ள சகோதரர்களேயாவர். சகோதரர்களுள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுகின்ற போதும், துக்கப்படுவாறென்று அறிந்த போதும் - அவரை தமது சகோதரரென்று கண்ட மற்றொரு சகோதரருக்கு உருக்கமுண்டாவது சகோதர உரிமையாகலின், ஒரு ஜீவன் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்டபோதும், துக்கப்படுமென்று அறிந்த போதும் மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்க முண்டாவது; 'பழைய ஆன்ம உரிமை' யென்று அறியவேண்டும்.

8. ஜீவர்கள் துக்கப்படுகின்றதைக் கண்டபோதும், சிலர் ஜீவ காருணியமில்லாமல் கடின சித்தர்களாயிருக்கின்றார்கள்; இவர்களுக்குச் சகோதர உரிமையில்லாமற் போவது ஏன்? என்னில்;

துக்கப்படுகின்றவரைத் தமது சகோதரரென்றும், துக்கப்படுகின்றாரென்றும், துக்கப்படுவாரென்றும், அறியத் தக்க **ஆன்ம அறிவு** என்கிற கண்ணானது அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளி மழுங்கின படியாலும், அவைகளுக்கு உபகாரமாகக் கொண்ட மனம் முதலான உபநயனங்க்ளாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாச பிரதிபலிதமில்லாமல் தடிப்புள்ள வைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால் சகோதர உரிமை யிருந்தும் ஜீவகாருணியம் உண்டாகாமல் இருந்த தென்று அறியவேண்டும். இதனால் ஜீவகாருணியம் உள்ளவர், **ஆன்ம திருஷ்டி** விளக்கம் உள்ளவர் என்று அறியப்படும்.

9. ஜீவர்களுக்கு பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்கள் எல்லாம், மனம் கண் முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களல்லது, ஆன்ம அனுபவங்களல்ல, அதனால் ஜீவகாருணியம் கொள்வதில் விசேஷ பிரயோசனம் இல்லையே? என்னில்;

இந்த தூலதேகத்தில், ஜீவனாக இருக்கின்ற ஆன்மாவும், அறிவுக் கறிவாயிருக்கின்ற கடவுள் இயற்கை விளக்கமும் தவிர, கரணம், இந்திரியம் முதலிய மற்றவைகளெல்லாம் கருவி களாகிய தத்துவ சடங்களே யல்லது சித்துக்களல்ல ஆகலில், சுக துக்கங்களைச் சடங்கள் அனுபவிக்க அறியா. செம்மண் சந்தோஷித்தது, துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது அதுபோல், மனம் சந்தோஷித்தது, துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது. செம்மண்ணினால் தேக வாழ்க்கைக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வது போல மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களால் ஜீவ வாழ்க்கைக்குக் கடவுளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட தேகம் ஒரு சிறிய வீடாகும். இன்ப துன்பங்களை வீட்டிலிருக் கின்றவன் அனுபவிப் பானல்லது, வீடு அனுபவிக்க மாட்டாது. அன்றியும் காசத்தினால் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உப நய்னங்களாகிய கண்ணாடிகளால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்ப விஷயத்தைக் கண்டபோது அக்கண்கள் நீர் சொரியுமேயல்லது கண்ணாடி நீர் சொரிய மாட்டாது. ஆகலில், ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக இருக்கின்ற மனம் முதலான கருவிகள் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க மாட்டா; ஆன்மாவே அனுபவிக்கு மென்று அறிய வேண்டும்.

10. ஒரு ஜீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது; துக்கம் நேரிட்டபோது மனம் தளர்கின்றது; ஆகலில் சுகதுக்கங் களை அம்மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப் படாதோ ? என்னில்;

அறியப்படாது, பளிங்கினாற் செய்த வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும், தேகச்சோர்வும், அந்தப் பளிங்கு வீட்டில் பிரதிபலித்துப்

Koviloor Digital Library

புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், கண்களின் மலர்ச்சியும், சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலும், சுகதுக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகிற மகிழ்ச்சியுந் தளர்வும், மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுகின்றன. ஆகலில் சுகதுக்கங்கள் ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும், சுக துக்கங்களை அறிந்து அனுபவிப்பதற்குக் கரணேந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிகளாகுமென்றும் அறியவேண்டியது.

11. கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அநேகர் பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால் மிகவும் துன்பப்படுகிறது ஏன் ? எனில்;

முன் தேகத்தில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் கடின சித்தர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களா தலால், கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப்படி, பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகிறார்கள் என்று அறியவேண்டும்.

12. முன் தேகம் உண்டென்பது எப்படி ? என்னில்;

ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனஞ் செய்ய வந்த சமுசாரி அதற்கு முன் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தானல்லது, வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்யமாட்டானென்றும், இப்போது வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு வீட்டில் குடி போவான் என்றும் அறிவதுபோல், இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த ஜீவன், இதற்கு முன்னும் வேறொரு தேகத்தில் அந்தக் கூலியைக் கொடுத்து ஜீவித்திருந்தானல்லது, தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்க மாட்டானென்றும், இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு தேகத்தில் குடிபோவானென்றும், அறியவேண்டும். ஆதலால், முன்னும் பின்னும் ஜீவர்களுக்குத் தேகங்கள் நேரிடும் என்று அறிய வேண்டும்.

13. ஜீவர்கள் முன்தேகத்தில் செய்த பாப கர்மங்கள் இந்தத் தேகத்திலும் வருமென்பது எப்படி ? என்னில்;

ஒரு சமுசாரி முன் குடித்தனஞ் செய்திருந்த வீட்டில் தன் தலைவன் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கர்களை வருவித்து அவர்களோடு கூடிப் பழகியிருந்தானானால் அந்தச் சமுசாரி அந்த வீட்டை விட்டு வேறொரு வீட்டில் குடிவந்த காலத்திலும் அந்தத் துன்மார்க்கர்கள் இந்த வீட்டிலும் வந்து, அவனுடன் பழக்கஞ் செய்வார்கள். அதுபோல், ஒரு ஜீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில், கடவுள் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கத்தால் பாவ கர்மங்களை விரும்பிச் செய்திருந்தா னானால், அந்த ஜீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோதும் அந்தப் பாவ கர்மங்கள் இப்போது வந்த தேகத்திலும் வந்து அந்த ஜீவனைச் சேருமென்று அறிய வேண்டும்.

14. முன்பிறப்பில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விட்டுத் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களை இந்தப் பிறப்பில் பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால்

துக்கப்படச் செய்வது, கடவுள் அருளாக்கினை நியதி யென்றால் அந்த ஜீவர்கள் விஷயத்தில் காருணியம் வைத்து ஆகாரம் முதலியவை கொடுத்து அவர்கள் துக்கத்தை மாற்றுவது கடவுள் அருளாக்கினைக்கு விரோத மாகாதோ? என்னில்;

ஆகாது. அரசன் தன் கட்டளைக்கு முழுவதும் விரோதித்து, கால்களுக்கு விலங்கிடப்பட்டுச் சிறைச் சாலையில் இருக்கின்ற பெரிய குற்றவாளிகளுக்கும் தன் சேவகர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றான். அதுபோல், கடவுள் தன் கட்டளைக்கு முழுவதும் விரோதித்துப் பலவகையால் பந்தஞ் செய்யப்பட்டு நரகத்திலிருக்கின்ற பாவிகளுக்கும் தம் பரிவார தேவர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றார். அரசன் தன் கட்டளைப்படி நடவாமல் வேறுபட்ட சாதாரண குற்றம் உடையவர்களைத் தன்னால் அவர்கள் பெறத்தக்க லாபத்தைப் பெறவொட்டாமல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கி, அவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கின்ற நிமித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடங்களில் வெளிப்படுத்துகிறான். அவர்கள் உத்தியோகம் இழந்தபடியால், சுக போஜன முதலிய போகங்களையிழந்து, ஊர்ப்புறங்களிற்போய் ஆகாரம் முதலியவை குறித்து அலைந்து வருந்துகின்ற போது, தயவுள்ளவர்கள் கண்டு, ஆகாரம் முதலியவை கொடுக்கின்றார்கள். அதை அரசன் கேட்ட காலத்திலும், கண்ட காலத்திலும், கொடுத்தவர்களை இரக்க முள்ள நல்ல சமுசாரிகள் என்று சந்தோஷித்து உபசரிக் கின்றானே யல்லது கோபிக்கின்றானில்லை.

அதுபோல் கடவுள் தம் கட்டளைப்படி நடவாத சாதாரண குற்றமுடைய ஜீவர்களைத் தமது சத்தியால் அவர்கள் பெறத்தக்க சுகங்களைப் பெறவொட்டாமல் தாம் கொடுத்த சௌக்கிய புவன போகங்களை விடுவித்து, அந்த ஜீவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கும் நிமித்தம் அந்தத் தேகத்தினின்றும் நீக்கி வேறொரு தேகத்தில் விடுகின்றார். அந்த ஜீவர்கள் சௌக்கிய புவன போகங்களை இழந்தபடியால், சௌக்கிய போஜன முதலியவற்றை இழந்து, வேறு வேறிடங்களில் ஆகார முதலியவை இல்லாமல் வருந்தும்போது, தயவுள்ளவர்கள் அந்த வருத்தத்தைக் கண்டு ஆகார முதலியவை கொடுத்தால் அப்படிக் கொடுத்தவர்களை நல்ல இரக்கமுள்ளவர்கள் மேன்மேலும் சுகத்தை அடையக் கடவார்களென்று சந்தோஷித்து உபசரிப்பாரல்லது கோபிக்க மாட்டார். ஆதலால், கடவுள் அருளாக் கினைக்கு ஜீவர்களிடத்து ஜீவர்கள் காருணியம் வைப்பதே சம்மதமென்று உண்மையாக அறிய வேண்டும்.

15. இந்த ஜீவகாருணியத்தால் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்குகின்றது ஜீவகாருணியம் இல்லையாகில் இகலோக ஒழுக்கம் எவ்வளவும் வழங்கமாட்டாதென்று அறிய வேண்டும். எப்படி? என்னில்;

ஜீவகாருணியமில்லாத போது - அறிவும் அன்புந் தோன்றா; அவை தோன்றாதபோது, கண்ணோட்டமும்,

Koviloor Digital Library

ஒருமையும், உபகாரமும் விளங்கா; அவை விளங்காத போது வலிய ஜீவர்களால் எளிய ஜீவர்களொழுக்கம், பொறாமை முதலானவைகளால் தடைப்பட்டழிந்துபோம். பின்பு வலிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கங்களும், தாமச ஒழுக்கங்களாகி ஒருவ ரொழுக்கத்தால் மற்றோருவரொழுக்கம் மதத்தினால் சோர்வடைந்து மாறுபட்டழிந்துபோம். ஜீவகாருணிய ஒழுக்கஞ் சிறிதுமில்லாத புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் வழங்குகின்ற காட்டில் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே இல்லை. அதுபோல், ஜீவகாருணிய மில்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறியவேண்டும்.

16. பரலோக ஒழுக்கம் ஜீவகாருணியத்தால் வழங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் பரலோக ஒழுக்கமும் வழங்கமாட்டாது எப்படி? என்னில்:

ஜீவகாருணியம் இல்லாதபோது, அருள் விளக்கம் தோன்றாது அது தோன்றாதபோது, கடவுள் நிலை கைகூடாது. அது கூடாத போது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடைய மாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில், பரலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறிய வேண்டும்.

17. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால், துன்மார்க்கப் பிறவியே பெருகியெங்கும் புல்லொழுக்கங்களே வழங்குகின்றன; எப்படி? எனில்;

ஜீவகாருணியமில்லாத கடின சித்தர்களெல்லாம் அவரவர் கடின செய்கைக்குத் தக்கபடி, சிலர் நரக வாசி களாகவும்; சிலர் சமுத்திர வாசிகளாகவும்; சிலர் ஆரணிய வாசிகளாகவும்; சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யாளி, யானை, கடமை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை, முதலிய துஷ்ட மிருகங் களாகவும்; சிலர் பாம்பு, தேள் முதலிய விஷ ஜெந்துக் களாகவும்; சிலர் முதலை, சுறா முதலிய கடின ஜெந்துக் களாகவும்; சிலர் காக்கை, கழுகு முதலிய பட்சி சண்டாளங் களாகவும்; சிலர் எட்டி, கள்ளி முதலிய அசுத்தத் தாவரங் களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால், புல்லொழுக்கங் களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியம் கடவுளருளைப் பெறுவதற்கு முக்கிய சாதனமென்பதுமல்லாமல், அதுவே அந்த அருளின் ஏகதேச விளக்கமென்றும் அறிய வேண்டும். ஜீவகாருணியம் ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் ஆதலால், அந்த இயற்கை விளக்கமில்லாத ஜீவர்களுக்குக் கடவுள் விளக்கம் அகத்திலும் புறத்திலும் வெளிப்படவே மாட்டாது.

18. ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லக்ஷியம் எது? என்னில்;

ஆன்மாக்களெல்லாம் இயற்கை உண்மை ஏக தேசங்களாயும் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குவதற்கு ஒற்றுமை உரிமை இடங்களாயும் இருக்கின்றனவென்றும், அந்த ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி,

Koviloor Digital Library

அதிகரிப்பதற்குப் பூத காரிய தேகங்களே உரிமையாக இருக்கின்றனவென்றும், அந்தத் தேகங்களில் ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி, அதிகரியாவிடில் ஆன்ம விளக்கம் மறைபடும் என்றும், அதனால் அருள்விளக்கம் வெளிப்படாதென்றும் அப்போது மூடமுண்டாகுமென்றும், அதுவே ஆன்மாக் களுக்குப் பந்தமாகுமென்றும், அது பற்றி அவசியம் பூதகாரிய தேகம் வேண்டுமென்றும், பூதகாரிய தேகங்களுக்கு மாயை முதற் காரணமாதலால், அந்த மாயையின் விகற்பஜாலங் களாகிய பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை என்பவைகளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடுமென்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகாயங்களைப் பெற்றதம்அறிவைக் கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதை யோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க அல்ப சுதந்தரம் ஜீவர்களுக்கு அருளாற் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு ஜீவர்களெல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபாயங்களை நீக்கி ஆன்ம லாபத்தைப் பெறுதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவரென்றும், ஊழ்வகை யாலும், அஜாக்கிரதையாலும் பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள மாட்டாமல் வருந்துகின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க சுதந்தரமுள்ள ஜீவர்கள் காருணியத்தால் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும்;

அபர ஜீவகாருணியம்

அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினால் வரும் துன்பமும் கொலையினால் வருந்துன்பமும் தவிர மற்றவை களால் வரும் துன்பங்களை மாற்றுவது அபர ஜீவகாருணியம் ஆதலால், இவ்வுலக இன்பத்தை மாத்திரம் சிறிது உண்டு பண்ணுமென்றும்;

பர ஜீவகாருணியம்

பசியினால் வரும் துன்பத்தையும் கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பது பர ஜீவகாருணியம், ஆதலால் இவ்வுலக இன்பங்களையும், அளவிறந்த சித்தி இன்பங்களையும் எக்காலத்தும் அழியாத முத்தி இன்பத்தையும் அருளால் அடையப் படுமென்றும்; ஊழ் வகையாலும், அஜாக்கிரதையாலும் அன்னிய ஜீவர்களுக்கு நேரிடுகிற அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தக்க சுதந்தரமும், அறிவுமிருந்தும், அவ்வாறு செய்யாமல் வஞ்சித்தவர்களுக்கு, இவ்வுலக இன்பத்தோடு மோக்ஷ இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற சுதந்தரம் அருளால் அடையப் படுவதில்லையென்றும் தற்காலத்தில் அனுபவிக்கின்ற புவனபோக சுதந்தரங்களையும் இழந்து விடுவரென்றும் கடவுள் வேதத்தில் விதித்திருக்கின்ற

Koviloor Digital Library

படியால் ஊழ் வகையாலும் அஜாக்கிரதையாலும் பசி, கொலை என்பவைகளால், வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க அறிவும் சுதந்தரமுமில்லாத ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க அறிவும் சுதந்திரமும் உள்ள ஜீவர்களை வஞ்சியாமல் தயவினால் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லட்சியமென்றும்: அதில் சத்தியமாக நம்பிக்கை வைத்துப் பசித்த ஜீவர்களுக்கும் ஆகாரத்தால் பசி நீக்கியும், கொலைபடும் ஜீவர்களுக்குச் செய்வகையால் கொலை நீக்கியும், திருப்தி இன்பத்தை உண்டு பண்ணுவதே மேலான பிரயோஜனம் என்றும் அறிய வேண்டும்.

19. பசி, கொலை, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம் என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது விதியாக இருக்கவும், இவ்விடத்துப் பசியினாலும், கொலை யினாலும் வரும் அபாயங்களை மாத்திரம் நிவர்த்தி செய்விப்பது விசேஷமென்று குறித்தது ஏன்? என்றறியவேண்டில்;

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில், அபர ஜீவகாருணியம் என்றும், பர ஜீவகாருணியமென்றும் இருவகையாம். அவற்றில் பசி நீக்கலும் கொலை நீக்கலும் பர ஜீவகாருணிய மாதலால் விசேஷமாகக் குறிக்கப்பட்டது என்றறிய வேண்டும்.

தாகம்

அன்றியும், பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்குப் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவர்கள், தாகம் நீங்குதற்குத் தண்ணீர் கொடாமலிரார்கள். தண்ணீர் கொடுப்பது பிரயாசமுமல்ல. தண்ணீர் ஏரி, குளம், கால்வாய் முதலான இடத்து மிருக்கின்றது. தாகத்தால், மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க ஏகதேச அபாயம் நேரிடுமேயல்லது, அதனால் தேகத்திற்கு ஆனி நேரிடாது; பசியினால், மாற்றிக் கொள்ளக்கூடாத கெடுதி தேகத்திற்கு நேரிடும்.

பிணி

பசியினால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க தயவு உடையவருக்குப் பிணியினால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தயவுண்டாகாமலிராது. பசி மிகுதியினாலேயே பிணிகள் விருத்தியாகின்றன. ஆகாரப் பக்குவங்களாலேயே அப்பிணிகள் நீங்குகின்றன. பிணிக்கு வேறு மருந்து கொடுப்பினும் பத்திய ஆகாரமே தேகம் நிற்பதற்கு அவசியமான ஆதாரமாயிருக்கின்றது. பிணியோடு தேகத்தை நெடுநாள் வைத்திருக்கக்கூடும்; ஒரு நாளாகிலும் ஆகாரமில்லாமல் தேகத்தை வைத்திருக்கக்கூடாது.

இச்சை

பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசி நீக்குவிக்கின்ற தயவுடையவர்களுக்கு, இச்சையால் வருந் துன்பங்களை

நீக்குவிப்பதற்குத் தயவு வராமலிராது. ஜீவர்களுக்கு உள்ளபடி பசி நேரிடுமாகில் ஆகாரத்திலல்லது மற்றொன்றிலும் இச்சையே இராது. ஆகாரங் கிடைக்கில் உண்டு பசி தீர்ந்தவர், தம் இச்சையைச் சிறிய முயற்சிகளால் முடித்துக் கொள்ளவும் கூடும்; அல்லது சமாதானஞ் செய்து கொள்ளவும் கூடும். இச்சையோடு பலநாள் தேகத்தை வைத்திருக்கலாம் பசியோடு ஒருநாளும் வைத்திருக்க முடியாது.

எளிமை

பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுள்ளவர்களுக்குச் சுதந்தரமற்ற ஜீவர்களது எளிமையை நீக்கத் தயவு வராமலிராது. பசியினால் வருந்துகின்ற எளிமைக்கு மேற்பட்ட எளிமையே இல்லை. எளிமையைச் சிலநாள் சென்று மாற்றிக்கொள்ளக் கூடும். பசியை அவ்வாறு மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. எளிமையோடு தேகத்தை வைத்திருக்கக்கூடும். பசியோடு வைத்திருக்க முடியாது.

பயம்

பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவருக்குப் பயத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் தயவு வராமலிராது. பசியினால் வரும் பயத்திற்கும் கொலையினால் வரும் பயத்திற்கும் மேற்பட்ட பயமேயில்லை. பயத்தை உபாயத்தால் நீக்கிக்கொள்ளக் கூடும். பசியை உபாயத்தால் நீக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. பயத்தோடு தேகத்தை வைத்திருக்கலாம்; பசியோடு வைத்திருக்கப் படாது. பசியினால் வரும் அவத்தைகளும், துன்பங்களும், கொலையினால் வரும் அவத்தைகளும், துன்பங்களும் தம்முள் ஒத்திருக்கின்றன. ஆகலால், **பசியினால் வரும் துன்பத்தையும், கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லட்சியம் என்றறிய வேண்டும்.**

20. பசியினால் வருந் துன்பத்தை நீக்குதலும், கொலையினால் வருந் துன்பத்தை நீக்குதலும் ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லக்ஷியமாக இருக்கவும், இவ்விடத்தில் பசி நீக்குதலை மாத்திரம் அடிக்கடி வலியுறுத்துவது ஏன்? எனில்:

ஒரு ஜீவன், பசியினால் கொல்லப்படும் என்பதை அறிந்து காருணியத்தால் பசியை நீக்கி உயிர் பிழைக்கும்படி செய்பவர், வேறு வகையால் உயிர்க்கொலை நேரிட்டால் அதற்கிரங்கி அந்தக் கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யாமலிரார்கள். கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யாதவர்கள், பசியால் வருந் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விக்க தக்க தயவுடையவர்களாகார்கள். பசியால் வருங் கொலையை, ஆகாரத்தாலன்றி வேறு வகையால் நிவர்த்தி செய்விக்கப் படாது; பகை முதலியவற்றால் வருங் கொலையை அநேக உபாயத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்கக் கூடுமாதலால்,

Koviloor Digital

கொலையால் வருந் துன்பத்தைப் பசியால் வரும் துன்பத்திலமைத்து அடிக்கடி வலியுறுத்துகின்றது என்றறிய வேண்டும்.

அன்றியும், தாகத்தால் வருந்துகின்றவரும், பிணியால் வருந்துகின்றவரும், இச்சையால் வருந்துகின்றவரும், எளிமையால் வருந்துகின்றவரும், பயத்தால் வருந்துகின்றவரும், பசி வருத்தமுண்டாகும் போது அவ்வவ் வருத்தங்களை எல்லாம் மறந்து பசி வருத்தம் மேற்பட்டு ஆகாரந்தேட முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

அன்றி, அரசன் ஆக்கினையால் கொலைக்குற்றம் பற்றிக் கொலை செய்ய விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளியும் பசி வந்தபோது தன் பயத்தையும் துன்பத்தையும் மறந்து அந்தப் பசியை மாற்றிக் கொள்ள முயலுகிறான்.

வைத்தியரால் தாம் இறந்து விடுவது நிச்சயமென்று தெரிந்து கொண்ட வியாதியாளரும், மூப்பாளரும், பசி வந்த போது, தமது துன்பத்தை மறந்து, பசி நீக்க முயலுகின்றார்கள்.

பசிக்குத் தயவினால் ஆகாரங் கொடுக்கத் துணிந்தவன் வேறு வகையால் ஜீவர்கள் இம்சைப்பட்டு அழிவதற்குச், சம்மதிக்கவே மாட்டான். ஆகலினும் பசியால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கிற தருமத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்துவதென்றறிய வேண்டும்.

21. பசியினால் வரும் கெடுதி எல்லா ஜீவர்களுக்குந் தேக நாசஞ் செய்வது உண்மையானால், எல்லா ஜீவர்கள் பசியையுமறிந்து நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்; அப்படி நிவர்த்தி செய்விக்கத் தொடங்கில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்கிற இவ்வேழு வகைப்பட்ட அளவிறந்த பேதங்களுடைய ஜீவர்களது பசியை அறிந்து நீக்குவது அசாத்தியமாகுமே? என்னில்–

தேவர்கள், மனித சுதந்தரத்தினும் மேற்பட்ட சுதந்தரமுடையவர்களாய்த் தங்களுக்கு நேரிட்ட பசியைத் தங்கள் முயற்சியினாலேயே மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க வல்லபமுடையவர்கள் ஆதலால், அவர்கள் பசியைக் குறித்து மற்றவர்கள் யோசிப்பது அவசியமல்ல என்றும், தேவர்களுக்கும் பசி நேர்ந்தால் துன்பமுண்டாகுமேயென்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்;

நரகர்; நாம் பசியாற்றுவிக்கத் தக்க இடங்களில் இல்லாமல் வேறிடங்களிலிருக்கின்றபடியாலும், நரகர் பசிக்குத் தண்டனை பரிவாரங்களால் பசியாற்றுவித்தலாலும், அந்நரகர் பசியைக் குறித்து யோசிப்பது அவசியமல்ல வென்றும், அந்நரகரும் பசி நேரிடில் வருந்துவார்களே என்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்;

ஊழ்வகையினால் சிறிதுஞ் சுதந்தரமில்லாத மரம், புல் முதலிய தாவரங்களில் மனிதர் தங்கள் வாழ்க்கைக்குச்

Koviloor Digital Library

சகாயமாகத் தங்கள் முயற்சியால் விளைவிக்கின்ற தாவர வர்க்கங்களுக்குப் பசி குறித்து நீர் விடுவது அவசியமென்றும், மற்றைத் தாவர வர்க்கங்களெல்லாம் அருள் நியதியின்படி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உயிர்த்திருக்கின்றன. ஆதலால் அவைகளுக்கு எல்லாம் பசியறிந்து ஆகாரம் கொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல கடவுள் சுதந்தரமென்றும், அவை குறித்து யோசிப்பது அவசியம் அல்லவென்றும், ஆகாரமில்லாவிடில் வருந்துமேயென்று இரங்குதல் மாத்திரம் அவசியமென்றும்:

நிலத்திலும் நீரிலும் ஊருகின்ற உயிர்களுக்கும், பறவைகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும் அவ்வவற்றின் ஊழ் வகைக்குத் தக்கபடி அருள் நியதி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உண்டு பசியாறுகின்றனவென்றும், அவ்வவைகளுக்குத் தக்க ஆகாரம் அறிந்து கொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல, கடவுள் சுதந்தர மென்றும், அவைகளில் மனிதர் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகத் தங்கள் சுதந்தரத்தால் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகின்ற பசு, எருது, எருமை, கடா, ஆடு, குதிரை முதலிய சில மிருகங்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியாற்றுதல் அவசியமென்றும்;

மனிதர்களில், ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் என்றிருவகைப் பட்ட எல்லா மனிதர்களுக்கும், பசியால் வரும் நஷ்டங்களும், துன்பங்களும் பசி நிவர்த்தியால் வரும் லாபங்களும், இன்பங்களும் பொதுவில் ஒரு தன்மை யாயிருத்தலாலும்; - பசியால் வரும் நஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் மன முதலான அந்தக்கரண விருத்தியினாலும் கண் முதலான இந்திரியங்களாலும், மிகவும் அறிந்து கொள்கின்ற ஆன்ம அறிவு ஒத்திருத்தலாலும்; மனிதர்களுக்கு ஊழ்வகையினால் அருள் நியதியின்படி கொடுப்பிக்கின்ற ஆகாரமட்டில் ஜீவித்துத் தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடாமை யாலும்; -தங்கள் முயற்சியாலும், அறிவாலும், சுதந்தரத் தாலும் சம்பாதிக்கின்ற, ஆகாமிய ஆகாரத்தாலும் பசியை நீக்கித் தேகத்தை வைத்திருக்க வேண்டுமாதலாலும் ஆகாமியத்தால் சம்பாதிக்கின்ற ஜீவ சுதந்தரம் மனிதர்களுக்கு அருளால் மிகவும் கொடுக்கப்பட்ட படியாலும்! ஊழ்வகையால் ஆகாரம் நேரிடாமல் பசித்து வருந்தும்படியாகவும்; அந்தப் பசியை நீக்கும் நிமித்தம் ஒருவரையொருவர் எதிர்பார்க்கும்படியாகவும்; அவர் தயவினால் ஆகாரங் கொடுத்து அப்பசியை நீக்கி அவரை நன் முயற்சியிற் செலுத்தவும், ஆகாரங் கொடுத்தவர் சித்திமுத்திகளை அடையவும், அருள் நியதியாக விதிக்கப்பட்ட படியாலும்;

மனிததேகம் மற்ற ஜீவதேகம்போல இலேசிலே எடுக்கக் கூடாதாகலாலும், மனித தேகத்தில் ஆன்ம விளக்கமும் அருள் விளக்கமும், மிகவும் விளங்குதலாலும்,

இந்த மனித தேகம் போனால் மீளவும் இந்தத்தேகம் வருமென்கிற நிச்சயமில்லாமையாலும்,

Koviloor Digital Library

இந்த மனித தேகம் முத்தியின்பம் பெறுதற்கே எடுத்த தேகமாதலாலும்,

இந்த மனித தேகம் மாத்திரமே முதல் சிருஷ்டி தொடங்கிக் கடவுள் சம்மதத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உயர்ந்த அறிவையுடைய தேகமாதலாலும்,

மனிதர்கள் மாத்திரம் பசியாற்றுவிக்கின்ற ஜீவகாருணிய விதியைப் பொதுவில் அவசியம் உறுதியாகப் பிடிக்க வேண்டுமென்றும், கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், பசியை ஆகாரத்தினால் நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் மனிதர்களிடத்தே பெரும்பான்மை நடத்த வேண்டுமென்று அறியவேண்டும்.

22. ஊழ்வகைக்குத் தக்கபடி மிருகம், பறவை முதலிய ஜீவர் களுக்கு அருளால் நியதி ஆகார மாத்திரம் இருக்க மனிதர்களுக்கு மாத்திரம், ஊழ் நியதி ஆகாரத்தோடு ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும் வேண்டுவது அவசியமென்றது, எப்படி என்னில்;-

மனிதர்கள் பிராரத்தப்படி நியதி ஆகாரத்தைப் புசித்துப் பிராரத்த அனுபவத்தை நீக்கிக் கொண்டு, ஆகாமியத்தால் முயற்சியாகாரத்தைப் புசித்துக் கரணேந்திரிய தேகத்தை வலுவுள்ளதாகச் செய்து கொண்டு, சன்மார்க்க சாதனத்தை அனுசரித்துச் சித்திமுத்தி இன்பங்கள் பெறக்கடவரென்று கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், மனிதர்களுக்குப் பிராரத்த ஆகாரமும் ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும், அவசியம் வேண்டுமென்று அறியவேண்டும். மிருகம், பட்சி ஊர்வன, தாவரம் என்கிற ஜீவதேகங்கள் தண்டனை நிமித்தம் விதித்த தேகங்களாதலால், பிராரத்த ஆகாரம் கடவுள் விதித்த வண்ணம் அருட்சத்தியால் தடைபடாமல் கொடுக்கப்படும் ஆகலில், ஆகாமிய ஆகாரம் சம்பாதிக்க வேண்டாமென்றறிய வேண்டும்.

23. ஆனால் ஜீவகாருண்யம் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் பொது வென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டது என்ன? எனில்;-

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் முக்கியமாக எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவில் பசியினால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்து ஆகாரத்தினால் திருப்தி இன்பத்தை உண்டு பண்ண வேண்டுமென்றும்,

பசியைப் போல் வேறு வகையினால் ஜீவகொலை நேரிடுவதனால் அந்த ஜீவ கொலையைத் தம்மாற் கூடிய வரையில் எவ்விதத்திலாயினும் தடை செய்து உயிர் பெறுவித்துச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றும்,

பிணி, பயம் முதலிய மற்ற ஏதுக்களால் ஜீவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடில் அத்துன்பங்கள் தங்களால் நீக்கத்தக்கவை களாகில் நீக்க வேண்டுமென்றும்,

மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் முதலிய ஜீவர்களிடத்துப் பயத்தினால் வரும் துன்பத்தையும்,

கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் எவ்விதத்தும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றும்,

அவற்றுள் துஷ்ட ஜீவர்களிடத்தும் சிறிது பயத்தினால் வரும் துன்பம் மாத்திரமே அல்லது கொலையினால் வரும் துன்பங்களைச் செய்யப்படாது என்றும்,

இவ்வகை முழுதும் ஜீவகாருணியமே ஆதலால், எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஜீவகாருணியம் வேண்டுமென்று கடவுளால் ஆணை செய்ததென்றறிய வேண்டும்.

24. மனிதர்கள், தங்கள் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகச் சம்பாதிக்கின்ற உயிர்களில் சில உயிர்கள், தாமச ஆகாரமாகிய மாமிச ஆகாரஞ் செய்வதனால், அவைகளுக்குப் பசியாற்றுவிக்கும் போது அந்த ஆகாரத்தைக் கொடுத்து ஆற்றுவிக்கப்படாதோ? என்னில்:-

ஒரு ஜீவனைக்கொன்று ஒரு ஜீவனுக்கு மாமிசத்தால் பசியாற்றுதல் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமேயல்லவென்றும் - கடவுள் சம்மதமும் அல்லவென்றும்-இயற்கைக்கு முழு விரோதமென்றும் அறிய வேண்டும்.

எல்லா ஜீவர்களும் இயற்கையுண்மை ஏகதேசங்களாகிக் கடவுள் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளுக்கு இடமாக இருக்கின்றபடியாலும், கடவுள் இயற்கை விளக்கம் மறைபடும் போது ஜீவத்தன்மை இல்லாதபடியாலும், கடவுளியற்கை விளக்கமும், ஜீவனியற்கை விளக்கமும், ஒன்றோடொன்று மாறுபடாததாலும், கடவுளியற்கை விளக்கமும் ஜீவன் இயற்கை விளக்கமும், அந்தந்தத் தேகங்களிலும் விளங்குகின்றபடியாலும், ஒரு ஜீவனை வதைத்து அதனால் மற்றொரு ஜீவனுக்குப் பசியாற்றுதல் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்திற்கு முழு விரோத மென்றே அறியவேண்டும்.

25. புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் மற்றொரு ஜீவனைக் கொன்று தின்று தாமச ஆகாரத்தால் பசியாற்றித் திருப்தி இன்பத்தையடைந்து சந்தோஷிக்கின்றன; அந்தச் சந்தோஷம் கடவுளியற்கை விளக்க ஏகதேசமும், ஜீவன் இயற்கை விளக்க நிறைவும் என்றும் கொள்ளக் கூடாதோ? என்னில்,

கூடாது-தாமச ஆகாரத்தால் பூரணசத்துவமாகிய கடவுள் இயற்கை விளக்க ஏகதேசமும் சத்துவமாகிய ஆன்ம இயற்கை விளக்கமும் விளங்கா. இருளால் ஒளி விளங்காதது போல்.

26. இதைத் தாமச ஆகாரமென்பது என்னை? எனில்,

கடவுள் விளக்கம் வெளிப்படாதபடி ஆன்ம விளக்கத்தை மறைத்த இம்சை ஆகாரமாதலால் தாமச ஆகாரமாயிற்று.

27. இந்த ஆகாரத்தால் வந்த திருப்தியின்பமாகிய சந்தோஷ விளக்கம் எதனுடைய விளக்கம்? எனில்,

அனாதி பசுகரண மாயா விளக்கம் என்று அறியவேண்டும்.

Koviloor Digital Library

28. பசு என்பது என்னை? எனில்,

ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்கிற மும்மல பந்தத்தால் ஒன்றுபட்டு அறிவிழந்த ஆன்மாவையே பசுவென்பது.

29. அப்பசுவிற்கு விளக்கந் தோன்றுவது எப்படி? என்னில்;-

சூரியனை மறைத்த மேகவண்ணத்திலுள்ள இருளின் இடத்தும் சூரியப் பிரகாச விசேஷம் தோன்றுதலால் அவ்விருளும் விளக்கமாக வழங்குகின்றது; அதுபோல், அசுத்த மாயா கரணங்களும் தாமச குணமும் இருள் வண்ணமுடையு வாயினும், தம்மால் மறைக்கப்பட்ட பரஜீவ விளக்க விசேஷத்தால், அசுத்த மாயா கரணமும், தாமச குணமும் விளக்கமாக வழங்குகின்றன. இதனால் மாமிச ஆகாரத்தில் வரும் விளக்கம், அசுத்த மாயா கரண விளக்கமேயென்று அறிய வேண்டும்.

தாவரங்களும் உயிர்கள்தான்

30. ஆனால் மரம், புல், நெல் முதலான தாவரங்களும் உயிராகவே சொல்லப்படுகின்றதே, அவைகளை இம்சை செய்து ஆகாரமாகக் கொண்டால் அவை தாமச ஆகாரமல்லவோ? அதனால் வந்த சந்தோஷம் அசுத்த மனோகரண சந்தோஷமல்லவோ? என்னில்;-

மரம், புல், நெல் முதலான தாவரங்களும் உயிர்கள்தான். அவைகளை இம்சை செய்து ஆகாரங் கொண்டால் அது ஏகதேச தாமச ஆகாரந்தான்; அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் அசுத்த கரண சந்தோஷந்தான்; ஆனாலும் அப்படியல்ல.

மரம், புல், நெல் முதலான ஜீவர்கள் பரிசமென்கிற ஓரறிவையுடைய ஜீவர்களாதலாலும், அவ்வுடம்பில் ஜீவ விளக்கம் ஒரு சார் விளங்குதலாலும், அவ்வுயிர்கள் தோன்றும் வித்துக்களும் மற்ற வித்துக்கள்போல் சடமாதலாலும், அவ்வித்துக்களை நாமே விதைத்து உயிர் விளைவு செய்யக் கூடுமாதலாலும், அவ்வுயிர்களை வேறு செய்யாமல் அவ்வுயிர்களிடத்து உயிரில்லாமல், உயிர் தோன்றற்கிடமான சடங்களாகத் தோன்றிய வித்துக் களையும், காய்களையும், கனிகளையும், பூக்களையும், கிழங்குகளையும், தழைகளையும், ஆகாரங்களாகக் கொள்வதேயன்றி அவ்வுயிருள்ள முதல்களை ஆகாரமாகக் கொள்ளாதபடியாலும், அவைகளில் வித்து, காய், கனி முதலானவை கொள்ளும்போது, சுக்கிலம், நகம், ரோமம் முதலியவைகளை வாங்கும்போது, இம்சை உண்டாகாமை போல், இம்சை உண்டாகாதபடியாலும், தாவர வர்க்கங்களுக்கு மனமுதலான அந்தக் கரணங்கள் விருத்தியில்லாதபடியாலும், அது உயிர்க்கொலையுமல்ல துன்பம் உண்டுபண்ணுவதுமல்ல; அதனால் அது ஜீவகாருணிய விரோதமாகாது. அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் ஜீவ விளக்க சகிதமான கடவுள் விளக்கமே யாகுமென்று அறியவேண்டும்.

31. மரம் முதலிய தாவரங்களில் தோன்றிய வித்துக்களை இனி உயிர் ஏறுதற்கிடமாகிய சடங்களென்பது எப்படி? என்னில்;

வித்துக்களில் ஜீவனிருந்தால் நிலத்தில் விதையா முன்னமே விளைய வேண்டும். நிலத்தில் விதைத்த காலத்தும், சில வித்துக்கள் விளையாமலே இருக்கின்றன, அன்றியும் வித்தென்பது காரணம். இந்தக் காரணம், உடம்பு தோன்றுதற்கே யென்று சிறுபிள்ளைகளாலும் அறியப்படும். அன்றி, உயிர் நித்தியம்; உடம்பு அநித்தியம்; நித்தியமான உயிர் காரணம் வேண்டாது; அநித்தியமாகிய உடம்பே காரணம் வேண்டும். ஆகலில், வித்துக்களைச் சடமென்று அறிய வேண்டும்.

32. ஆனால் வித்துக்களினிடத்து ஆன்மாக்கள் ஏறுவது எப்படி? என்னில்;-

நிலத்திற் கலந்த வித்திற்கு நீர் விடில் அந்த நீரின் வழியாகக் கடவுள் அருள் நியதியின்படி ஆன்மாக்கள் அணுத்தேகத்தோடு கூடி நிலத்திற் சென்று அந்நிலத்தின் பக்குவ சத்தியோடு கலந்து வித்துக்களினிடமாகச் செல்கின்றனவென்று அறியவேண்டும்.

33. முளைகளையே பிடுங்கப்படாதென்று சிலர் சொல்லுகின்றார்கள்; வித்து, காய், இலை முதலியவைகளைப் புசிக்கலாம் என்று சொல்வது எப்படி? என்னில்;-

வித்து நிலத்திற் படிந்தபின் நீர்வழியாக ஆன்மாவானது சென்று பக்குவ சத்தியிற் கலந்து வித்திலேறி முளைத்த படியால் முளையானது வித்து, காய் முதலியவைகளைப் போலச் சடமல்ல, ஆகலால், முளைகளைப் பிடுங்கப்படா தென்பது உண்மையென்றறிய வேண்டும்.

தாவர ஆகாரம்

34. வித்து, காய், கனி முதலியவற்றில் உயிர்க் கொலையில்லா விடினும், நகம், ரோமம், சுக்கிலம் முதலிய வற்றிலிருக்கிற அசுத்தமாவதில்லையோ? என்னில்;-

தத்துவ விருத்தியும், தாது விருத்தியும் இல்லாதபடியால் அசுத்தமுமில்லை ஆகலில், மரம், புல், நெல் முதலியவைகளின் வித்து, காய், கனி, தழை முதலியவற்றைப் புசிப்பது ஜீவகாருணிய விரோதமல்லவென்றறிய வேண்டும்.

மாமிச ஆகாரம் நியதியல்ல

35. மாமிச ஆகாரம் புலி முதலாகிய துட்ட மிருகங்களுக்கு நியதியாகாரம் அல்லவோ? என்றறிய வேண்டில்;

அது அவ்வுயிர்களுக்குச் சிருஷ்டி நியதி ஆகாரமல்ல; பரம்பரை வழக்கத்தாற் பெற்ற ஆகாரமென்றறிய வேண்டும். ஆகலில் அதை நிவர்த்தி செய்வித்துச் சத்துவ ஆகாரங்களைப் புசிக்கும்படி செய்யவுங்கூடும். ஒரு சீலமுடையவன் கிரகத்தில் வழங்குகின்ற பூனைக்கும், நாய்க்கும் வேறிடங்களிற் போய்

அசுத்த ஆகாரங்கொள்ளாமல் காவல் செய்து அடிநாள் தொடங்கிச் சுத்த ஆகார வழக்கமே செய்விக்கின்றான்; அவைகள் அவைகளைப் புசித்து உயிர் வழங்கி வருகின்றன; அப்படியே புலி, சிங்கம் முதலிய துட்ட வர்க்கங்களையும் மேல்நின்று சுத்த ஆகாரத்தில் பழக்குவாரில்லாமையால் அசுத்த ஆகாரங்களைப் பழக்கத்தாற் புசிக்கின்றனவென்று அறியலாம்.

ஆகலில் ஒரு ஜீவனைக் கொன்று மற்றொரு ஜீவனுக்குப் பசியாற்றுவித்தல் கடவுளருளுக்குச் சம்மதமுமல்ல, ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமும் அல்லவென்று சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருணிய மென்கின்ற சாதனத்தில் சாத்திய மாகின்ற இன்பம், அபர இன்பமென்றும் பர இன்பம் என்றும் இருவகைப்படும்.

அபர இன்பம்

இச்சை முதலியவைகளைப் பற்றி உண்டாகின்ற துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் அபர இன்ப மாகும். அவை இம்மையில் அனுபவிக்கின்ற இன்பங்களில் சிலவென்று அறியவேண்டும்.

36. அவை எவை? என்னில்:–

உடுப்பதற்கு வஸ்திரமில்லாமலும், இருப்பதற்கு இடமில்லாமலும், உழுவதற்கு நிலமில்லாமலும், பொருந்து வதற்கு மனைவியில்லாமலும், விரும்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலிய வேறு வேறு கருவிகளில்லாமலும், துன்பப்படுகின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் ஜீவகாருணியந்தோன்றி, உடுப்பதற்கு வஸ்திரம், இருப்பதற்கு இடம், உழுவதற்கு நிலம், பொருந்துவதற்கு பெண், விரும்பியபடி செய்வதற்கு பொருள் முதலானவை கொடுத்தபோது, பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு உள்ளிருந்து முகத்தினடமாகத் தோன்றுகின்ற இன்ப விளக்கமும், அந்த இன்பத்தைக் கண்டு கொடுத்தவர்களுக்கு உண்டாகின்ற இன்ப விளக்கமும் கடவுள் கரணத்தில் ஏக தேசமும், ஜீவகரணத்திற் பூரணமுமாகத் தோன்றுகின்றவை யாகலால், அது அபர இன்பமென்று அறியவேண்டும்.

பர இன்பம்

பசியினால் வருந்துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் பரஇன்பமாகும். அவை இம்மையில் போக சித்திகளாலும், யோக சித்திகளாலும், ஞான சித்திகளாலும் வருகின்ற இன்பங்களும், முடிவில் அனுபவிக்கப்படும் மோட்ச இன்பமும் ஆகுமென்றறிய வேண்டும். உண்பதற்கு ஆகாரமில்லாமல் சோர்வடைந்த ஜீவர்களுக்கு ஜீவ காருணியத்தால் ஆகாரங்கொடுக்க, உண்டு பசி நீங்கிய தருணத்தில், அந்த ஜீவர்களுக்கு அகத்தினிடத்தும், முகத்தினி டத்தும் தழைத்து பொங்கித் ததும்புகின்ற இன்பமும், அது

கண்டபோது கொடுத்தவர்களுக்கு அகத்திலும் முகத்திலும் அவ்வாறு உண்டாகின்ற இன்பமும், ஆன்ம சகிதமாகிய கடவுள் கரணத்திற் பூரணமாகத் தோன்றுகின்றவையாகலால், பர இன்பமென்று அறிய வேண்டும்.

வஸ்திரம், இடம், நிலம், பெண், பொருள் முதலானவைகள் இல்லாமல் துன்பப்படுகின்றவர்கள், அத்துன்பங்களை மனவெழுச்சியால் சகித்துக்கொண்டு உயிர்தரித்துத் தங்களாற் செய்யக் கூடிய முயற்சியைச் செய்யக்கூடும். பசியினால் துன்பம் நேரிட்டபோது மனவெழுச்சியால் அத்துன்பத்தைச் சகித்துக் கொள்ளக்கூடாது. சகிக்கத் தொடங்கில் உயிரிழந்து விடுவார்கள்.

பசியின் சகியாமை

பசி நேரிட்டபோது

பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளை விற்றும், பிள்ளைகள் பெற்றவர்களை விற்றும், மனைவியைப் புருடன் விற்றும், புருடனை மனைவி விற்றும், அந்தப் பசியினால் வரும் துன்பத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் துணிவார்களென்றால், அன்னியமாகிய வீடு, மாடு, நிலம், உடைமை முதலியவைகளை விற்றுப் பசியை நீக்கிக் கொள்வார்கள் என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

உலக முழுவதும் ஆளுகின்ற சக்கரவர்த்தியாகிய அரசனும் பசி நேரிட்டபோது தனது அதிகாரவுயர்ச்சி முழுவதும் விட்டுத் தாழ்ந்த வார்த்தைகளால் ‘ பசி நேரிட்டது என்ன செய்வது’ என்று அருகிலிருக்கின்ற அமைச்சர் களிடத்துக் குறை சொல்லுகிறான்.

பகைவரால் எறியப்பட்டு மார்பிலுருவிய பாணத்தையும் கையாற் பிடித்துக் கொண்டு, எதிரிட்ட பகைவரையெல்லாம் அஞ்சாது ஒரு நிமிஷத்தில் வெல்லத்தக்க சுத்த வீரரும், பசி நேரிட்டபோது சௌகரியத்தையிழந்து பசிக்கு அஞ்சிப் பக்கத்தில் நிற்கின்றவரைப் பார்த்து ‘இளைப்பு வருமே! சண்டை எப்படிச் செய்வது!’ என்று முறையிடுகின்றார்கள்.

இவ்வுலக போகங்களோடு இந்திரபோக முதலிய போகங்களையும், துரும்பாக வெறுத்து, முற்றும் துறந்து அறிவையறிந்து அனுபவம் விளங்கிய ஞானிகளும், இந்திரியங்களை அடக்கி மனோலயஞ் செய்து உண்மை நிட்டையிலிருக்கின்ற யோகிகளும், இறந்தோரையும் எழுப்பத்தக்க அளவிறந்த மகத்துவங்கள் விளங்கிய சித்தர்களும், முனிவர்களும், தவசிகளும், பசி நேரிட்டபோது, தங்கள் தங்கள் அனுபவ லட்சியங்களை விட்டு, அடுத்த ஊரைநோக்கிப் பலிக்கு வருகின்றார்கள்; பலி நேராதபோது நிலை கலங்குகின்றார்கள்.

Koviloor Digital Library

சொற்பனத்தில் ஓர் இழிவு வரினும் அது குறித்து உயிர் விடத்தக்க மானிகளும், பசி நேரிட்டபோது சொல்லத்தகாத வரிடத்துஞ் சொல்லி மானம் குலைகின்றார்கள்.

சாதி, சமய ஆசாரங்களில் அழுத்தமுடைய ஆசாரியர் களும், பசி வந்தபோது, ஆசாரத்தை மறந்து ஆகாரத்திற்கு எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

கல்வி கேள்விகளில் நிரம்பி, அறிதற்கரிய நுட்பங்களை அறிந்து செய்தற்கரிய செய்கைகளைச் செய்து முடிக்க வல்லவர்களும், பசி நேரிட்டபோது, அறிவும் கருத்தும் அழிந்து தடுமாறுகின்றார்கள்.

இராப்பகல் தோன்றாது புணர்ச்சி இன்பத்திற் பொங்குகின்ற காமிகளும், பசி நேரிட்டபோது, புணர்ச்சியை மறந்து காமத்தைக் கசந்து கலங்குகின்றார்கள்.

நாமே பெரியவர் நமக்குமேற் பெரியவரில்லை என்று இறுமாப்படைகின்ற அகங்காரிகளும், பசி நேரிட்டபோது, அகங்காரங் குலைந்து ஆகாரங் கொடுப்பவரைப் பெரிய வராகப் புகழ்கின்றார்கள்.

ஒருவகைக் காரியங்களில் அநேக வகைகளாக உபசரிக்கச் செய்கின்ற டம்பர்களும், பசி நேரிட்டபோது, டம்பத்தை இழந்து மயங்குகின்றார்கள்.

இவரிவர் இப்படி இப்படியானால் ஒருவகை ஆதாரமும் இல்லாத ஏழைகள், பசி நேரிட்டபோது, என்ன பாடுபடார்கள்! அந்தக் காலத்தில் அந்த ஏழைகளுக்கு ஆகாரம் கிடைத்தால் எப்படிப்பட்ட சந்தோஷமுண்டாகும்! அந்த சந்தோஷத்தைத் தோற்று வித்தவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட லாபம் கிடைக்கும்! இப்படிப்பட்டதென்று சொல்வதற்கும் அருமை என்றறிய வேண்டும்.

பசியின் அவத்தை

ஜீவர்களுக்குப் பசி அதிகரித்த காலத்தில்

ஜீவ அறிவு விளக்கமில்லாமல் மயங்குகின்றது, –
அது மயங்கவே அறிவுக்கறிவாகிய கடவுள் விளக்கம் மறை படுகின்றது. –
அது மறையவே புருடதத்துவம் சோர்ந்து விடு கின்றது, –
அது சோரவே பிரகிருதிதத்துவம் மழுங்குகின்றது, –
அது மழுங்கவே குணங்களெல்லாம் பேதப்படுகின்றன, –
மனம் தடுமாறிச் சிதறுகின்றது, –
புத்தி கெடுகின்றது, –
சித்தம் கலங்குகின்றது, –
அகங்காரம் அழிகின்றது, –
பிராணன் சுழல்கின்றது, –
பூதங்களெல்லாம் புழுங்குகின்றன, –

Koviloor Digital Library

வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் நிலை மாறுகின்றன, -
கண் பஞ்சடைந்து குழிந்து போகின்றது, -
காது கும்மென்று செவிடு படுகின்றது. -
நா உலர்ந்து வறளுகின்றது, -
நாசி குழைந்து அழல்கின்றது, -
தோல் மெலிந்து ஸ்மரணை கெடுகின்றது, -
கை கால் சோர்ந்து துவளுகின்றன, -
வாக்குத் தொனிமாறிக் குளறுகின்றது, -
பற்கள் தளருகின்றன -
மல சல வழி வெதும்புகின்றது, -
மேனி கருகுகின்றது, -
ரோமம் வெறிக்கின்றது, -
நரம்புகள் குழைந்து நைகின்றன,-
நாடிகள் கட்டுவிட்டுக் குழைகின்றன,-
எலும்புகள் கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன, -
இருதயம் வேகின்றது, -
மூளை சுருங்குகின்றது, -
சுக்கிலம் வெதும்பி வற்றுகின்றது, -
ஈரல் கரைகின்றது, -
இரத்தமும் சலமும் சுவறுகின்றன, -
மாமிசம் குழைந்து தன்மை கெடுகின்றது, -
வயிறு பகீரென்று எரிகின்றது, -
தாப சோபங்கள் மேன் மேலும் உண்டாகின்றன.

உயிரிழந்து விடுவதற்கு மிகவும் சமீபித்த அடையாளங்களும் அனுபவங்களும் மேன்மேலும் தோன்றுகின்றன;

பசியினால் இவ்வளவு அவத்தைகளுந் தோன்றுவது ஜீவர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாகவே இருக்கின்றது.

இவ்வளவு அவத்தைகளும் - ஆகாரம் கிடைத்தபோது உண்டு பசிநீங்க - நீங்குகின்றன.

அப்போது தத்துவங்களெல்லாம், தழைத்து, உள்ளம் குளிர்ந்து, அறிவு விளங்கி, அகத்திலும், முகத்திலும் ஜீவ களையும் கடவுள்களையுந் துளும்பி ஒப்பில்லாத திருப்தி இன்பம் உண்டாகின்றது.

இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற புண்ணியத்துக்கு எந்தப் புண்ணியத்தை இணையென்று சொல்லலாம்?

இந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற புண்ணியர்களை எந்தத் தெய்வத்துக்குச் சரியென்று சொல்லலாம்?

எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலாகிய கடவுள் அம்சமென்றே சத்தியமாக அறியவேண்டும்.

Koviloor Digital Library

இதனால், – நரகவேதனை, – சனனவேதனை, – மரண வேதனை, என்கிற மூன்று வேதனைகளுங் கூடி முடிந்த வேதனையே பசி வேதனையென்றும்; அகம், புறம், நடு, கீழ், மேல், பக்கம் என்கிற எவ்விடத்தும் நிறைந்து எக்காலத்தும் வேறுபடாத மோக்ஷ இன்பமே ஆகாரத்தினால் உண்டாகும் திருப்தி இன்பம் என்றும் அறியப்படும்.

பசி என்பது ஓர் உபகாரக் கருவி

பசியில்லாவிடில்

ஜீவர்கள் ஆகாரங் குறித்து ஒருவரையொருவர் எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள்; எதிர்பாராத பக்ஷத்தில் உபகாரச் செய்கை தோன்றாது அது தோன்றாதபோது ஜீவகாருண்யம் விளங்காது; அது விளங்காத போது கடவுளருள் கிடைக்க மாட்டாது. ஆதலால் பசியுங் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் உபகாரக் கருவி என்றே அறியவேண்டும்.

பசியினால் துன்பப்படுகின்றவர்கள் ஆகாரத்தைக் கண்ட காலத்தில் அடைகின்ற சந்தோஷமும் தாய், பிதா, பெண்டு, பிள்ளை, காணி, பூமி, பொன், மணி முதலானவைகளைக் கண்ட காலத்திலும் அடையார்களாயின் ஆகாரம் உண்ட காலத்தில் உண்டாகும் சந்தோஷம் எப்படிப் பட்டதாக இருக்கும்! ஆதலால் இந்த ஆகாரத்தின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும், கடவுளருளின் ஏகதேச சொரூப ரூப சுபாவங்களாகவே அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணியம்

1. பசியென்கிற நெருப்பானது ஏழைகள் தேகத்தினுள் பற்றி எரிகின்றபோது ஆகாரத்தால் அவிக்கின்றதுதான் ஜீவகாருணியம்.

2. பசியென்கிற விஷக்காற்றானது ஏழைகள் அறிவாகிய விளக்கை அவிக்கின்ற தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அவியாமல் ஏற்றுகின்றதே ஜீவகாருணியம்.

3. கடவுளியற்கை விளக்கத்திற்கு இடமாகிய ஜீவதேகங்கள் என்கின்ற ஆலயங்கள் பசியினால் பாழாகுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அவ்வாலயங்களை விளக்கஞ் செய்விப்பதே – ஜீவகாருணியம்.

4. கடவுள் இன்பத்தைப் பெறுகின்ற நிமித்தம் தேகங்களிலிருந்து குடித்தனஞ் செய்கின்ற ஜீவரது தத்துவக் குடும்ப முழுதும் பசியினால் நிலைதடுமாறி அழியுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அக்குடும்ப முழுவதும் நிலைபெறச் செய்வதே – ஜீவகாருணியம்.

5. பசியென்கிற புலியானது ஏழை உயிர்களைப் பாய்ந்து கொல்லத் தொடங்குந் தருணத்தில் அப் புலியைக் கொன்று அவ்வுயிரை இரட்சிப்பதே – ஜீவகாருணியம்.

Koviloor Digital Library

6. பசியென்கிற விஷம் தலைக்கேறி ஜீவர் மயங்குந் தருணத்தில் ஆகாரத்தால் அவ் விஷத்தை இறக்கி மயக்கந் தெளியச் செய்வதே ஜீவகாருண்ணியம்.

7. பசியென்கிற கொடுமையாகிய தேள் வயிற்றிற் புகுந்து கொட்டுகின்றபோது கடுப்பேறிக் கலங்குகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரத்தால் அக்கடுப்பை மாற்றிக் கலக்கத்தை தீர்ப்பதே ஜீவகாருணியம்.

8. 'நேற்று இராப்பகல் முழுவதும் நம்மை அரைப்பங்கு கொன்று தின்ற பசியென்கிற பாவி இன்றும் வருமே, - இதற்கென்ன செய்வோம்!' என்று ஏக்கங் கொள்கின்ற ஏழை ஜீவர்களது ஏக்கத்தை நீக்குவதுதான் - ஜீவகாருணியம்.

9. வெயிலேறிப் போகின்றதே! இனி பசியென்கிற வேதனை வந்து சம்பவிக்குமே! இந்த விதிவசத்திற்கு என்ன செய்வது! என்று தேனில் விழுந்த ஈயைப்போல, திகைக்கின்ற ஏழை ஜீவர்களுடைய திகைப்பை நீக்குவதுதான் - ஜீவகாருணியம்.

10. இருட்டிப் போகின்றதே இனி ஆகாரங் குறித்து எங்கே போவோம்! யாரைக் கேட்போம்! என்ன செய்வோம் - என்று விசாரத்தில் அழுந்திய ஏழை ஜீவர்களது விசாரத்தை மாற்றுவதே ஜீவகாருணியம்.

11. நடந்து, நடந்து காலுஞ் சோர்ந்தது, - கேட்டுக்,கேட்டு வாயுஞ் சோர்ந்தது, நினைத்து, நினைத்து மனமும் சோர்ந்தது, இனி இப்பாவி வயிற்றுக்கென்ன செய்வோம்? என்று கண்ணீர் வடிக்கின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துக் கண்ணீரை மாற்றுவதே ஜீவகாருணியம்.

12. பகற்போதும் போய்விட்டது, - பசியும் வருத்துகின்றது, - வேறிடங்களிற்போக வெட்கந் தடுக்கின்றது, - வாய் திறந்து கேட்க மானம் வலிக்கின்றது, - வயிறு எரிகின்றது, - உயிரை விடுவதற்கும் உபாயந் தெரியவில்லை - இவ்வுடம்மை ஏன் எடுத்தோம்?" என்று மனமும் முகமுஞ் சோர்ந்து, சொல்வதற்கு நாவெழாமல் உற்பாத சொப்பனங்கண்ட ஊமையைப்போல் மனம் மறுகுகின்ற மானிகளாகிய ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து மானத்தைக் காப்பதுவே - ஜீவகாருணியம்.

13. 'நாம் முன் பிறப்பில், பசித்தவர்கள் பசிக் குறிப்பறிந்து பசியை நீக்கியிருந்தால், இப்பிறப்பில் நமது பசிக்குறிப்பறிந்து பசியை நீக்குவதற்கு பிறிதொருவர் நேர்வார், அப்போது அப்படி நாம் செய்ததில்லை, இப்போது நமக்கு இப்படிச் செய்வாருமில்லை, என்று விசாரித்துக் கொண்டு தூக்கம் பிடியாமல் துக்கப்படுகின்ற ஏழை ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்கித் தூக்கம் பிடிக்க வைப்பதே ஜீவகாருணியம்.

Koviloor Digital Library

14. தேகமுழுவதும் நரம்புகள் தோன்றப் பசியினால் இளைத்து உயிரொடுங்கி மூர்ச்சை மூடிய காலத்தும் அயலாரைக் கேட்பது துணியாமற் கடவுளை நினைத்து, நினைத்து நெருப்பிற் படுத்து, நித்திரை செய்யத் தொடங்குவாரைப் போல, அடிவயிற்றில் கொடிய பசி நெருப்பை வைத்துப் படுக்கத் தொடங்குகின்ற விவேகிகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து அந்தப் பசிநெருப்பை ஆற்றுவதே - ஜீவகாருணியம்.

15. நேற்றுப் பட்டினி கிடந்ததுபோல் இன்றும் பட்டினி கிடப்பது எப்படி? நாம் பாலியவசத்தால் இன்றும் பட்டினி கிடக்கத் துணிவோமாயினும், பட்டினி சகியாத நமது ஏழை மனைவி வயிற்றுக்கு யாது செய்வோம்? இவள் பசியைக் குறிப்பதும் பெரிதல்ல, வார்த்திப திசையால் மிகவும் சோர்ந்த நமது தாய் தந்தைகள் இன்றும் பட்டினி கிடந்தால் இறந்து விடுவார்களே! இதற்கென்ன செய்வோம்? பசியினால் அழுதழுது களைத்த நமது புத்திரர்களது சோர்ந்த முகத்தை எப்படிப் பார்ப்போம்? என்று எண்ணி, எண்ணிக் கொல்லன் உலையிலூத மூண்ட நெருப்பைப் போல் பசி நெருப்பும், பய நெருப்பும், விசார நெருப்பும் உள்ளே மூண்டபடியிருக்கக் கன்னப்புடையில் கைகளை வைத்துக் கொண்டு கண்களில் நீர் கலங்க வருந்துகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து வருத்தத்தை மாற்றுவதே - ஜீவகாருணியம்.

16. கண், கை, கால் முதலிய உறுப்புக்களிற் குறைவில்லா தவர்களாகி ஆகாரம் சம்பாதிக்கத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களும் பசியால் வருந்தி இதோ படுத்திருக்கின்றார்கள், - குருடும், செவிடும், ஊமையும், முடமுமாக இருக்கின்ற நமக்கு ஆகாரம் எந்த வழியாற் கிடைக்கும்? - பசி எப்படி நீங்கும்? - என்று தனித்தனி நினைத்து, நினைத்துத் துக்கப்படுகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்குவதே - ஜீவகாருணியம்.

17. பசியினால் வருந்துகின்றவர்கள் எந்தத் தேசத்தா ராயினும், - எந்தச் சமயத்தாராயினும் - எந்த ஜாதியா ராயினும் எந்தச் செய்கையாராயினும் அவர்கள் தேச வொழுக்கம், சமயவொழுக்கம், ஜாதியொழுக்கம், செய்கை யொழுக்கம் முதலானவைகளைப் பேதித்து விசாரியாமல், - எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் கடவுள் விளக்கம், பொதுவாய் விளங்குவதை அறிந்து பொதுவாகப் பார்த்து அவரவர் ஒழுக்கத்திற்குத் தக்கபடி அவர்கள் பசியை நிவர்த்தி செய்விப்பதே - ஜீவகாருணியம்.

18. சன்மார்க்க ஒழுக்கத்திற்கு ஒத்த சத்துவ ஆகாரத்தால் பசி நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்கின்ற உயிர்களுக்குப் பசி வந்தபோது, பசியை நிவர்த்திச் செய்விப்பதே - ஜீவகாருணியம்.

பசியை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க புவன போக சுதந்தரங்களைப் பெறுதற்குரிய அறிவு இருந்தும், - பூர்வ கர்மத்தாலும், அஜாக்கிரதையாலும், அச் சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து அந்தப் பசி வருத்தத்தை நீக்கித் திருப்தி இன்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குக் காரணமாகிய 'ஜீவகாருணியம் என்கின்ற திறவுகோலைக்' கொண்டுதான் மோட்சமாகிய மேல்வீட்டுக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே புகுந்து எக்காலத்தும் அழியாத இன்பத்தை அனுபவித்து வாழ வேண்டும்.

ஆகலின், **ஜீவகாருணியமென்கின்ற மோட்ச வீட்டுத் திறவுகோலைக்** காலமுள்ளபோதே சம்பாதித்துக் கொண்ட சமுசாரிகள் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கிற சாதன சகாயங்களை வேண்டாமல், எக்காலத்தும் அடை யாத இன்ப வீட்டை அடைந்து அவ்வீட்டுக் கதவை திறந்து கொண்டு, உள்ளே புகுந்து, நித்திய முத்தர்களாய் வாழ்வார்கள்.

புண்ணிய பூமிகளை வலஞ்செய்தல், புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாடல், புண்ணிய தலங்களில் வசித்தல், புண்ணியமூர்த்திகளைத் தரிசித்தல், தோத்திரஞ் செய்தல், ஜெபஞ் செய்தல், விரதஞ் செய்தல், யாகஞ் செய்தல், பூஜை செய்தல், முதலிய சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற, விரதிகளும், பத்தர்களும், இருடிகளும், உணவை நீக்கி, உறக்கத்தை விட்டு விடயச் சார்புகளை (மூவாசைகளை)த் துறந்து, இந்திரியங்களை அடக்கி, மனோலயஞ் செய்து, யோகத்திலிருக்கின்ற யோகிகளும், அளவிறந்த சித்தியின்பங் களைப் பெற்ற சித்தர்களும், நித்தியா நித்தியங்களை அறிந்து, எல்லாப் பற்றுக்களையும் துறந்து பிரமானுபவத்தை பெற்ற ஞானிகளும் ஜீவகாருணியம் என்கிற திறவுகோலைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளாதவர்களானால், மோட்சமென்கிற மேல் வீட்டிற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஏறிச் சமீபத்தில் காத்திருந்து மீளவும் அத்திறவுகோலைச் சம்பாதிக்கத் திரும்புவார்களல்லது கதவைத் திறந்து உள்ளே புகுந்து இன்பத்தை அடைந்து வாழமாட்டார்களென்று உண்மை யாக அறியவேண்டும்.

இதனால் அறிவு விளங்கிய ஜீவர்களுக்கெல்லாம் **ஜீவகாருணியமே கடவுள் வழிபாடென்றும்** அறியப்படும். அன்றியும்; ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை உடையவர்களாகி, அருந்தல், பொருந்தல் முதலிய பிரபஞ்ச போகங்களை அனுபவிக்கின்ற சமுசாரிகளெல்லாம், சர்வ சக்தியையுடைய கடவுளருளுக்கு முழுதும் பாத்திரமாவார்கள்.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமில்லாமல் ஞானம், யோகம், தவம், விரதம், ஜெபம், தியானம் முதலியவைகளைச் செய்கின்ற வர்கள் கடவுளருளுக்குச் சிறிதும் பாத்திர மாகார்கள்; அவர்களை ஆன்ம விளக்கமுள்ளவர்களாகவும் நினைக்கப்

Koviloor Digital Library

படாது; ஜீவகாருணியமில்லாது செய்யப்படுகிற செய்கைகளெல்லாம் பிரயோஜனமில்லாத மாயாஜாலச் செய்கைகளே ஆகுமென்று அறியவேண்டும்.

எல்லா ஜீவர்களும் கடவுள் இயற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாதலாலும் அவரவர் இடங்களிற் கடவுள் அருள்விளக்கம் விளங்குதலாலும், சமுசாரிகளுள் தமது தாய், தந்தை, புணர்ந்தோர், மக்கள், துணைவர் முதலிய குடும்ப மட்டில் பசியாற்றிக்கொள்ளத் தக்க, அற்பசத்தியுள்ள சமுசாரிகள் தாய், பிதா, மக்கள், துணைவர் முதலிய குடும்பத்தாரைப் பசியினாற் பரிதவிக்கவிட்டு அயலார்க்குப் பசியாற்றத் தொடங்குதலும், தம்மிடத்துப் பசித்து வந்த அயலாரை, அந்தப் பசியால் பரிதவிக்கவிட்டு, தம் குடும்பத்தார் பசியை ஆற்றத் தொடங்குதலும், கடவுளருளுக்குச் சம்மதமல்ல.

ஆதலால் தமது குடும்பச் செலவைக் கூடியமட்டில் சிக்கனஞ் செய்து, இருதிறத்தார் பசியை நீக்குதல்வேண்டும் என்றும்;-அற்பசத்தியினினுங் குறைவுபட்டுத் தமது குடும்பமட்டிலும் பசியாற்றுவிப்பதற்குப் பிரயாசையால் மிகச் சிறிய முயற்சியுடைய சமுசாரிகள், தமது குடும்ப மட்டிலாவது பசியாற்றுவித்துக்கொண்டு தம்மிடத்துப் பசித்து வந்த அயலார் விஷயத்தில் மிகவும் தயவுடையவர்களாகி அவர் பசியை மற்றோருவரைக் கொண்டாவது ஆற்றுவிப்பதற்குத் தக்க முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இயல்புள்ள பிரபல சமுசாரிகள், தங்கள் தங்கள் வருவாய்க்குத் தக்க வரையில் தாய், பிதா, புணர்ந்தோர், மக்கள் துணைவர், உறவினர், சினேகர், அதிதிகள், பெரியர், அடிமைகள், அயலார், பகைவர் முதலியவர்களுக்கும், தமது குடும்பத்திற்குச் சகாயமாகத் தேடிய பசு, எருது, எருமை, ஆடு, குதிரை, தாவர முதலிய பிராணிகளுக்கும், பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தியின்பத்தை உண்டு பண்ண வேணடுமென்றும், விவாகம், புத்திரப்பேறு, தெய்வம் படைத்தல் முதலிய பலவகைச் செய்கைகளில் வேறுவேறு சடங்குகளும், வேறு வேறு விநோதங்களும், வேறு வேறு பெருமைப்பாடுகளும் குறித்துப் பொருட் செலவு செய்தலை அமைத்து விவாக முதலிய அந்தந்தச் செய்கைகளிலும், பசித்த ஜீவர்களுக்குப் பசியை ஆற்றுவித்து இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற சிறப்பினையே செய்ய வேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யில் பசித்தவர் பசி நீங்கி அடைந்த இன்பத்திலும் அநேக மடங்கு அதிகமான இன்பத்தைத் தாம் அடைவார்களென்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

சமுசாரிகள் விவாக முதலிய விசேஷ காரியங்களில் பந்தலை அலங்கரித்தும், - அவ்விடத்தில் வேறு வேறு சடங்குகளைச் செய்வித்தும் - ஆடல், பாடல், வரிசை, ஊர்வலம் முதலிய விநோதங்களை அப்பவர்க்கம்,

Koviloor Digital Library

சித்திரான்னம் முதலிய பெருமைப்பாடுகளையும் நடத்தியும், எக்களிப்பில் அழுந்தியிருக்குந் தருணத்தில் – பசித்த ஏழைகள் முகத்தைப் பார்க்கவும் சம்மதிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ காலத்தில் தமக்காயினும், தமது மக்கள், துணைவர் முதலியோர்க்காயினும், ஒவ்வோர் ஆபத்து நேரிடுகின்றது. அப்போது, அவ்வளவு சந்தோஷத்தையும் இழந்து துக்கப்படுகிறார்கள் இப்படித் துக்கப்படும்போது, – அலங்காரஞ் செய்த பந்தலும், சங்கல்ப விகல்பமான சடங்குகளும், – ஆடல், பாடல், வாத்தியம், வரிசை, ஊர்கோலம் முதலிய விநோதங்களும் அப்பவர்க்கம், சித்தரான்னம் முதலிய பெருமைப்பாடுகளும், அந்த ஆபத்தைத் தடை செய்யக்கண்டதில்லை. அந்தச் சுபகாரியத்தில் உள்ளபடியே பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியை நீக்கி அவர்கள் அகத்திலும், முகத்திலும், கடவுள் விளக்கத்தையும், கடவுளின்பத்தையும், வெளிப்படச் செய்திருந்தார்களானால் அந்த விளக்கமும், இன்பமும் அத்தருணத்தில் நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்கி, விளக்கத்தையும், இன்பத்தையும் சத்தியமாக உண்டு பண்ணுமல்லவா?, ஆதலின் விவாக முதலிய விசேஷச் செய்கைகளிலும் தங்கள் தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களது பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தியின்பத்தை உண்டுபண்ணுவது முக்கியமென்றறிய வேண்டும்.

1. சூலை, குன்மம், குஷ்டம் முதலிய தீராத வியாதிகளால் வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரித்தார்களானால் அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்பே நல்ல மருந்தாக அந்த வியாதிகளை நிவர்த்திசெய்து, விசேஷ சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை.

2. பலநாள் சந்ததியில்லாமல் பலபல விரதங்களைச் செய்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளது பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்பு நல்ல அறிவுள்ள சந்ததியை உண்டுபண்ணும் என்பது உண்மை.

3. அற்பவயதென்று குறிப்பினால் அறிந்து கொண்டு இறந்து போவதற்கு அஞ்சி விசாரப்படுகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்புத் தீர்க்காயுளை உண்டுபண்ணு மென்பது உண்மை.

4. கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம் முதலியவைகளைக் குறித்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி, பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக

Koviloor Digital Library

அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்பு கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம் முதலானவைகளை உண்டு பண்ணுமென்பது உண்மை.

5. பசித்தவர்களுக்கு பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாகக் கொண்ட ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக்குக் கோடையில் வெயிலும் வருத்தாது, மண்ணும் சூடு செய்யாது பெருமழை, பெருங்காற்று, பெரும்பனி, பேரிடி, பெருநெருப்பு முதலிய உற்பாதங்களும் துன்பம் செய்விக்க மாட்டா; விடூசிகை, விஷக்காற்று விஷசுரம் முதலிய அசாத்தியப் பிணிகளும் உண்டாகா; அந்த ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகள் ஆற்று வெள்ளத்தாலும், கள்ளர்களாலும், விரோதிகளாலும் கலக்கப் படார்கள். அரசர்களாலும், தெய்வங்களாலும் அவமதிக்கப் படார்கள்.

ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளது விளைநிலத்தில் பிரயாசையில்லாமலே விளைவு மேன்மேலும் உண்டாகும்; வியாபாரத்தில் தடையில்லாமல் லாபங்களும் உத்தியோகத்தில் கெடுதியில்லாத மேன்மையும் உண்டாகும்!... சுற்றங்களாலும் அடிமைகளாலும் சூழப்படுவார்கள் துஷ்ட மிருகங்களாலும், துஷ்ட ஜெந்துக்களாலும், துஷ்டப் பிசாசுகளாலும், துஷ்ட தெய்வங்களாலும் பயஞ்செய்யப்படார்கள்.

ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களும் அஜாக்கிரையினாலும் ஊழ் வகையினாலும் சத்தியமாக வராது.

பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவித்து இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமாகிய மேலான விரதமானது, தேவர்கள், மனிதர்கள், பிரம்மசாரிகள், சமுசாரிகள், தபசிகள், சந்நியாசிகள், ஆண் ஜாதியர், பெண் ஜாதியர், வார்த்திபர், வாலிபர், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், முதலிய யாவராலும் அவசியம் செய்யத் தக்கதென்பது கடவுளாணை யென்றறிய வேண்டும்..

பசித்தவர்க்குப் பசியை நீக்குகின்ற விஷயத்தில் புருஷனைப் பெண்சாதி தடுத்தாலும், பெண்சாதியை புருஷன் தடுத்தாலும், பிள்ளைகளைத் தந்தை தடுத்தாலும், தந்தையைப் பிள்ளைகள் தடுத்தாலும், சீஷரை ஆசாரியர் தடுத்தாலும், அடியாரை ஆண்டவன் தடுத்தாலும், குடிகளை அரசன் தடுத்தாலும், அந்தத் தடைகளால் சிறிதுந் தடைபடாமல் அவரவர் செய்த நன்மை, தீமைகள் அவரவரைச் சேருமல்லது வேறிடத்திற் போகாதென்பதை உண்மையாக நம்பி, ஜீவகாருணிய வொழுக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்றும் அறியவேண்டும்.

உள்ளபடி பசியால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுக்க நினைத்தபோது நினைத்த புண்ணியரது மனம் வேறு பற்றுக்களை விட்டுச் சுத்தக் கரணமாகி நினைத்த படியால் அந்தப் புண்ணியர்களை யோகிகளென்றே உண்மையாக அறிய வேண்டும்; ஆகாரங்கொடுக்க நினைத்தபடி உபசரித்துக் கொடுக்கும்போது, அவருண்ணு வது தாமுண்ணுவதாக அறிந்து களிக்கின்ற படியால், ஞானிகளென்றே உண்மையாக அறியவேண்டும். ஆகாரங் கொடுக்க உண்டு, பசி தீர்ந்தவர்களுக்கு அத்தருணத்தில் ஆன்மாவின் உள்ளும், புறத்தும், கீழும், மேலும், நடுவும், பக்கமும் நிறைந்து கரண முதலிய தத்துவங்களெல்லாம் குளிர்வித்து தேகமுழுவதும் சில்லென்று தழைய, முகத்தினிடமாகப் பூரித்து விளங்குகின்ற, கடவுள் விளக்கத்தையும், திருப்தியின்பமாகிய கடவுள் இன்பத்தையும், பிரத்தியட்சத்தில் தெரிசித்து அனுபவிக் கின்றார்களாதலால் அந்தப் புண்ணியர்கள் கடவுளைக் கண்டவர்களென்றும், கடவுளின்பத்தை அனுபவிக்கின்ற முத்தரென்றும் அறிய வேண்டும். பசி நீங்க உண்டு சந்தோஷித்தவர்கள் இந்தப் புண்ணியர்களைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கின்றார்களாதலால், இவர்களே தெய்வமுமென்று உண்மையாக அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணியவொழுக்கம் உடையவர்களாகி ஜீவர்களைப் பசியென்கின்ற அபாயத்தில் நின்றும் நீங்கச் செய்கின்ற உத்தமர்கள் எந்த ஜாதியாராயினும், எந்த சமயத்தாராயினும், எந்தச் செய்கையையுடையவர்களாயினும், தேவர், முனிவர், சித்தர், யோகர் முதலிய யாவராலும் வணங்கத் தக்க சிறப்புடையர் ஆவார்களென்று சர்வ சக்தியையுடைய கடவுள் சாட்சியாக சத்தியஞ் செய்யப்படுமென்று அறியவேண்டும்.

இன்னும் இந்த ஜீவகாருணியவொழுக்கத்தின் விரிவைச் சமரச வேதத்திற் கண்டு கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Koviloor Digital Library

திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்த சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்சாதனமாகிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

இரண்டாம் பிரிவு

ஆன்ம இன்ப வாழ்வு

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தில் உயர்பிறப்பாகிய மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், இந்தப் பிறப்பினால் அடையத் தக்க தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்ப சுகத்தைக், காலமுள்ள பொழுதே விரைந்து அறிந்து அடையவேண்டும்.

1. அந்தத் தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்ப வாழ்வு எத்தனை வகை? என்று அறியவேண்டில்;-

1. இம்மை இன்ப வாழ்வு, 2. மறுமை இன்ப வாழ்வு, 3. பேரின்ப வாழ்வு என மூன்று வகை என்று அறிய வேண்டியது.

1. இம்மை இன்ப வாழ்வு

அவற்றுள் சிறிய தேக கரணங்களைப் பெற்றுச் சிறிய முயற்சியால் சிறிய விடயங்களைச் சிலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தை இம்மை இன்ப வாழ்வு என்றறிய வேண்டும்.

இம்மை இன்ப லாபமாவது :- மனிதப் பிறப்பில்,- தேகத்திலும், கரணங்களிலும் - புவனத்திலும், போகங்களிலும் குறைவின்றி நல்ல அறிவுடையவர்களாய், பசி, பிணி, கொலை முதலிய தடைகளில்லாமல் உறவினர், சினேகர் அயலார் முதலியருந் தழுவ,- சந்ததி விளங்கத்தக்க சற்குணமுள்ள மனைவியோடு, விடயங்களைச் சிலநாள் அனுபவிக்கின்றதை இம்மை இன்ப லாபம் என்றறிய வேண்டும்.

இம்மை இன்பத்தை அடைந்தவர் பெருமை எது? என்று அறிய வேண்டில்:-

அன்பு, தயை, ஒழுக்கம், அடக்கம், பொறுமை, வாய்மை, தூய்மை முதலிய சுபகுணங்களைப் பெற்று, விடய இன்பங்களை வருந்தி முயன்று அனுபவித்துப் புகழ்பட வாழ்தலென்று அறிய வேண்டும்.

2. மறுமை இன்ப வாழ்வு

மறுமை இன்ப வாழ்வாவது யாது? எனில்;-

உயர்பிறப்பில் பெரிய தேக கரணங்களைப் பெற்றுப் பெரிய முயற்சியால் பெரிய விஷயங்களைப் பலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தை மறுமை இன்ப வாழ்வு என்று அறிய வேண்டும்.

Koviloor Digital Library

மறுமை இன்ப லாபம் எது? என்னில்;- உயர்பிறப்பைப் பெற்று இம்மையின்ப லாபத்தில் குறிக்கப்பட்ட நற்குணங்க ளெல்லாம் பொருந்த உயர் நிலையில் சுத்த விடயங்களைப் பலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்ப லாபத்தை மறுமை இன்ப லாபமென்றறிய வேண்டும்.

மறுமை இன்ப லாபத்தை அடைந்தவர் பெருமை யாது? என்றறிய வேண்டில்;- அன்பு, தயை முதலிய சுபகுணங் களைப் பெற்றுச் சுத்த விடய இன்பங்களை எண்ணியபடி தடைபடாமல் முயன்று பலநாள் அனுபவித்து புகழ்பட வாழ்தல் என்றறிய வேண்டும்.

3. பேரின்ப வாழ்வு பேரின்ப வாழ்வாவது?;-

எல்லாத் தேகங்களையும், எல்லாக் கரணங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் போகங்களையும், தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய அருட்சத்தியின் சந்நிதி விசேடத்தால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்கின்ற, பூரண இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய, கடவுளின் பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும் எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் அனுபவிக்கப் படுகின்ற, ஒப்பற்ற அந்தப் பெரிய இன்பத்தைப் பேரின்ப வாழ்வு என்றறிய வேண்டும்.

பேரின்ப லாபம் யாது? எனில்; யாவுந் தாமாய் விளங்குவதே.

பேரின்ப லாபத்தையடைந்தவர் பெருமை எது? என்றறிய வேண்டில்;- தோல், நரம்பு, என்பு, தசை, இரத்தம், சுக்கிலம் முதலிய அசுத்த பூதகாரியங்களும், - அவற்றின் காரணங்களாகிய அசுத்த பிரகிருதி அணுக்களுமாகிய தேகத்தை, மாற்றி மாற்று இவ்வளவு என்றறியப்படாத உயர்ந்த பொன்னாகிய *சுத்த, பூதகாரிய சுத்த தேகத்தையும்,

பொன் வடிவாகத் தோற்றுதல் மாத்திரமேயன்றி, ஆகாயம் போல் பரிசிக்கப் படாத சுத்த பூதகாரண பிரணவ தேகத்தையும்,

தோன்றப்படுதலுமின்றி ஆகாயம்போல் விளங்குகின்ற ஞான தேகத்தையும், பெற்றவர்களாயிருப்பார்கள்.

---

* காற்றாலே புவியாலே ககனம தனாலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே
கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே
கோளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ்செயல் களாலே
வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே விளங்கும்
மெய்யளிக்க வேண்டுமென்றேன் விரைந்தளித்தான்
ஏற்றாலே யிழிவெனநீர் நினையாதீர் உலகீர்!
எந்தை அருட்பெருஞ்ஜோதி யிறைவனைச் சார்வீரே!

- திருவருட்பா ஆறாம் திருமுறை -தனிப்பாடல்.

Koviloor Digital Library

உள்ளே மண்ணினது திண்மையால் தறிக்கப்படார்கள்;- புறத்தே மண், கல் முதலியவற்றால் எறியினும், அவை அவர் வடிவில் தாக்குவனவல்ல;-

உள்ளே நீரினது தன்மையால் குளிரப்படார்கள்; புறத்தே நீரிலமுழ்த்தினும் அவர் வடிவம் அழுந்தாது -

உள்ளே நெருப்பினது வெம்மையால் சுடப்படார்கள்; புறத்தே நெருப்பிற் சுடினும் அவர் தேகத்தில் சூடும், வடுவும், தோன்றுவனவல்ல;-

உள்ளே காற்றினது ஊக்கத்தால் அசைக்கப்படார்கள்; புறத்தே காற்று அவர் வடிவைப் பரிசித்தசைக்க மாட்டாது;

உள்ளே ஆகாயத்தினது கலப்பினால் அந்தரிக்கப் படார்கள்; - புறத்தே ஆகாயம் அவர் தேகத்தை அந்தரிக்க மாட்டாது;-

ஆதாரத்திலன்றி, நிராதாரத்திலும் அவர் தேகம் உலாவும்.

அவரது கண்கள் முதலிய ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு முதலிய கர்மேந்திரியங்களும்;-

பார்த்தல் முதலிய விஷயங்களையும், பேசுதல் முதலிய விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல தயையினால் விஷயங்களைப் பற்றவேண்டில் -

சுவர், மலை முதலிய தடைகளும், அவர் கண்களை மறைப்பன வல்ல; அண்ட பிண்டங்களில் அகம் புறம் முதலிய எவ்விடத்தும் உள்ள விடயங்களை அவர் கண்கள் - இருந்தவிடத்து இருந்தே கண்டறியும்;

அண்டபிண்டங்களில் எவ்விடத்திலிருந்து பேசினும் அவர் செவிகள் இருந்த இடத்திருந்தே கேட்டறியும்;-

எவ்விடத்தில் இருக்கின்ற ரசங்களையும் அவர் நா, இருந்த இடத்திருந்தே சுவைத்தறியும்;-

எவ்விடத்திருக்கின்ற பரிசங்களையும்;- அவர் மெய் இருந்தவிடத்திருந்தே பரிசித்தறியும்;-

எவ்விடத்திருக்கின்ற சுகந்தங்களையும் அவர் நாசி இருந்த இடத்திருந்தே முகந்தறியும்;-

எவ்விடத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் அவரது கைகள், இருந்த இடத்திருந்தே கொடுத்தல் கூடும்;-

எவ்விடத்திலும் அவரது கால்கள் இருந்தவிடத்திருந்தே நடத்தல் கூடும்;-

அவரது வாக்கு, எவ்விடத்திருக்கின்ற எவ்வெவர் களோடும் இருந்தவிடத்திருந்தே பேசுதல் கூடும்;-

மற்ற இந்திரியங்கள், இருந்தவிடத்திருந்தே எவ்விடத்தும் ஆனந்தித்தல் கூடும்;-

அவரது மனம், முதலான கரணங்கள் எப்படிப்பட்ட விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல; தயவினால் பற்றத் தொடங்கில்;- எல்லா உயிர்களினது எல்லாச் சங்கற்ப விகற்பங்களையும் ஒரு நிமிடத்தில் ஒருங்கே நினைத்து விசாரித்து நிச்சயித்துக் கொள்ளும்;

அவர் அறிவு ஒன்றையும் சுட்டியறியாது; தயவினால் சுட்டியறியத் தொடங்கில் எல்லா அண்டங்களையும், எல்லா உயிர்களையும், எல்லாப் பண்புகளையும் எல்லா அனுபவங்களையும் எல்லாப் பயன்களையும் ஒருங்கே ஒரு நிமிடத்தில் சுட்டியறியும்;

அவர்கள் நிர்க்குணத்தராவார்கள்; அல்லது, தாமச இராசத சாத்துவிக முதலிய முக்குணங்களாலும் உள்ளே விகாரப் படார்கள்; புறத்தே அவரது குணங்கள் கரணங்களைப் பற்றுவனவல்ல;

உள்ளே பிரகிருதியினால் மூடப்படார்கள்; புறத்தே அவரது பிரகிருதி குணங்களைப் பற்றுவனவல்ல;

உள்ளே கால தத்துவத்தால் வேற்றுமைப்படார்கள்; புறத்தே காலத்தால் அவரது திருமேனி தடைபடாது;

உள்ளே நியதி அளவால் அளக்கப் படார்கள்; புறத்தே நியதியால் அவரது திருமேனி வரைபடாது;

அன்றி, காலம், வித்தை, ராகம், புருடன், முதலியமற்றைத் தத்துவங்களும் தத்துவ காரியங்களும், அவர்களுக்கு இல்லை;

மாயையால் பேதப்படார்கள்;

சுத்த மகாமாயையைக் கடந்து, அதன் மேல் அறிவுருவாக விளங்குவார்கள்.

ஆகாரம், நித்திரை, மைதுனம், பயம் என்பவைகளால் தடைபடார்கள்.

அவர்கள் தேகத்திற்குச் சாயை, வியர்வை, அழுக்கு, நரை, திரை, மூப்பு, இறப்பு, முதலிய குற்றங்கள் உண்டாவனவல்ல.

பனி, மழை, இடி, வெயில் முதலியவற்றாலும், -

இராக்கதர், அசுரர், பூதம், பிசாசு, முதலியவற்றாலும் -

தேவர், முனிவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்பவைகளாலும்,

எவ்விடத்தும், எக்காலத்தும், அவர் தேகம் வாதிக்கப் படாது;

வாள், கத்தி முதலிய கருவிகளாலும் கண்டிக்கப்படாது;

எல்லா அண்டங்களும் அணுக்கள்போலச் சிறியதாகத் தோற்றலும்; எல்லா அணுக்களும் அண்டங்கள் போலப் பெரியதாகத் தோற்றலும்; அவர் தேகத்திற்கு உரித்து;-

Koviloor Digital Library

இறந்தோரை எழுப்புதல், வார்த்திபரை வாலிபராக்கல்; முதலிய கரும சித்திகளும் - யோக சித்திகளும், ஞான சித்திகளும் - அவர் சந்நிதியில் இடைவிடாது விளங்கும்.

சிருஷ்டித்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அனுக்கிரகித்தல் என்கின்ற கிருத்தியங்களும் அவர் நினைத்த மாத்திரத்தில் நடக்கும்;

பஞ்ச கர்த்தாக்களும் அவர் கடைக்கண் பார்வையால் தங்கள் தங்கள் தொழில் நடத்துவார்கள்;

அவர்கள் அறிவு கடவுளறிவாக இருக்கும்; அவர்கள் செய்கை கடவுள் செய்கையாக இருக்கும்;

அவர்கள் அனுபவம் கடவுள் அனுபவமாக இருக்கும்;

சர்வ சத்தியுடையவர்களாய், எக்காலத்தும் அழிவில்லாதவர்களாய், ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மும்மலங்களும், அம்மல வாதனைகளும் இல்லாதவர்களாய்; பேரருள் வண்ணம் உடையவர்களாய் விளங்குவார்கள்.

சடமாகிய ஒரு துரும்பும், அவரது திருநோக்கத்தால் உயிர்ப் பெற்றுப் பஞ்ச கிருத்தியங்களும் செய்யும்,

அவரது பெருமை வேதாந்த, சித்தாந்த, கலாந்த, போதாந்த, நாதாந்த, யோகாந்தம் என்கின்ற ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும்; அவற்றைக் கடந்தும் விளங்குமென்று அறிய வேண்டும்;

இவை பேரின்ப லாபத்தை அடைந்தவர் பெருமையென்று அறிய வேண்டும்.

2. இம் மூவகை இன்ப லாப வாழ்வையும் எதனால் பெறக்கூடும்? என்றறிய வேண்டில்;

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளின் ஏக தேசத்தைக் கொண்டும் அருட்பூரணத்தைக் கொண்டும் அடையக்கூடுமென்று அறியவேண்டும்.

3. மூவகை இன்பங்களில் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையத் தக்கவை எவை? அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையத்தக்கது யாது? என்றறியவேண்டில்;-

இம்மையின்ப லாபம், மறுமையின்ப லாபம் என்கிற இரண்டையும் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும்; பேரின்ப லாபமென்கின்ற ஒன்றையும்,-அருட் பூரணத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும் அறியவேண்டும்.

4. கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் எந்த வண்ணம் உடையது? என்றறியவேண்டில்;-

சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களும்,
நினைப்பார் நினைக்கும் வண்ணங்களும்,

அறிவார் அறியும் வண்ணங்களும்,
அனுபவிப்பார் அனுபவிக்கும் வண்ணங்களும்

ஆகிய சர்வசத்தி வண்ணங்களும்; தனது ஏகதேச வண்ணங்களாக விள்ங்க விளக்கி விளங்குகின்ற பூரண விளக்க வண்ணத்தையுடையது என்று அறியவேண்டும்.

5. அந்த அருள் எவ்விடத்து விளங்குகின்றது? என்று அறிய வேண்டில்;-

நோக்குவார், நோக்குமிடம், நோக்கப்படுமிடம்;
கேட்பார், கேட்குமிடம், கேட்கப்படுமிடம்;
சுவைப்பார், சுவைக்குமிடம், சுவைக்கப்படுமிடம்;
முகருவார், முகருமிடம், முகரப்படுமிடம்;
பொருந்துவார், பொருந்துமிடம், பொருந்தப்படுமிடம்;
பேசுவார், பேசுமிடம், பேசப்படுமிடம்;
செய்வார், செய்யுமிடம், செய்யப்படுமிடம்;
நடப்பார், நடக்குமிடம், நடக்கப்படுமிடம்;
விடுவார், விடுமிடம், விடப்படுமிடம்;
நினைப்பார், நினைக்குமிடம், நினைக்கப்படுமிடம்;
விசாரிப்பார், விசாரிக்குமிடம், விசாரிக்கப்படுமிடம்;
துணிவார், துணியுமிடம், துணியப்படுமிடம்;
தூண்டுவார், தூண்டுமிடம், தூண்டப்படுமிடம்;
அறிவார், அறியுமிடம், அறியப்படுமிடம்;
அனுபவிப்பார், அனுபவிக்குமிடம், அனுபவிக்கப்படுமிடம்;

முதலிய எவ்விடங்களிலும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தென்று அறிய வேண்டும்.

6. அந்த அருளை எதனால் பெறக்கூடும் என்றறிய வேண்டில்;-

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் பெறக்கூடும் என்றறிய வேண்டும்.

7. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் அருளைப் பெறக்கூடு மென்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;-

அருள் என்பது; கடவுள் இயற்கை விளக்கம் - அல்லது கடவுள் தயவு - ஜீவகாருணியமென்பது; - ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் அல்லது ஆன்மாக்கள் தயவு. இதனால் - ஒருமைக் கரணமாகிய சிறிய விளக்கத்தைக் கொண்டு பெரிய விளக்கத்தைப் பெறுதலும் சிறிய தயவைக்கொண்டு பெரிய தயவைப் பெறுதலும் போலவென்றறிய வேண்டும்.

இதனால் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமே சன்மார்க்கமென்று அறியப்படும். ஜீவகாருணியம் விளங்கும்போது, அறிவும், அன்பும் உடனாக விளங்கும்; அதனால் உபகார சக்தி விளங்கும்; அந்த உபகார சக்தியால் எல்லா நன்மைகளும் தோன்றும்.

Koviloor Digital Library

ஜீவகாருணியம் மறையும்போது; அறிவும், அன்பும் உடனாக நின்று மறையும்; அதனால் உபகாரசக்தி மறையும். உபகாரசக்தி மறையவே எல்லாத் தீமைகளுந் தோன்றும். ஆகலின்,

புண்ணியமென்பது - ஜீவகாருணியம் ஒன்றே என்றும், பாவமென்பது - ஜீவகாருணியம் இல்லாமை ஒன்றே என்றும் அறிய வேண்டும்.

அன்றி, ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும், அதனால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும், - இவ்விளக்கத்தையும், இன்பத்தையும் பலகாலறிந்து அடைந்து அனுபவித்து நிறைவு பெற்ற சாத்திய ஞானிகளே மேற்குறித்த பேரின்ப லாபத்தைப் பெற்ற முத்தர்களென்றும், அவர்களே கடவுளை அறிவாலறிந்து கடவுள் மயமானவர்களென்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

8. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் இலக்கணம் என்ன? என்று அறிய வேண்டில்;

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயத்தில் பொதுவாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்து வாழ்தல் என்று அறியவேண்டும்.

9. ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்வது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;

ஜீவர்ளுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் காருணியம் - உண்டாக உண்டாக அந்த ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்பட்டுப் பூரணமாக விளங்கும்; அத்திருவருள் விளங்கவே கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாகும். அவ்வனுபவம் பூரணமாதலே கடவுள் வழிபாடு என்றறிய வேண்டும்.

10. ஆன்ம உருக்கம் உண்டாக உண்டாக ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்படுவது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;

தயிருக்கும் கட்டைக்கும் கடைதலால் நெகிழ்ச்சி உண்டாக உண்டாக அதன் உள்ளிருக்கின்ற வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படுவது போல், வெளிப்படுமென்று அறியவேண்டும்.

11. திருவருள் விளங்குவதனால் கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாவது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;

வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படவே அவற்றின் உண்மைத் தன்மை அனுபவமாகிப் பூரணமாவது போல, கடவுள் இன்பம் பூரணமாகுமென்றறிய வேண்டும்.

12. ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது வெளிப்படும்? என்றறிய வேண்டில்;-

பசி, கொலை, பிணி, ஆபத்து, தாகம், பயம், இன்மை, இச்சை இவைகளால் ஜீவர்கள் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்டபோதும், கேட்டபோதும், அறிந்தபோதும், ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகு மென்றறிய வேண்டும்.

1. **பசி** என்பது, - ஆகாரம் பெறாமையினால் வயிற்றினுட் பற்றி நின்று தேகத்தின் அகத்தும், புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களின் தன்மைகளைச் சுடுதல் செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவிப்பதற்கு முதற் காரணமாகிய விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி நெருப்பு.

2. **கொலை** என்பது, - தேகத்தின் அகத்தும் புறத்துமுள்ள கருவி கரணங்களைப் பல்வேறு கருவி கரணப் புடை பெயர்ச்சிகளால் பதைப்புண்டாகக் கலகஞ்செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்ப பூதகாரியக் கொடுந்தொழில்.

3. **பிணி** என்பது, - வாத பித்த சிலேத்தும விகற்பங்களால் மாறுபட்டு தேகத்தின் அகத்தும், புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களை நலிவு செய்து அறிவை மெலிவித்து, ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாக நின்ற விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி வேற்றுமை விளைவு.

4. **ஆபத்து** என்பது, - அகங்காரத்தாலும், மறதியாலும், கரும வேறுபாட்டாலும், தேகபோக அனுபவங்களைத் தடுக்கின்ற விக்கினங்கள்.

5. **பயம்** என்பது, - தேக முதலிய கருவிகளுக்கு நட்டஞ் செய்வதாகிய விடயங்கள் நேரிட்டபோது கரணங்களுக்கும், அறிவுக்கும் உண்டாகின்ற நடுக்கம்.

6. **இன்மை** என்பது, - கல்வி, செல்வம் முதலிய கருவிகளைத் தற்சுதந்திரத்திற் பெறாமை.

7. **இச்சை** என்பது, - அடையக்கருதிய விடயங்களின் அருமை குறித்து அவற்றை மேன்மேலும் கருதச் செய்கின்ற சித்தவிருத்தி என்று அறியவேண்டும்.

முதற்பட்டதும், இடைப்பட்டதும், கடைப்பட்டதும்.

இவற்றுள் பசி, கொலை, என்பவை இம்மை இன்பம், மறுமை இன்பம், பேரின்பம் என்கிற மூன்றையும் தடுத்தலால் முதற்பட்ட தடையென்றும்;

Koviloor Digital Library

பிணி, பயம், ஆபத்து - இன்மை என்பவை - இம்மை, மறுமை இன்பங்களைச் சிறிது தடுத்தலால் இடைப்பட்ட தடையென்றும்;

ஆசை, இம்மையின்பத்தைச் சிறிது தடுத்தலால் கடைப்பட்ட தடையென்றும் அறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியத்தின் வல்லபம்

13. ஜீவகாருணியத்தின் வல்லபம் யாது? என்றறிய வேண்டில்;-

பிற உயிர்களிடத்துப் பசி, கொலை முதலியவற்றுள் எதனால் காருணியம் தோன்றியதோ அதனால் அவ்வுயிர் வருந்தாதபடி அதை நீக்குதற்கு முயல்விப்பது அதன் வல்லபமென்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியத்தின் பிரயோஜனம்

14. ஜீவகாருணியத்தின் பிரயோஜனம் யாது? என்றறிய வேண்டில்;-

உயிர்களுக்கு இன்பம் உண்டுபண்ணுவது அதன் பிரயோஜனம் என்றறிய வேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருணியத்தின் சொரூப ரூப சுபாவ வியாபக முதலியவைகளை மூன்றாவது பிரிவுகளில் கண்டுகொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

Koviloor Digital Library

திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்த சன்மார்க்க விளக்கன் முதற்சாதனமாகிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

மூன்றாம் பிரிவு

ஜீவகாருணியத்தின் சொரூபம் முதலியன

1. ஜீவகாருணியமாகிய ஆன்ம உருக்கம் உண்டாவதற்கு உரிமை யெது என்றறிய வேண்டில்;-

ஜீவர்களெல்லாம் ஒரு தன்மையாகிய கடவுள் இயற்கை உண்மை ஏக தேசங்களாகிக், கடவுளருட் சத்தியால் பூதகாரிய தேகங்களில் வருவிக்கப்பட்டபடியால் இந்த ஜீவர்களெல்லாம் ஓருரிமை இனத்தவர்களேயாகும். சகோதரர்களுள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும், கேட்ட போதும், அறிந்த போதும், - அவர் தேகம் தமது சகோதர தேகமென்று தெரிந்து கொண்ட, - மற்றொரு சகோதரருக்கு உருக்கமுண்டாவது தேகவுரிமையால் என்று அறிவதுபோல், ஒரு ஜீவன் ஒரு ஆபத்தால், துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும், கேட்ட போதும், அறிந்த போதும், அந்த ஜீவனைத் தமது ஆன்ம இனம் என்று தெரிந்து கொண்ட மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்கமுண்டாவது ஆன்ம உரிமையென்று அறியவேண்டும்.

2. ஜீவர்கள் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் சிலர் ஜீவகாருணிய மில்லாமல் கடின சித்தர்களாயிருக்கின்றார்களே, இவர்களுக்கு ஆன்ம உரிமை இல்லாமற் போவது ஏன்? என்றறிய வேண்டில்;

துக்கப்படுகின்ற ஜீவரைத் தமது ஆன்ம இனமென்றும் துக்கப்படுகின்றார் என்றும், துக்கப்படுவார் என்றும் அறியத்தக்க ஆன்ம அறிவு என்கின்ற கண்ணானது அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளி மழுங்கினபடியாலும், அவைகளுக்கு உபகாரமாகக் கொண்ட மன முதலான உப நயனங்களாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாசப் பிரதிபலித மில்லாமல் தடிப்புள்ள வைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால் ஆன்ம உரிமை இருந்தும் ஜீவகாருணியமில்லாமல் இருந்ததென்றறிய வேண்டும்.

3. ஆனால் இந்த ஆன்ம உருக்கம் என்கின்ற ஜீவகாருணியத்திற்கு ஆற்றல் எவ்விடத்து உண்டாகும்? என்று அறிய வேண்டில்;-

பசி, கொலை, பிணி முதலிய தடைகளில் எந்தத் தடைப் பற்றி ஜீவகாருணியந் தோன்றியதோ அந்தத் தடையை நிவர்த்தி செய்கின்ற இடத்துத்தான் ஜீவகாருணியத்திற்கு ஆற்றல் இருந்ததென்று அறியவேண்டும்.

4. இதனால் 'ஜீவர்களுக்குப் பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் வருந்துன்பங்களெல்லாம் மனம், கண் முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களேயல்லது ஆன்ம அனுபவங்களல்ல; ஆகலில்

'ஜீவகாருணியத்தால் விசேஷ பிரயோஜனமில்லையே' என்பார்க்கு உத்தரம் யாது? என்றறிய வேண்டில்;-

இந்தத் தேகத்தில் ஆன்மாவும், அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற கடவுள் விளக்கமுந் தவிர, கரணம், இந்திரியம் முதலிய மற்றத் தத்துவங்களெல்லாம் மூடமாகிய கருவிகளேயல்லது அறிவாகிய ஆன்மாக்களல்ல. ஆகலில் சுக துக்கங்களை அறிவாகிய ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்குமேயல்லது மூடமாகிய தத்துவங்கள் அனுபவிக்க அறியா. மனம் முதலான கரணங்களும், கண் முதலிய இந்திரியங்களும் ஜீவ வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் அருளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட சிறிய வீட்டின் கருவிகளாகும். இன்ப துன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்றவன் அனுபவிப்பானல்லது வீட்டின் கருவிகளாகிய மண், கல், மரம், கால், தீ, நீர் முதலியவைகள் அனுபவிக்க அறியமாட்டா.

அன்றியும் காசத்தினால் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உபநயனங்களாகிய கண்ணாடியால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்ப விஷயங்களைக் கண்டபோது அக்கண்கள் நீர் சொரியுமேயல்லது கண்ணாடி நீர் சொரியாது. ஆகலில் ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக இருக்கிற மனம் முதலிய கருவிகள் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாவென்று அறிய வேண்டும்.

5. ஒரு ஜீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது, துக்கம் நேரிட்டபோது மனந் தளர்கின்றது; என்றால் சுக துக்கங்களை அம் மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப் படாதோ; என்பவர்க்கு உத்தரம் யாது? என்றறிய வேண்டில் ;

பளிங்கு வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும் தேகச் சோர்வும் அந்த வீட்டில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், கண்களின் மலர்ச்சியுஞ் சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், சுக துக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகின்ற மகிழ்ச்சியும், தளர்ச்சியும், மனம், கண் முதலிய கரணேந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுகின்றது.

அன்றியும் ஒரு வீட்டினுள் வைத்த தீபமானது மிகுந்த விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றபோது, அந்த வீடும் அந்த வீட்டின் கருவிகளும் மிகவும் விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றன. அந்தத் தீபம் விளக்கம் குறைகின்றபோது, வீடும் வீட்டிலுள்ளவைகளும் விளக்கம் குறைகின்றன.

ஆகலில், சுகதுக்கங்கள் மனத்துக்கு அனுபவமல்ல என்றும், ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும், அனுபவத்திற்குக் கரணேந்திரியங்கள், ஆன்மாவுக்கு உபகார கருவிகளே என்றும், பிரமாணிப்பதே உத்தரமென்று அறியவேண்டும்.

6. கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அனேகர் பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுவது எதனால் என்றறிய வேண்டில்;-

முன் தேகத்தில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் விட்டுக் கடின அறிவுள்ளவர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த

ஜீவர்களாதலால் கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப் படி பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகின்றார் களென்று அறியவேண்டும்.

7. முன் தேகம் உண்டென்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;-

ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்கவந்த ஒரு சமுசாரி அதற்கு முன்னும் வேறோரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தானென்றும், வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்ய மாட்டானென்றும், பின்வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் திரும்ப வேறொரு வீட்டில் குடிபோவானென்றும்;- தனக்கென்று சுதந்தரமாக ஒரு வீடு கட்டிக் கொண்டால் முன்போல் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடிபோவதை விடுவானென்றும் அறிவது போல; இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த ஜீவன் இதற்கு முன்னும் வேறோரு தேகத்தில் அந்தக் கூலி கொடுத்து ஜீவித்திருந்தானென்றும், தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்க மாட்டானென்றும், இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் இன்னும் வேறோரு தேகத்திற் குடிபோவானென்றும், தனக்கென்று சுதந்தரமாக நித்தியமாகிய அருள் தேகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் பின்பு வேறொரு தேகத்தில் குடிபோக மாட்டானென்றும் அறிய வேண்டும்.

8. சிலர் முன்தேகம் எடுத்ததும் பின்தேகம் எடுப்பதும் இல்லை இப்பொழுது எடுத்த தேகம் அழிந்தால், தேகியும் அழிந்து விடுவானென்றும், சிலர் முத்தி அடைவானென்றும், சிலர் பாவ புண்ணியங்களை எக்காலத்தும் அனுபவிப்பானென்றும்; சிலர் தேகம் இல்லாமல் தேகம் அழிந்தவிடத்தில் இருப்பானென்றும் - பலவாறு வாதிப்பது எதனால்? என்றறிய வேண்டில்;-

அவரவர்களும் தேகமே ஆன்மாவென்றும், - போகமே முத்தியென்றும், - கொள்ளப்பட்ட லோகாயத மதத்தாரது கொள்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களாதலால், மூடமாகிய தேகத்தில், - அறிவாகிய ஆன்மா ஒருவன் உண்டென்றும் அவனுக்குப் பந்த முத்தி உண்டென்றும், முத்தியடைகின்ற பரியந்தம் பந்த விகற்பத்தால் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பானென்றும், - பிரத்தியட்ச அனுமான முதலிய பிரமாணங்களால் உண்மையை அறிந்துகொள்ளப் படாதவர் களென்றும், அவர்கள் கொள்கைக்குப் பிரமாணமும் யுக்தியும் அனுபவமும் இல்லையென்றும், அறிய வேண்டும்.

9. இல்லை என்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;-

ஜீவர்கள், தங்கள் தங்கள் சுதந்தரத்தாலே தேக போகங்களை அடைகின்றார்களென்றால் - தங்கள் தங்கள் இச்சைக்கடுத்த தேகங்களையும், போகங்களையும் அடைய வேண்டும். அப்படியின்றிச் சிலர் இச்சைக்கடுத்த பழுதற்ற அங்க முள்ளவர்களாகவும், சுகங்களை அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும்; சிலர், இச்சைக்கு அடாத பழுதுள்ள அங்க முள்ளவர்களாகவும்,

Koviloor Digital Library

துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும், இருக்கின்றார்கள். ஆகலில் ஜீவர்கள் தேகபோகங்களைத் தங்களிச்சையால் அடைந்தவர்களல்ல வென்றும்;-

அவரவர்கள் அப்படி அப்படியடைவது இயற்கை என்றால்;- இயற்கை என்பது எக்காலத்தும் வேறுபடாமல் ஒரு தன்மையாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அப்படி ஒரு தன்மையாக இராமல் பல வேறு வகைப்படுதலால் இயற்கையல்லவென்றும்;-

கடவுள் இச்சை என்றால் கடவுள் கருணையும், நீதியும் உடையவராதலில் எல்லாச் சீவர்களுக்கும் ஒரு தன்மையாகச் சுக அனுபவங்களையே அடைவிக்க வேண்டும்; அப்படி அடைவிக்காமையால் கடவுளிச்சை அல்லவென்றும்,

கடவுளருளால் சிருஷ்டித்த முதல் சிருஷ்டியில் தமது இயற்கையின்பத்தை அனுபவிக்கும்படி விதித்த விதிகளைப் பழமையாகிய மல வாசனையால் முயற்சி தவறினபடியால், அந்த அநாதிமல வாசனையின் முயற்சி பேதங்களால் பின் பல, பல தேக போகங்கள் இரண்டாவது சிருஷ்டியில் நேரிட்டது என்றும் பிரமாணித்து அறிய வேண்டும்.

எடுத்துக் கொண்ட தேகம் தவறினால் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பதில்லை என்றால், - முதல் சிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரையில் அழிந்த தேகங்களுக்கு அளவில்லை, - அப்படியே ஆன்மாக்களுக்கும் அளவில்லை; - ஆகவே இனி ஆன்மாக்கள் தேகங்களை எடுக்காமலிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லை - தேகங்களை எடுத்துக் கொண்டேயிருக் கிறார்கள். ஆயின் ஆன்மாக்களை நூதன நூதனமாகச் செய்து அது அதற்கு நூதன நூதனமாகத் தேகங்களை வருவிப்பதென்றால், - நூதன நூதனமாகத் தேகமாத்திரம் செய்யக்கூடும், - தேகத்திலிருக்கிற ஆன்மாவை நூதன நூதனமாகச் செய்யப்படாது.

ஆன்மா

ஆன்மா எக்காலத்தும் உள்ளதாய் விளங்கப்பட்டது, - அது தோன்றுதலும், அழிதலுமில்லை - அதை ஆக்கவும் அழிக்கவும் படாது, ஆன்மாக்களும் குடத்தைப்போல் செய்யப்படுவதானால் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாது, புண்ணிய பாவங்களை அடைய மாட்டாது - குடம் அழிவது போல் அழிந்துபோய்விடும். அழியுமானால், பந்தமுத்திகளும் இல்லை;- புண்ணிய பாவங்களுமில்லை; ஆதலால் குடம் உடைகின்றபோது குடத்தினுள் இருந்த காற்றும் ஆகாயமும் உடையாமலிருப்பது சிறுவர்களுக்கும் தெரியும், - ஆகலில் தேகம் அழியும்போது தேகத்தினுள் இருக்கின்ற ஆன்ம விளக்க மும், கடவுள் விளக்கமும் அழியாதென்றும், ஆன்மாக்கள் முயற்சி பேதத்தால் தேக போக பேதங்களையடைவது உண்மை யென்றும் - யுக்தியால் அறியவேண்டும்.

ஒரு தாய் தந்தைக்கு ஒரு காலத்தில் இரட்டைப் பிள்ளைகள் பிறக்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு பிள்ளை சிவந்தது, ஒரு பிள்ளை கறுத்தது; ஒரு பிள்ளை அங்கப்பழுதுள்ளது, ஒரு பிள்ளை அங்கப் பழுதில்லாதது; ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கின்றது, ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கில் சத்தம் பண்ணுகின்றது; ஒரு பிள்ளை வியாதியுள்ளது, ஒரு பிள்ளை வியாதியில்லாதது; ஒரு பிள்ளை இரண்டு வயதில் பேசுகின்றது; ஒரு பிள்ளை பேசத் தெரியாமலிருக்கின்றது. இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு இந்த பேதம் இவ்விடத்தில் யாதொரு ஏதுக்களுமில்லாமல் வந்ததையூன்றி விசாரிக்கில், முன்பிறப்பில் எடுத்த தேகத்தின் கர்மமாகிய முயற்சி பேதங்களென்றும், - இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு மூன்று வயதில் விளையாடும்போது தனித் தனி தாய் தந்தைகள் கொடுத்த தின்பண்டங்களை வைத்து தின்னுகின்ற தருணத்தில் இவ்விரண்டு பிள்ளைகளும் தவிர, வேறு பிள்ளையொன்று வந்தால் அதைக்கண்டு இவ்விருவரில் ஒரு பிள்ளை தன் கையிலிருக்கின்ற தின்பண்டத்தைக் கொடுக்கின்றது; மற்றொரு பிள்ளை கொடுக்கப்படாதென்று தடுக்கின்றது. ஒரு பிள்ளை புத்தகத்தை எடுத்துச் சிறுவர் படிக்கின்றதுபோல் படிக்கின்றது, மற்றொரு பிள்ளை புத்தகத்தைப் பிடுங்கியெறிந்து படிக்கப்படாதென்று அடிக்கின்றது; ஒரு பிள்ளை பயப்படுகின்றது, மற்றொரு பிள்ளை பயப்படாமல் இருக்கின்றது - இப்படியே இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு தயை, அன்பு, அறிவு, செய்கை முதலியவைகள் தாய் தந்தையர்கள் கற்பிக்காத காலத்திற்றானே உள்ளதாகவும், இல்லாததாகவும் எப்படி வந்ததென்று விசாரிக்கத் தொடங்கில், இந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் முன் பிறப்பில் எடுத்த தேகத்திலிருந்த வாசனை இந்தப் பிறப்பில் இந்தத் தேகத்தில் கற்பியாமல் வந்ததென்றும் அனுபவத்தால் கருதியறியவேண்டும். இப்படியறிந்தால் ஜீவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் தேகமுண்டென்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படியறிய மாட்டாமையால் பிறப்பில்லை என்கிறார்களென்றறிய வேண்டும்.

அன்றி, இந்தத் தூலதேகம் அழியாமலிருக்கின்ற போதே சொப்பனத்தில் ஆன்மா வேறு வேறு தேகமெடுத்துப் பல பல விசித்திரங்களை அனுபவிக்கின்றதானால், இந்தத் தேகம் நீங்கும்போது வேறு தேகமெடுத்து வாசனைக்கடுத்த அனுபவங்களை அனுபவிக்குமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, சித்தி விசேஷத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்து ஒருவன் இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறு தேகத்திற்குப் பிரவேசிக்கின்றான் என்றால், இந்தத் தேகம் அழியும்போது இதிலிருந்த ஆன்மா கன்ம பேதத்தால் வேறு தேகத்தில் பிரவேசிக்குமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு பட்சியானது கால வேற்றுமையாலும் குண வேற்றுமையாலும் முன் முட்டை என்கின்ற ஒரு தேகத்திலிருந்து, பின்பு குஞ்சு என்கின்ற மற்றொரு தேகத்தில் வருகிறதானால், ஆன்மாக்கள் கர்ம பேதத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்து வேறு தேகத்தில் வருமென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு குளவியால் ஒரு கிருமி புழுவென்கிற தேகத்திலிருந்து குளவியென்கிற தேகத்தில் வருமானால் கருமத்தினால் ஒரு ஆன்மா ஒரு தேகத்திலிருந்து மற்றொரு தேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு ஆன்மா ஒரு பிறப்பிற்றானே சிசு தேகத்தில் இருந்து பால தேகத்திலும், பால தேகத்திலிருந்து வாலிப தேகத்திலும், வாலிப தேகத்திலிருந்து வார்த்திப தேகத்திலும் வருமானால், அந்த ஆன்மா கன்ம பேதத்தால் வேறு பிண்ட தேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, மந்திர தந்திர பேதத்தால் ஒரு பிறப்பிற்றானே பெண் தேகத்திலிருந்து ஆண் தேகத்திலும், ஆண் தேகத்திலிருந்து பெண் தேகத்திலும் ஆன்மாக்கள் வருமானால் கர்ம பேதத்தால் வேறு தேகம் எடுக்கும் என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.*

அன்றி, ஒரு தாவர தேகத்திலிருந்த ஆன்மாவானது, அந்தத் தேகத்திற்றானே மரகதக் கிருமி என்கின்ற புழு தேகத்தில் வருகின்றது. அன்றி, ஓர் எறும்பானது அந்தத் தேகத்திலிருந்தே பிபீலிகபட்சி என்கின்ற தேகத்தில் வருகின்றது.

அன்றி, ஒரு பாம்பானது அந்தத் தேகத்திலிருந்தே சர்ப்ப பட்சியென்கிற வேறோரு தேகத்தில் வருகின்றது. இப்படியே மனிதர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவர முதலிய அந்தந்த தேகங்களிலிருக்கின்ற ஆன்மாக்கள் அந்தந்த தேகத்திலிருந்தே வேறு தேகங்களை எடுக்கின்றனவானால் அந்தந்த தேகங்கள், அழியும்போது வேறு தேகங்கள் எடுக்குமென்பது, சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

10. சிலர் 'முன்தேகம் உண்டென்பது உண்மையானால், அந்த தேகத்தில் நீ யார்? உன் சரிதமெது? சொல்' என்கின்றார்களே; அவர் கேள்விக்கு உத்தரம் என்ன? என்றறிய வேண்டில்;-

எழுபது வய்துள்ள ஒருவனைப் பார்த்து உனக்கு ஐந்து வயதில் உன் சரித்திரம் என்னவென்று கேட்ட போது,

---

* ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளை அவர்களின் திருவருட்பாப் பதிப்பில் (1924) இதுவரையுமே உள்ளது. இதற்குமேல் இல்லை.

'நேற்றையப் பொழுதில் நடந்த என் சரித்திரம் இன்றையப் பொழுதில் அவஸ்தையால் சொல்லத் தெரியாது விழிப்பேன் என்றால், என் ஐந்து வயதின் சரித்திரத்தை எப்படிச் சொல்ல மாட்டுவேன்? நீ எப்படிக் கேட்கக்கூடும்?' என்கின்றான். 'ஒரு பிறப்பில் நடந்த அவனது சரித்திரங்களையே அவஸ்தை பேதங்களால் அறிந்து சொல்லமாட்டாமல் திகைப்புண்டாவது என்றால், முன்தேகத்தில் நடந்த சரித்திரங்களை அநேக அவஸ்தையினால் திகைக்கின்ற நாம் எப்படி அறிந்து சொல்லக் கூடும்' என்பதே உத்தரம் என்றறிய வேண்டும்.**

சீவர்கள் முன் தேகத்திலே செய்த புண்ணிய, பாவ கர்மங்கள் இந்தத் தேகத்திலும் வரும் என்பது எப்படி என்று அறிய வேண்டில்;

ஒரு சமுசாரி முன் குடித்தனம் செய்திருந்த வீட்டில் துன்மார்க்கர்களை வருவித்து அவர்களோடு கூடிப் பழகியிருந்தானானால், அந்தச் சமுசாரி அந்த வீட்டை விட்டு வேறொரு வீட்டுக்குக் குடி வந்த காலத்திலும் அந்த துன்மார்க்கர்கள் அந்த வீட்டிலும் வந்து அவனுடன் பழக்கம் செய்வார்கள். அதுபோல, ஒரு சீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில் பாவ கர்மங்களை விரும்பிச் செய்திருந்தானானால் அந்தச் சீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோது அந்தப் பாவ கர்மங்கள் அந்தத் தேகத்திலும் வந்து அந்தச் ஜீவனைச் சேருமென்றும் புண்ணிய கர்மங்களும் இப்படியே என்றும் அறிய வேண்டும்.

முற்பிறப்பில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விட்டுத் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களை இந்தப் பிறப்பில் பசி தாகம் முதலியனவற்றால் துக்கப்படச் செய்வது கடவுள் அருளாக்கினை நியதி என்றால், அந்தச் ஜீவர்கள் விஷயத்தில் தயவு வைத்து ஆகாரம் முதலியவை கொடுத்து அவர்கள் துக்கத்தை மாற்றுவது கடவுள் அருளாக்கினைக்கு விரோதமாகாதோ என்கின்ற சிறிய கேள்விக்கு உத்தரம் எது என்று அறிய வேண்டில்;

அரசன் தன் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்துக் கால்களுக்கு விலங்கிடப்பட்டுச் சிறைச்சாலையிலிருக்கின்ற பெரிய குற்றவாளிகளுக்கும் தன் சேவகர்களைக் கொண்டு ஆகாரம் கொடுப்பிக்கிறான்.

அதுபோல், கடவுள் தம் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்துப் பலவகையால் பந்தம் செய்யப்பட்டு நரகத்தில்

** சென்னை சன்மார்க்க சங்கத்தின் திருவருட்பாப் பதிப்பில் இதுவரையுமே உள்ளது. இதற்குமேல் ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பில் மட்டுமே உள்ளது.

Koviloor Digital Library

இருக்கிற பாவிகளுக்கும் தம் பரிவார தேவர்களைக் கொண்டு ஆகாரம் கொடுப்பிக்கின்றார்.

அரசன் தன் கட்டளைப்படி நடவாமல் வேறுபட்ட சாதாரணக் குற்றவாளிகளைத் தன்னால் அவர்கள் பெறத் தக்க லாபத்தைப் பெறவொட்டாமல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கி, அவர்களுக்கு நல்லறிவு வருகின்ற நிமித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடத்திற்கு வெளிப்படுத்துகின்றான். அவர்கள் உத்தி யோகம் இழந்தபடியால், சுக போஜனம் முதலிய போகங் களையும் இழந்து ஊர் புறங்களில் போய் ஆகாரம் முதலியவை குறித்து அலைந்து வருந்துகின்றார்கள். அப்போது, தயவுள்ளவர்கள் கண்டு ஆகாரம் முதலியவை கொடுக் கின்றார்கள். அதை அரசன் கண்ட காலத்திலும், கேட்ட காலத்திலும் ஆகாரம் கொடுத்தவர்களைத் தயவுள்ள நல்ல சமுசாரி என்று சந்தோஷித்து மேலான நிலையில் வைத்து உபசரிக்கின்றானல்லது கோபிக்கவில்லை.

அதுபோல, கடவுள் தம் கட்டளைப்படி நடவாத சாதாரண குற்றமுடைய ஜீவர்களைத் தமது சத்தியால் அவர்கள் பெறத்தக்க இன்பங்களைப் பெறவொட்டாமல் தாம் கொடுத்த சௌக்கிய புவன போகங்களை விடுவித்து, அந்தச் ஜீவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கும் நிமித்தம் அந்தத் தேகத்தினின்றும் நீக்கி வேறொரு தேகத்தில் விடுகின்றார். அந்தச் ஜீவர்கள் சௌக்கிய புவன போகங்களை இழந்த படியால், சௌக்கிய போஜனம் முதலியவற்றையும் இழந்து வேறு வேறு இடங்களில் ஆகாரம் முதலியவை இல்லாமல் வருந்துகின்றபோது, தயவுள்ளவர்கள் அந்த வருத்தத்தைக் கண்டு ஆகாரம் முதலியவை கொடுக்கின்றார்கள். அப்படிக் கொடுக்கின்றவர்களை நல்ல தயவுள்ளவர்கள், மேன்மேலும் சுகத்தை அடையக் கடவர்கள் என்று சந்தோஷித்து மேல் நிலையில் வைத்து உபசரிப்பார் அல்லது கோபிக்கமாட்டார்.

ஆதலால், கடவுள் அருளாக்கினைக்குச் ஜீவர்களிடத்தில் ஜீவர்கள் தயவு வைத்து உபசரிப்பதே சம்மதமென்று உண்மையறிந்து சொல்லுவதே உத்தரமென்று அறிய வேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தால் இகலோக ஒழுக்கம் விளங்குகின்றது. இல்லையாகில், இகலோக ஒழுக்கம் எவ்வளவும் விளங்க மாட்டாது. ஜீவகாருணியம் இல்லாத போது அறிவும், அன்பும் தோன்றா. அவை தோன்றாதபோது கண்ணோட்டமும் ஒருமையும் உபகாரமும் விளங்கா. அவை விளங்காதபோது, வலிய ஜீவர்களால் எளிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கம் பொறாமை முதலானவையால் தடைப்பட்டு அழிந்துபோம். பின்பு வலிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கங்களும், மதத்தினால் தாமச

Koviloor Digital Library

ஒழுக்கங்களாகி மாறுபட்டு அழிந்து போகும். ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் சிறிதும் இல்லாத புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் வழங்குகின்ற காட்டில் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே இல்லை. ஜீவகாருணியம் இல்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் இகலோக ஒழுக்கமும் வழங்கவே மாட்டாது என்று அறிய வேண்டும்.

பரலோக ஒழுக்கமும் ஜீவகாருணியத்தால் வழங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் பரலோக ஒழுக்கமும் வழங்கப்பட மாட்டாது. ஜீவகாருணியம் இல்லாத போது அருள் விளக்கம் தோன்றாது. அது தோன்றாத போது கடவுள் நிலை கைகூடாது. அது கைகூடாத போது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடையவே மாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில் பரலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால் துஷ்டப் பிறவிகளே பெருகித் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன. முன்தேகத்தில் ஜீவகாருணியம் இல்லாத பாவ ஜீவர்கள் எல்லாம் அவரவர் பாவச் செய்கைக்குத் தக்கப்படி,

சிலர் நரகவாசிகளாகவும், சிலர் சமுத்திரவாசிகளாகவும், சிலர் ஆரண்யவாசிகளாகவும்,

சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யாளி, யானை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை முதலிய துஷ்ட மிருகங்களாகவும்,

சிலர் காக்கை, கழுகு முதலிய பட்சி சண்டாளங்களாகவும்,

சிலர் பாம்பு, தேள் முதலிய துர்ச்செந்துக்களாகவும்,

சிலர் முதலை, சுறா முதலிய கடின செந்துக்களாகவும்,

சிலர் எட்டி, கள்ளி முதலிய அசுத்த தாவரங்களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்று அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணியம் கடவுள் அருளைப் பெறுவதற்கு முக்கிய சாதனமாவதுமன்றி அந்த அருளின் ஏகதேச விளக்கம் என்றும், ஜீவகாருணியம் ஆன்மாக்களின் இயற்கைவிளக்கம் ஆகலால் அந்த இயற்கை விளக்கம் இல்லாத ஜீவர்களுக்குக் கடவுள் விளக்கம் அகத்திலும் புறத்திலும் வெளிப்படவே மாட்டாது என்றும் அறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியத்திற்கு லட்சியம் எது என்று அறிய வேண்டில்;–

ஆன்மாக்கள் எல்லாம் இயற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாயும் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குதற்கு ஒற்றுமை உரிமை இடங்களாயும் இருக்கின்றன

Koviloor Digital Library

என்றும் அந்த ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி அதிகரிப்பதற்குப் பூதகாரிய தேகங்களே உரிமையாகி இருக்கின்றன என்றும், அந்தத் தேகங்களில் ஆன்மாக்கள் சீவர்களாகி அதிகரியாவிடில் ஆன்ம விளக்கம் மறைபடும் என்றும், அது மறையில் அருள் விளக்கம் வெளிப்படாதென்றும், வெளிப்படாதபோது மூடம் உண்டாகும் என்றும், அதுவே ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகும் என்றும் அது பற்றி அவசியம் பூதகாரியதேகம் வேண்டு மென்றும், பூதகாரிய தேகங்களுக்கு மாயை முதற் காரணம் ஆதலால், அந்த மாயையின் விகற்ப ஜாலங்களாகிய பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடும் என்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகாயங்களைப் பெற்ற தம் அறிவைக் கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதையோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க சுதந்தரம் ஜீவர்களுக்கு அருளால் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு ஜீவர்களெல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபாயங்களை நீக்கி ஆன்ம லாபத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவார்கள் என்றும், மேற் குறித்த பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத் தக்க சுதந்தரமில்லாமல் வருந்து கின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவை நிவர்த்தி செய்யத் தக்க சுதந்தரமுள்ள ஜீவர்கள் காருணியத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும் என்றும்,

அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினாலும், கொலையினாலும் வரும் துன்பங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது தலைமையான காருணியம் என்றும், அது தவிர மற்றவைகளால் வருந் துன்பங்களை மாற்றுவது அபர ஜீவகாருணியம் என்றும், அது இவ்வுலக இன்பத்தை மாத்திரம் சிறிது உண்டுபண்ணு மென்றும், பசியினால் வரும் துன்பத்தையும், கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பது பரஜீவகாருணியம் என்றும், அது இவ்வுலக இன்பம் எல்லாவற்றையும் அளவிறந்த சித்தி இன்பங்களையும், எக்காலத்தும் அழியாத முத்தியின்பத்தையும் அருளால் அடைவிக்கும் என்றும்,

அந்நிய ஜீவர்களுக்கு நேரிடுகின்ற மேற்குறித்த அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்கு தக்க சுத்ந்தரமும், அறிவும் இருந்தும் அவ்வாறு செய்யாமல் வஞ்சித்தவர்களுக்கு இவ்வுலக இன்பம் அவ்வுலக இன்பத்தோடு மோட்ச இன்பத்தை அனுபவிக்கச் சுதந்தரத்தை அடையப்படுவ தில்லை, என்றும் தற்காலத்தில் அனுபவிக்கின்ற புவனபோக

Koviloor Digital Library

சுதந்தரங்களையும் இழந்து விடுவார்கள் என்றும் கடவுள் அருளால் விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றபடியால் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளத்தக்க அறிவும் சுதந்தரமும் இல்லாத ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க அறிவும் சுதந்தரமும் உள்ளவர்கள் வஞ்சியாமல் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு லட்சியம் என்று அறியவேண்டும்.

பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் வரும் அபாயத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பது ஜீவகாருணியத்திற்கு லட்சியமாக இருக்கவும், இவ்விடத்துப் பசியினாலும், கொலையினாலும் வரும் அபாயங்களை மாத்திரம் நிவர்த்தி செய்விப்பது தலைப்பட்ட காருணியம் என்று குறித்தது ஏன் என்று அறிய வேண்டில்?

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் பரஜீவகாருணியமென்றும், அபர ஜீவகாருணியமென்றும் இருவகையாம். அவற்றில் பசிநீக்கலும், கொலை நீக்கலும், பரஜீவகாருணியம். மற்றவை அபர சீவ காருணியம். ஆகலில், பரஜீவகாருணியம் விசேஷ மாகக் குறிக்கப்பட்டதென்று அறியவேண்டும். அன்றியும், பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்குப் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவர்கள் தாகம் நீங்குவதற்குத் தண்ணீர் கொடாமலிரார்கள். தண்ணீர் கொடுப்பது பிரயாசமு மல்ல. தண்ணீர் ஏரி, குளம், கால்வாய், முதலிய இடங்களிலும் இருக்கின்றது.

இதன் தொடர்ச்சி கூடிய விரைவில் வெளிப்படுமாறு இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்

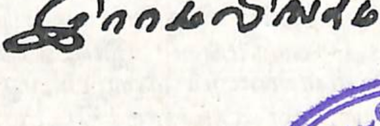

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 12800

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மனு முறைகண்ட வாசகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

அன்ன வயல்சூ ழணியாரூர் வாழ்மனுவாம்
மன்னன் முறைகண்ட வாசகத்தைப் - பன்னுதற்கு
நேய மிகத்தா னினைப்போர்க் கருள்புழைக்கைத்
தூய முகத்தான் துணை.

கங்கைச் சடையான்முக் கண்ணுடையா னன்பர்தம்முள்
அங்கைக் கனிபோ லமர்ந்திருந்தா - னங்கை
முகத்தான் கணங்கட்கு முன்னின்றான் மூவாச்
சுகத்தான் பதமே துணை.

1. சோழநாட்டுச் சீர்மை

கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலுஞ் சிறப்புடையதாய், - காவிரியென்னுந் தெய்வத் தன்மையுள்ள நதியினால் எந்தக் காலத்திலுங் குறைவுபடாத நீர்வளப்பமுள்ளதாய், - வாழைச்சோலை, பலாச் சோலை, மாஞ் சோலை, தென்னஞ் சோலை, கமுகஞ் சோலை, கருப்பஞ் சோலை, முதலிய பலனுள்ள சோலைகள் அணியணியாக ஒன்றையொன்று சூழ்ந்தோங்க, அசோகு, குருக்கத்தி, சண்பகம், பாதிரி முதலான விருக்ஷங்களால் நெருங்கப்பெற்று வண்டுகள் பாடுகின்ற மலர்ச் சோலைகளும், தாமரைத் தடாகங்களும், அல்லி, நீலம் முதலான புட்பங்கள் மலர்கின்ற ஓடைகளும், பொய்கைகளும், ஏரிகளும், குளங்களும் பலவிடங்களிலும் உள்ளதாய், செந்நெல் முதலாகிய பயிர்கள் மாறாது முப்போகமும் விளைகின்ற குறைவற்ற விளைவையுடைய வயல்கள் நெருங்கியுள்ளதாய்,-

சிதம்பரம், பஞ்சநதம், மத்தியார்ச்சுனம், சம்புகேச்சுரம் முதலான திவ்விய க்ஷேத்திரங்கள் இடையிடையிலுள்ளதாய், - இல்லற தருமத்தில் எள்ளளவும் பிழைபடாது செல்வத்திலும் கல்வியிலும் நிறைவுள்ள குடிகளுக்கிடமானதாய், - பல வளப்பங்களுங் கொண்டு - பூமிதேவிக்கு முகம்போல விளங்குகின்ற சோழ தேசத்தில்,

2. திருவாரூர்ச் சிறப்பு

பாதாள லோகத்தைப் பார்த்திருக்கின்ற ஆழமுள்ள அகழியினால் சூழப்பட்டு இந்திரலோகத்தை எட்டிப்

பார்க்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரங்களையுடைய மதிலும், உய்யானம், நந்தவனம், பூஞ்சோலை முதலானவைகளும், தெய்வதீர்த்தம், பிரம்மதீர்த்தம், வசந்த வோடை, செங்குவளையோடை முதலான நீர்நிலைகளுமுள்ளதாய்;-

தேர் நிலைகள், யானைக் கூடங்கள், குதிரைப் பந்திகள், சேனையிடங்கள், ஆஸ்தான மண்டபம், அரச மண்டபம், வினோத மண்டபம், நியாய மண்டபம், கல்வி மண்டபம், பாடல் மண்டபம், பரிசன மண்டபம், சித்திர மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விசித்திர மண்டபம், கணக்கறி மண்டபம், தேவாசிரிய மண்டபம், சித்திரத் தெற்றி, சிலம்பக்கூடம், ஆயுதச்சாலை, அமுதச் சாலை, அறச்சாலைகளுடையதாய்;- இரத்ன பீடிகைகளும், கனக மாளிகைகளும், பளிங்கு மாடங்களும், மணிப் பந்தல்களும், மகர தோரணங்களும், மங்கல கோஷங்களுமுள்ள கடைவீதி, கணிகையர் வீதி, சைவர் வீதி, சைவியர் வீதி, அரசர் வீதி, அந்தணர் வீதி, ஆதி சைவர் வீதி, சூத்திரர் வீதி, வைசியர் வீதி, தபோதனரிருக்கை, சைவ முனிவர் மடம், உட்சமயத்தார் உறையுள் முதலான வளப்பங்களை உடையதாய்;-

தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளிய கமலாலய மென்னுந் திருக்கோயிலை உள்ளேயுடையதாய் சோழ ராஜர்கள் பரம்பரையாக அரசாட்சி செய்வதற்குரிய ராஜ தானியாய், நிலமகள் திருமுகத்திலிட்ட திலகம்போல் விளங்கியது திருவாரூர் என்கின்ற நகரம்.

3. மனுச்சோழர் மாண்பு

மூன்று சுடர்களிலும் முதற் சுடராகிய மேன்மை யடைந்த சூரிய குலத்திற் பிறந்து அரசாட்சி செய்துவந்த சோழ ராஜர்களில் சிறந்தவராய்;- அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் வல்லவராய்;- உயிருக்குறுதியைத் தருகின்ற நல்ல கேள்விகளை யுடையவராய்;- எல்லா உயிர்களுக்கும் இதஞ்செய்கின்றவராய் வேதமோதுதலும், யாகம் செய்தலும், இரப்பவர்க்கீதலும், பிரஜைகளைக் காத்தலும், ஆயுத வித்தையில் பழகுதலும், பகைவரை அழித்தலுமென்னும் ஆறு தொழில்களும், வீரமுள்ள சேனைகளும், செல்வமுள்ள குடிகளும், மாறாத பொருள்களும், மதிநுட்பமுள்ள மந்திரியும், அன்புள்ள நட்பும் பகைவரால் அழிக்கப்படாத கோட்டையு முடையவராய், வழக்கை அறிவிப்பவரையும், தங்களுக்குள்ள குறையைச் சொல்லிக்கொள்பவரையும், இலேசிலே தமது சமுகத்துக்கு அழைப்பித்து அந்த வழக்கைத் தீர்த்தும் அக்குறையை முடித்துங் கொடுப்பவராய்;- பாலொடு பழஞ்சேர்ந்தாற்போல முகமலர்ச்சியோடு இனிய வசனஞ் சொல்லுகின்றவராய்,

பின்வருவதை முன்னே அறிந்து கொள்வதும், உறவினர், அயலார், சினேகர், பகைவர், இழிந்தோர், உயர்ந்தோர்

முதலான யாவரிடத்தும் - கால வேற்றுமையாலும் குண வேற்றுமையாலும் உண்டாகின்ற நன்மை தீமைகளை உள்ளபடி அறிந்து கொள்வதுமாகிய விவேகமுள்ளவராய்;- அகங்காரம், காமம், கோபம், லோபம், மோகம், பொறாமை, வஞ்சகம், டம்பம், வீண்செய்கை, முதலான குற்றங்களைத் தினையளவுங் கனவிலும் காணாதவராய், துற்குணங்களை உடைய சிறியோர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதை மறந்தாயினும் நினையாமல் நற்குணங்களில் நிறைந்து செய்வதற்கு அரிதான செய்கைகளையும் செய்து முடிக்கவல்ல பெரியோர்களைச் சகாயமாகக் கொண்டு செய்யத் தக்க காரியங்களைத் தெரிந்து செய்தும், செய்யத் தகாத காரியங்களைத் தெரிந்து விடுத்தலும், பகைவலியும், தன்வலியும், துணை வலியும், கால நிலைமையும், இட நிலைமையும் அறிந்து காரியங்களை நடத்தியும் அடுத்தவர்களது குணம், வல்லமை, ஊக்கம் முதலான தன்மைகளை, ஆராய்ந்து, தெளிந்து அவரவர் தரங்களுக்குத் தக்க உத்தியோகங்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்தும்; பழமை பாராட்டியும்; சுற்றந் தழுவியும்; கண்ணோட்டம் வைத்தும்; ஜாதி இயற்கை, ஆசிரம இயற்கை, சமய இயற்கை, தேச இயற்கை, கால இயற்கை முதலான உலகியற்கைகளை அறிந்து அவ்வவற்றிற்குத் தக்கபடி ஆராய்ந்து செய்தும், நல்லொழுக்கத்துடன் நடப்பவராய்;-

குடிகளுக்கு அணுஅளவு துன்பம் நேரிடினும் அதை மலையளவாக எண்ணித் தமக்கு வந்ததுபோல் இரக்கங் கொண்டு மனமுருகுவதனால் தாயையொத்தவராய், அத்துன்பத்தைவிட்டு இன்பத்தை அடையத்தக்க நல்வழியை அறியும்படி செய்விப்பதனால் தந்தையையொத்தவராய், அவர்களுக்கு அந்த நல்வழியைப் போதித்து அதிலே நடத்து கின்றபடியால் குருவையொத்தவராய்,- அந்தக் குடிகளுக்கு இகபர சுகத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னின்று, அது பற்றி முயற்சி செய்யும்போது வரும் இடையூறுகளை நீக்குகின்ற படியாலும் அந்த ஒழுக்க வழியிலிருந்து தவறினால், அந்தக் குற்றத்துக்கு தக்க தண்டனை விதித்து அவ்வழியில் பின்னும் நடத்துகின்றபடியாலுந் தெய்வத்தையொத்தவராய்;- குடிகளுக்கு ஆபத்து நேரிடும் போது "கட்டிய வஸ்திரம் அவிழ்ந்தவன் கைபோல்" உடனே அந்த ஆபத்திலிருந்து நீங்கும்படி கை கொடுப்பதனால் சினேகனையொத்தவராய்;-

நல்ல காரியமிது, கெட்ட காரியமிதுவென்று காட்டுகின்ற படியால் கண் போன்றவராய்; குடிகளுக்கு அச்சம், அவலம் முதலானவை நேரிடாமல் காத்து வருதலால் உயிர் போன்றவராய் குடிகள் தம்மை நினைக்குந்தோறும் "இப்படிப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய புண்ணிய மூர்த்தியை அரசனாகப் பெற்ற நமக்குக் குறையொன்று

மில்லை" என்று களிக்கின்றபடியால் பொன் புதையலை யொத்தவராய்; கைம்மாறு வேண்டாது கொடுத்தலால் மேகத்தையொத்தவராய்;- அறிவே ஆயிரங் கண்களாகவும், கைகளே கற்பகமாகவும், கண்களே காமதேனுவாகவும், திருமுகமே சிந்தாமணியாகவும், மனோதிடமே வச்சிராயுத மாகவுங் கொண்டபடியால் இந்திரனையொத்தவராய், சிங்காதனமே செந்தாமரையாகவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் நான்கு பொருளும் அடைதற்குரிய நான்கு மார்க்கமே நான்கு முகமாகவும் கொண்டு அந்தந்த மார்க்கங்களில் அந்தந்தப் பொருள்களை விருத்தி பண்ணுகிற படியால் பிரமனையொத்தவராய், ஆக்கினா சக்கரமே சக்கராயுதமாகவும், செங்கோலே திருமகளாகவும், சிறந்த பெரும் புகழே திருப்பாற்கடலாகவும் யுத்த மல்லாத காரியங்களை யொழிந்திருப்பதே யோக நித்திரையாகவுங் கொண்டு மண்ணுலகிலுள்ள உயிர்களைக் காத்து வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கு யாகங்களால் அமுது கொடுத்து வருகின்ற படியால் திருமாலையொத்தவராய் சோர்வில்லாமை, தூய்மை, வாய்மை என்ற மூன்றுமே மூன்று கண்களாகவும், துணிவுடை மையே சூலமாகவுங் கொண்டு பாவங்களையெல்லாம் நிக்கிரகஞ் செய்து வருகின்றபடியால் உருத்திரமூர்த்தியை யொத்தவராய், வாட்டத்தை நீக்கி மகிழ்ச்சி செய்கின்ற அருளுள்ளபடியால் அமிர்தத்தை யொத்தவராய்;- சிவபக்தியில் மிகுந்தவராய், - பொறுமையில் பூமியையொத்தவராய்;- தருமமே உருவாகக் கொண்டு நடு நிலையிலிருந்து மனுநீதி தவறாது விளங்கிய மனுச்சோழர் என்னும் பெயரையுடைய சக்ரவர்த்தியானவர்;-

கலிங்கர், குலிங்கர், வங்கர், கொங்கர், அச்சியர், கொச்சியர், தெங்கணர், கொங்கணர், தெலுங்கர் முதலான தேசத்தரசர்களெல்லாம், திறைகட்டி வணங்க, உலக முழுவதையும் ஒரு குடை நிழலில் வைத்துச் செங்கோல் செலுத்தி அரசாட்சி செய்யுங்காலத்தில், உலகமெங்கும், புலியும், பசுவும் கூடிப் போய் ஒரு துறையில் நீர் குடித்து உலாவியும், சிங்கமும், யானையும் சேர்ந்து திரிந்தும், பருந்துங், கிளியும் பழகி மகிழ்ந்தும், கூகையுங், காகமும், கூடிப்பறந்தும், பூனையும், எலியும் பொருந்தியிருந்தும் இந்தப்படி மற்றுமுள்ள விரோதமாகிய உயிர்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாமல் சினேகஞ்செய்து வாழ்ந்திருக்கவும்; மரங்கள், புல்லுகள், முதலான நடையில்லாத உயிர்களும் வாடுதல், உலர்தல், உதிர்தல், வெட்டுண்ணல் முதலான குறைகளில்லாமல் வளர்ந்தோங்கி வாழ்ந்திருக்கவும்; பெருங்காற்று, பெருவெள்ளம், பெருமழை, தீப்பற்றல், இடிவிழுதல் முதலான உற்பாதங்கள் சிறிதும் இல்லாமல், சுகுணமான காற்றும், மிதமான வெள்ளமும், பருவமழையும் தவறாமலுண்டாயிருக்கவும், பசிநோய், உடம்பு நோய், அவமிருந்து, உயிரச்சமுதலான

Koviloor Digital Library

துக்கங்களொன்றுஞ் சேராமல் சுகமே சூழ்ந்திருக்கவும்; பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர ரென்கின்ற ஜாதியாரும், பிரமசாரி, கிரகஸ்தன், வானப் பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்கின்ற ஆசிரமத் தாரும், சைவர், வைணவர், வைதிகர், என்கின்ற சமயத்தாரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய ஆசாரங்களில் குறைவு படாமல் வாழ்ந்திருக்கவும்;–

அன்னதானம், சொர்ணதானம், கோதானம், பூதானம் முதலான தானங்களும், – தேவாலயங் கட்டுவித்தல், திருக்குளமெடுத்தல், செழுஞ்சோலை வைத்தல், தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தல் சத்திரங் கட்டுவித்தல் முதலான தருமங்களும், – சாந்திராயண முதலான விரதங்களும், – தியானஞ் செய்தல், ஜெபஞ் செய்தல் முதலான தவங்களும் தவறுபடாமல் ஓங்கியிருக்கவும், தியாகேசப் பெருமானுக்கும், மற்றுமுள்ள தெய்வங்களுக்கும், திரிகால பூசைகளும், திருப்பணிகளும், திருவிழா முதலான சிறப்புக்களும் குறைவில்லாமல் நடக்கவும் அவர் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட உலகங்களில், ஆக்கினையே செய்வித்து வந்தது.

அவரது ஒப்புயர்வில்லா அரசாட்சியிலே, பூவே பறிபடுவது;– புனலே சிறைபடுவது;– காற்றே அலைபடுவது;– கல்லே கடினமுடையது; மாவே வடுபடுவது; வாழையே குலைபடுவது;– வண்டே மதுவுண்பது;– பந்தே அடிபடுவது;– பரியே கட்டுண்பது; – நெல்லே குத்துண்பது; – நெற்கதிரே போர்படுவது; – வயலே வளைபடுவது; – மாதரிடையே குறைபடுவது – தரித்திரமே தரித்திரப்படுவது; – துக்கமே துக்கப்படுவது; – பொய்யே பொய்படுவது; – இவை யல்லாமல் பொருள் பறிக்கப்படுவோரும், சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படுவோரும், – பகைவரால் அலைக்கப்படுவோரும்,– கடின மனமுள்ளவர்களும், வடுப்படுவோரும், குலைபடு வோரும், மதுவுண்போரும், அடிபடுவோரும், – கட்டுண் போரும், குத்துண்போரும், போரிற்படுவோரும், வளைபடு வோரும், குறைபடுவோரும், தரித்திரப் படுவோரும், துக்கப்படுவோரும், பொய்படுவோரும், வேறேயில்லாமல் மேன்மையே விளங்கியிருந்தது.

4. பிள்ளைப் பேறு கருதிப் பெருநோன்பாற்றல்

இந்தப் பிரகாரமாக மந்திரி முதலான உறுதிச் சுற்றங்களுடன் உலகாண்டிருந்த அம் மனுச்சோழரென்னும் சக்கரவர்த்தியானவர் புத்திரப்பேறில்லாமல் மனம் வருந்தி, அதுபற்றியும் அறுபது வருஷ காலமாக அனேக தானங்களும், தருமங்களும், யாகங்களும், விரதங்களும் செய்தும் புத்திரோற் பத்தி இல்லாமையால், "புத்திரச் செல்வம் பெறாதவர் பொருட்செல்வம் பெற்றும் பயனில்லையே, புத்திரன்போல் நமக்கு இந்த அரசச் செல்வம் இம்மை, மறுமையின்பங் களைக் கொடாதே, சந்ததியில்லாவிட்டால் பிற்காலத்தில் கண்கள்

இல்லாத முகமும், சூரியனில்லாத பகலும் போல அரசன் இல்லாது இவ்வுலகந் தலை தடுமாறிப்போமே,- ஆதலால்,

இனிப் புத்திரனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தக்க முயற்சி நமது ஆண்டவனாகிய தியாகராஜப் பெருமானை வழிபடுவதேயல்லது வேறொன்றுமில்லை: ஆனால் மோக்ஷப் பேறு குறித்து நிஷ்காமியமாக இத்தனை நாளும் வழிபட்டு வந்த நாம், இப்போது புத்திரப்பேறு குறித்துக் காமியமாக நமது ஆண்டவனை வழிபடுவது தகுதியல்லவாயினும், தீராக் குறைக்குத் தெய்வமே முடிவு" என்கிறபடி எவ்விதத்திலும் தீராத புத்திரனில்லாக் குறையைச் சிவபெருமானது திருவருளாலே தான் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்," என்று ஆலோசித்துத் துணிவுகொண்டு, தமது மனைவியாருடன் ஆகம விதிப்படிக் கமலாலயமென்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, பயபக்தியுடன் பூங்கோயிலைப் பஞ்சாவரண வலமும் செய்து உட்புகுந்து, தியாகராஜப் பெருமானது சந்நிதிக்கெதிரே அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரித்து, வணங்கிய முடியும், மலர்ந்த முகமும், நீர் பொழிகின்ற கண்ணும், துதிக்கின்ற நாவும், கூப்புகின்ற கையும், புளகமெழும்புகின்ற உடம்புங்கொண்டு நின்று, "புத்திரப் பேறில்லாத குறையைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும்," என்று விண்ணப்பித்துப் பலவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்து தமது அரண்மனைக்குச் சென்று, இந்தப் பிரகாரமே நாள்தோறும் போய் வழிப்பட்டுப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே வந்தார்.

5. பிள்ளையைப் பெற்றுப் பெருவிழா செய்தல்

அவர் செய்யும் வழிபாட்டுக்கும் வந்தனைக்கும் இரங்கித் தியாகராஜப் பெருமான், - புத்திரப் பேறுண்டாகும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்ய, அந்த அனுக்கிரகத்தால் மகாராஜனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி, வலம்புரிச் சங்கு விலையுயர்ந்த வெண் முத்தினைக் கருப்பங் கொண்டது போலத் தேவியார் தமது திருவயிற்றில் கருப்பங் கொண்டு, பத்து மாதமும் சென்று சுபதினத்தில், தர்மதேவதை தாண்டவமாடவும், வானகத்தார் மலர் சொரிந்து வாழ்த்தவும், வையகத்தார் மனங்களிக்கவும், அதிதியாரானவர் ஆதித்தனைப் பெற்றது போலவும், மல்லிகைக் கொடி மணமுள்ள மலரைப் பூத்தது போலவும், எவ்வெவர்களும் அதிசயிக்கத் தக்க சர்வ லக்ஷணங்களும் நிறைந்த வடிவுள்ள ஒரு புத்திரனைப் பெற்றார்.

புத்திரன் பிறந்த சந்தோஷமான சமாசாரத்தைப் பாங்கிகள், அதிசீக்கிரமாக வந்து தம்மை மறந்த மனக்களிப்பு உள்ளவர்களாக எதிர் நின்று, "ஆண்டவனே! எங்கள் தலைவியார் திருவயிற்றிலிருந்து, தேவரீர் புகழே வடிவாகவும், புண்ணியமே உயிராகவும் கொண்டு பொன்னுலகத்தைக் காக்கின்ற புரந்தரனும் நாணமடையப் பூவுலகத்தைக் காக்கத் தக்க

Koviloor Digital Library

வல்லமையுள்ள புத்திர சிகாமணி உதயஞ் செய்தது" என்று விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்ட மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர். தூரதேசத்திற் போயிருந்த கப்பல் துறைமுகத்தில் வந்ததென்று சொல்லக் கேட்ட வர்த்தகனைப் போலவும் - கூடிப்பிரிந்த மங்கையின் குரலோசையைக் கேட்ட நாயகனைப் போலவும், தாகங்கொண்டு தவிக்குங் காலத்தில் சமீபத்தே தண்ணீர் உண்டென்று சொல்லக்கேட்ட தேச சஞ்சாரியைப் போலவும், மனங் குளிர்ந்து உடல் பூரித்து அளவிடப்படாத களிப்புடைய வராய், அந்தப் பாங்கிகளுக்கு, விலையுயர்ந்த ஆடையா பரணங்களை வெறுப்படையும்படி பரிசு கொடுத்துத் தாம் நீராடி நியமங்கள் முடித்து,

வேத வித்துக்களாகிய பிராமணர்களுக்கு விதை தானம், சொர்ண தானம், கன்னிகாதானம், அசுவதானம், கஜதானம், பூதானம், கோதானம் முதலான தானங்களைக் கொடுத்து, புத்திரன், பிறந்தநாள் தொட்டுப் பன்னிரண்டு வருஷ மட்டுங் குடிகள் வரி கொடாமல் சர்வ மானியமாகத் தாமே அனுபவித்துக் கொள்ளவும், திறை கட்டிவரும் அரசர்கள் ஏழு வருஷ மட்டும் அந்தத் திறைகளைக் கட்டாமல் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளவும், சிறைச் சாலையிலிருந்து சத்துருக்களை விட்டுவிடவும், பொக்கிஷ சாலையைத் திறந்துவிட்டு நகரிலும், நாட்டிலுமுள்ளோர் யாவரும் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய மட்டில் ஏழுநாள் வரையில் எடுத்துக் கொண்டு போகவும், தேவாலயங்களிலெல்லாம் புதிதாகத் திருப்பணிகளும், திருவிழா முதலான சிறப்புக்களும் செய்விக்கவும் கட்டளையிட்டு, பின்பு தாம் முன் தேடி வைத்த திரவியத்தைத் தெரியக்கண்டு கொண்டவனைப் போலத் திரை மறைவிலிருந்து அச் செல்வக் குழந்தையை வெளிப்படக் கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து, இளஞ் சூரியோதயம் போல இந்தப் புத்திரன், இவ்விடத்தில் உதயஞ்செய்தது சிவானுக்கிரகமேயல்லது வேறல்லவென்று வியப்படைந்து,

சோதிட சாஸ்திரங்களில் வல்லமையுள்ள பெரியோர் களைக் கொண்டு ஒப்பற்ற செல்வம், கல்வி, வெற்றி முதலிய அதிர்ஷ்டங்கள் நடனஞ் செய்கின்ற சாதக பலனைக் குறித்துத் தியாகராஜப் பெருமானது திருவருளால் வந்ததுபற்றி அக்கடவுளின் திருப்பெயர் கொண்டு, வீதிவிடங்கன் என்னும் நாமகரணமும், அன்னப் பிராசனம், சௌளம் முதலான சடங்குகளும், மிகுந்த விபவமாகவும் வேத யுக்தமாகவும், அது அது செய்யத்தக்க பருவங்களில் செய்வித்தும், அந்தப் புதல்வனை வாச நீராட்டுவித்தும், இனிய உணவுகளை ஊட்டுவித்தும், பொன்னாலும், இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த பூஷணங்களைப் பூட்டுவித்தும், மார்மேலும், தோள்மேலும், மடிமேலும், வைத்து வைத்து முத்தாடியும், திருந்தாத குதலைச் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தும், கற்பக விருக்ஷத்தின் கனியைக்

Koviloor Digital Library

கேட்பினும் அந்தக் கணமே தருவித்துக் கொடுத்தும், சிறிய விளையாடல்களைச் செய்யக்கண்டு, களித்தும், கற்புள்ளவள் கணவனை உபசரிப்பது போல உபசரித்தும், படிப்பில் ஆசை வைத்தவன் பாடத்தைப் பாராட்டுவது போலப் பாராட்டியும், தன்னை உயர்ந்தவனாக்க நினைத்தவன் தருமத்தை வளர்ப்பதுபோல வளர்த்தும், முன் சிறுமையடைந்து பின் செல்வத்தைப் பெற்றவன் அச்செல்வத்தைப் பாதுகாப்பது போலப் பாதுகாத்தும், புத்திர சம்பத்தினால் வரும் பயனை அடைந்தவராயிருந்தார்.

6. வீதி விடங்கனுக்கு வித்தை கற்பித்தல்

இந்தப்படி இணையில்லாத செல்வப் பெருக்கத்தினால் வளர்க்க, வாழை இளங்குருத்துப்போல, வளர்ந்து வருகின்ற புத்திரனுக்கு, ஐந்தாம் வயதில் அக்ஷராப்பியாசம் செய்வித்து ஏழாம் வயதில் சகல தேசத்தரசர்களுக்குந் தெரிவித்து நகரை அலங்காரஞ் செய்வித்து, பத்மராகம், கோமேதகம், வயிரம், வைடூரியம், முதலான இரத்தின கசிதமான கல்யாண மண்டபத்தில், வேத வேதாந்தங்களில் வல்லவரான பிரமாணர்களும், சபானுக் கிரக சாமர்த்தியமுள்ள தபோதனர்களும் ஆசிர்வதிக்கவும், - மன்னர், மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுட வர்த்தனர், அமைச்சர், உறவினர், சினேகர் முதலானவர்கள் கண்டுகளிக்கவும், சுமங்கலப் பெண்கள் சோபனம் பாடவும், பேரி, சங்கம், மிருதங்கம் முதலான மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கவும், - நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் வேதவிதிப்பிரகாரம் உபநயன கல்யாணம் செய்வித்து, பலவகைத் தானங்களும் செய்து - சகல வேதாகம சாஸ்திரங்களிலும் வல்லமையுள்ள ஆசாரியரைக் கொண்டு வித்தியாரம்பம் செய்வித்தார். சில நாள்களுக்குள்ளே வீதிவிடங்கனென்னும் அப்புத்திரனானவன் வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள் முதலான கலைகளில் ஆசாரியனைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கு வல்லமையுள்ளவனாகி - யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், ரதாரோகணம், வில் வித்தை, வாள் வித்தை, இந்திரஜாலம், மகேந்திர ஜாலம் முதலான சமஸ்த வித்தைகளையுங் குறைவறக்கற்றுக் கொண்டு, -

ஆதிசேடனைப்போல் அறிவும், காமனைப்போல் கட்டழகும், - ஆண் சிங்கம் போல் ஆண்மையும், மதயானை போல் நடையும், மார்த்தாண்டன் போல் வாய்மையும், கற்பக விருக்ஷம் போல் கொடையுமுடையவனாகி, சிவபக்தி, ஜீவகாருணியம், பொறுமை, அன்பு, ஆசாரம், ஒழுக்கம், ஊக்கம், சாந்தம், சற்சனநேயம் முதலான நற்குணங்களுடன் - உயிருக்கு முடிவு நேரிடுமானாலும் உண்மையே பேசுவதும், - உறுதியே சொல்வதும், - இன்சொல்லே கூறுவதும், - இதமே செய்வதும், - பயனுள்ள காரியங்களையே பாராட்டுவதும், - பிராமணர், தவத்தோர் முதலான பெரியயோர்களைக் கண்டால்

Koviloor Digital Library

அன்போடும், அச்சத்தோடும், எதிர்கொண்டு தலையால் வணங்கி வாயால் வாழ்த்துவதுமாகிய நற்செய்கைகளைப் பெற்று, மாதா, பிதாக்களது மனக்குறிப்பறிந்து அவரிச்சையின் வழி நடந்து மகிழும்படி செய்வித்து, - இளமைப் பருவத்திற்றானே எல்லாம் அறிந்தவனாகி கண்டோர் கொண்டாடவும், கேட்டோர் மனங்களிக்கவும், இளவரசு பட்டத்துக்குத் தகுந்த பருவத்துடன் இருந்தான்.

7. அரசிளங்குமரன் ஆலயம் போதற்கு அனுமதி பெறல்

அப்படியிருந்த நாள்களில் ஒருநாள், அவ்வீதிவிடங்கன் என்னும் இராஜபுத்திரன், தன்பருவத்துக் கொத்த இராஜ குமாரர்களும், மந்திரிகுமாரர்களும் சூழ்ந்துவர தன் பிதாவாகிய மனுச் சோழருடைய சமூகத்துக்கு வந்து, பிதாவினது திருவடிகளுக்கு அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகத் தெண்டன் இட்டெழுந்து, - தூரசொதுக்கியும், உடம்பொடுக்கியும், கை கட்டியும், வாய் புதைத்தும், எதிரே நிற்க அப்போது மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர், - நெடுநாள் பிரிந்திருந்த கன்றினைக் கண்ட பசுவைப் போலவும், -இடந்தெரியாதிருந்த புதையலை எதிர்ப்படக் கண்டவனைப் போலவும், - கண்கள் களிகூரக் கண்டு, உள்ளமும், உடலும், பூரித்துத் தமது இரண்டு கைகளாலுந்தழுவி, அணைத்தெடுத்து மடிமேல் வைத்து, உச்சி மோந்து, முதுகைத் தடவி, - "எனக்கு நெடு நாளாக இருந்த மனக்குறையைத் தவிர்த்து இம்மை மறுமைப் பயனைக் கொடுக்கும்படி பிறந்த அருமையாகிய அமிர்தத்தையொத்த என் புத்திரனே! உன் மனதில் ஏதோவொரு எண்ண முண்டானதாகத் தோன்றுகின்றது; அவ்வெண்ணம் இன்னதென்று வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்று கேட்டார்.

அதுகேட்ட வீதிவிடங்கன், "மூன்றுலகத்திலுங் கேடில்லாத கீர்த்தியை நாட்டிய பெருந்தன்மையுடைய தேவரீரைப் பிதாவாகப் பெற்ற அடியேனுக்கு எண்ணங் கொள்வதற்கு என்ன குறையிருக்கின்றது? நமது குலதெய்வமாகியும், இஷ்ட தெய்வமாகியும், - கமலாலயத்தில் எழுந்தருளிய தியாகராஜப் பெருமானைத் தரிசித்து வரவேண்டுமென்னும் எண்ணம் ஒன்று மாத்திரமுண்டு. இவ்வெண்ணம் இடையூறில்லாமல் நிறைவேறும்படி தேவரீர் திருவுள்ளங் கொள்ளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

அதுகேட்டு, அரசரானவர், "சர்வ வல்லமையுள்ள சுயம்புவாகியும், - கருணைக் கடலாகிய கடவுளாகியும், பிள்ளைக்கலி தீர்த்த பெருமானாகியும் விளங்கிய, - தியாகராஜப் பெருமானைச் சேவிப்பதற்குத் தடையுண்டோ? தனக்கிணையில்லாத தருமமூர்த்தியைத் தரிசிக்க வேண்டு மானால் தடுப்பவர் யார்? புண்ணியந் தேடப் புத்திரன் தொடங்கினால், தந்தை தடைசெய்வானோ? நானே கற்பிக்க வேண்டிய நல் விஷயத்தை நீயே தெரிந்து செய்யத்

Koviloor Digital Library

தொடங்குவது நான் பூர்வஞ் செய்த புண்ணியமல்லவோ? பிள்ளை தேடும் புண்ணியம் பிதாவுக்குமுண்டென்று பெரியோர் சொல்வது பிழைபடாதென்பதை நானறியேனோ? நெல் முதலான பயிருக்கு நீர்விடுவோரையும், – குருடர்க்குக் கோல் கொடுப்போரையும், இரவில் வந்தவர்க்கு இடங்கொடுப் போரையும், – அஞ்சி வந்தடுத்தவர்க்கு அபயங் கொடுப் போரையும், – தாகங் கொண்டோர்க்குத் தண்ணீர் கொடுப் போரையும், – பசி கொண்டு பரிதபிப்போர்க்கு அன்னம் கொடுப்போரையும், – சேற்றில் விழுந்து திகைக்கின்றோர்க்குக் கை கொடுப்போரையும், – ஆற்று வெள்ளத்தில் அகப் பட்டோரைக் கரையேற்றுவோரையும், – சத்திரங்கட்டித் தருமஞ் செய்வோரையும் தடுத்தாலும், – குரு தரிசனம், சிவஞானி தரிசனம், சிவ தரிசனம் செய்வோரை ஒருக்காலும் தடுக்கப்படாது: ஆதலால், புத்திரனே! உனக்கு வேண்டிய சிறப்புகளுடன் சுகமாகப் போய் ஆண்டவனைத் தரிசனஞ் செய்து, சிவஞானமுந் தீர்க்காயுளும் பெற்று வருவாய்" என்று கட்டளையிட்டார்.

அந்தக் கட்டளையை அன்புடன் தலைமேற் கொண்டு வணங்கி விடைபெற்று மாதாவினிடத்திற்போய் பக்தியுடனே பணிந்தெழுந்து கைகூப்பி நின்று "அனேக விரதங்களை அனுஷ்டித்து அடியேனைப் பெற்றெடுத்து கண்களை இமைகள் காப்பது போல் காத்து வளர்த்த தாயே! அடியேன் தெய்வசிகாமணியாகிய தியாகராஜப் பெருமானை தரிசனம் செய்ய வேண்டும்; இதற்குத் தந்தையாருடைய சம்மதம் பெற்றுக் கொண்டேன் இனி உமது உள்ளமும் ஒருமித்தருள வேண்டும்." என்று குறையிரந்து கொண்டான்.

அது கேட்ட தாயானவர், உருக்கத்துடன் மனமகிழ்ச்சி கொண்டு, முகமலர்ந்து, முலைகளிலிருந்து பால் பீரிடவும், கண்களில் ஆசை நீர் அரும்பவும், தன்னருமைத் திருமகனை நோக்கி, "இறைவனையும் என்னையும் நற்கதியிற் சேர்க்க வந்த நாயகமே! நாங்கள் முன்செய்த தவப் பயனாலே கிடைத்த முத்தமே! எங்கள் வருத்தமெல்லாந் தீர்க்கவந்த மாணிக்கமே! கல்வியிற் சிறந்த கண்மணியே! சுந்தர வடிவமுள்ள சூரியனே! சாந்த குணமுள்ள சந்திரனே! பேரறிவுடைய பிள்ளாய்! நெடுநாளாகப் பலவிதமான தருமம், தானம், தவம் முதலானவைகளைச் செய்தும் பெற்றுக் கொள்ளாமல், தியாகேசர் சந்நிதிக்கு நடந்து அந்தக் கடவுளின் அனுக்கிர கத்தால் உன்னைப் பெற்றுக் கொண்டோம். அப்படிப்பட்ட பெருங் கருணையுள்ள பெருமானை நீ தரிசிக்க வேண்டுவது அடுத்த காரியந்தான்; ஆதலால் நீ போய்க் கண் குளிரக் கண்டு தரிசித்து, உபநயன முதலான மங்கலக் கோலங்கண்ட நமது கண்கள் மணக்கோலமும் கண்டு களிப்படைய வேண்டு மென்று எண்ணி இருக்கிற என் எண்ணம் விரைவில் முடியும்படி ஒரு வரத்தையும் பெற்றுவரக் கடவாய்" என்று விடை கொடுத்தாள்.

Koviloor Digital Library

8. தானை புடைசூழத் தலைவன் வெளிப்படுதல்

அவ்விடையைப் பெற்றுக்கொண்ட வீதிவிடங்கன் தன் அரண்மனைக்கு வந்து தயிலம், சந்தனம், கஸ்தூரி, பால், தயிர், நெய், பழம் முதலான அபிஷேக திரவியங்களும்; மாணிக்க மாலை, மரகத மாலை, முத்து மாலை, பவள மாலை, பொன் மாலை, வஜ்ஜிரமுடி, ரத்தின குண்டலம் முதலான திரு ஆபரணங்களும்; கொன்றை மாலை, தும்பை மாலை, வில்வ மாலை, சண்பக மாலை, முல்லை மாலை, மல்லிகை மாலை முதலான திருமாலைகளும்; வெண்பட்டு, கோசிகப்பட்டு, பீதாம்பரம் முதலான திருஆடைகளும் மற்றும் வேண்டிய திரவியங்களெல்லாமுந் தியாகேசர் கோவிலுக்குக் காரியக் காரர்கள் வசத்தில் முன்னதாக அனுப்புவித்து - பின்புதான், மஞ்சனச் சாலையில் வாசநீராடி, வெண்பட்டுடுத்திச் சிவத்தியானத்துடன் திருநீறு தரித்துத் திலகமணிந்து; கிரீடம், குண்டலம், கண்டசரம், வாகுவலயம், பதக்கம், சரப்பளி, கடகம், ஆழி, பொற்பூணூல், பொன்னரைஞாண், உதர பந்தனம், வீரகண்டை முதலான பூஷணங்களும் பூண்டு கொண்டு, ஜோதிமயமான பீதாம்பரவுத்தரியம் மேலே தரித்துக் கொண்டு நவரத்தினமிழைத்தவொரு பொற் பிரம்பைக் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு அரண்மனை வாசலைவிட்டு வெளியே புறப்பட்டு, வேத பாரகராகிய வேதியர் முதலானவர்களுக்குப் பல பல தானங்கள் செய்து மனோ வேகமும் பின்னடையத்தக்க வேகமான நடையுள்ள நான்கு குதிரைகளைக் கட்டிய மகா மேருவைப் போல உயர்வுள்ள ரத்தின கசிதமாகிய ரதத்தின் மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டனன்.

அப்போது, வேத வேதியர், மீமாம்சகர், தார்க்கீசர், வையாகரணர், சோதிடர், ஆயுள்வேதியர், வேதாந்தியர், ஆகம சித்தாந்தர், புராணிகர், சமய சாத்திரப் பிரசங்கிகள் முதலான வித்தியா வல்லவர்களும், மந்திரிபிரதானி, தானாபதி முதலான காரியத் தலைவர்களும், சிநேகர், உறவினர், புரோகிதர் முதலானவர்களும், மன்னர், மண்டலீகர், பட்ட வர்த்தனர், மகுட வர்த்தனர் முதலான அரசர்களும் தங்கள் தங்கள் பெருமைக்குத் தக்க வாகனங்களிலேறிச் சூழ்ந்து வரவும் நெற்றிப் பட்டம், கிம்புரி முதலான அணிகளை அணிந்து அலங்காரம் செய்த மத யானைகள் கர்சித்து வரவும்; முத்துக் குஞ்சம்; முத்துவடம், முத்துவாளி, கிண்கிணி மாலை, பொற்கலணை முதலான அணிகளால் அலங்கரித்த வலியுள்ள குதிரைகள் கனைத்து வரவும், வீரப்பட்டம், வீரசங்கிலி, வீரகண்டை முதலான அணிகளை அணிந்த வீரர்கள் ஆரவாரித்து வரவும்; மங்கலப் பாடகர் பாடவும், வந்தியர் மாகதர் புகழவும், மங்கல மங்கையர் வாழ்த்தவும், நாடகக் கணிகையர் நடனஞ் செய்யவும், பட்டாங்கு படிக்கவும், கட்டியங் கூறவும், அஷ்ட மங்கலங்களை யேந்திச் சுமங்கலிகள் சூழ்ந்து போகவும், வெள்ளை வட்டக் குடைகள் நிழற்றரவும், வெண்சாமரை

வீசவும், மயிர் குஞ்சங்கள் சுழற்றவும், பூந்தட்டேந்தவும், பேரிகை, தம்பட்டம், தக்கை, உடுக்கை, சச்சரி, தாளம், மத்தளம், தாரை, சின்னம், மல்லரி, சங்கம், எக்காளம், ருத்திரவீணை, நாரத வீணை, தும்புரு வீணை, இராவணாஸ்தம், கின்னரி, புல்லாங்குழல் முதலான தோற்கருவி துளைக் கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி, நரம்புக் கருவி என்கின்ற ஐவகையான, முப்பத்திரண்டு வாத்தியங்களும் முழங்கவும்,

தேரிற் கட்டிய மணிகளினோசை கணீர் கணீரென்று சத்திக்கவும், - ஆடுகின்ற மாதரது, அடிகளிற்பூண்ட சிலம்போசை - கலீர் கலீரென்று ஒலிக்கவும் - சகல மங்கல சம்பிரம ஆடம்பரங்களுடன், மாளிகைகளின் வாயில்கள் தோறும் மலர்ப்பந்தரிட்டு - மணிமாலைகள் தூக்கி, - வாழை கமுகுகள் நாட்டி, - மெழுகி, கோலமிட்ட திண்ணைகளிற் பூரண கலசங்களும், - பொற்பாவைகளும், - முளைப் பாலிகைகளும், முகவிளக்குகளும் - வெண் சாமரைகளும் - இணைக் கயல்களும், - கண்ணாடிகளும், - பூந்தட்டுகளும், - மங்கலமாக வைத்து அலங்கரித்தும், பரிமள திரவியங்களைக் கலந்த பன்னீர் தெளித்துத் தூளி எழும்பாமல் களஞ்செய்து, - ஆடல் பாடல் முதலான விநோதங்களைக் கொண்டு விளங்கிய வீதியினிடத்துத் தேவேந்திரன் தியாகராஜ தரிசனஞ் செய்யப் போவதுபோல - அவ்வீதி விடங்கனென்னும் இராஜகுமாரன் தேரை நடத்தினான்.

9. மைந்தன் எழில் கண்டு மங்கையர் மையல் கொளல்

அப்பொழுது இரதி, இந்திராணி முதலான தேவ மாதர்களையொத்த அவ்வீதியிலுள்ள ஸ்த்ரீ ஜனங்களெல்லாம் அப்புத்திரனைக் கண்டு, - மணமுள்ள மலரை வண்டுகள் சூழ்ந்தது போலவும், - இனிய சுவையுள்ள தேனை ஈக்கள் சுற்றியது போலவுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு கலை நெகிழ்ந்தும், கைவளை சோர்ந்தும், - கண்ணீர் ததும்பியும், - குழலவிழ்ந்தும், கொங்கைகள் விம்மியும், - பசலை போர்த்தும், -மையலடைந்த மனத்தவர்களாய் "கரும்பை வில்லாகவுடைய காமனைப் பார்க்கிலும் எண் மடங்கு அழகுடைய இளவரசே! கன்னிகைப் பருவ முள்ளவளே நான்; என்மேற் கடைக்கண் செய்யாயோ?" என்றும் "எழுதப் படாத சுந்தர வடிவமுள்ள இளங் காளையே! புருஷர் முகம் பாராத பூவையே நான், என்னைப் புணர்ந்து போகாயோ?" என்றும், "கண்களுக்கு நிறைந்த கட்டழகனே! காவலழியாத காரிகையே நான், என்னைக் கலந்து போகாயோ?" என்றும், - "சுபலஷணங்கள் நிறைந்த சுந்தரவடிவனே! கல்யாணமில்லாத கன்னிகையே நான், என்மேற் கருணை செய்யாயோ? என்றும், மனுச்சக்கரவர்த்தி பெற்ற மதயானையே! சிறுவயதுள்ளவளே நான், என்னைத் திரும்பிப் பாராயோ? என்றும் - "அதிசயிக்கத்தக்க அழகனே!, நிறையழியாத நேரிழையே நான்; சற்றே நின்று போகாயோ?" என்றும், இந்த "இராஜபுத்திரனுக்கு வீதி விடங்கனென்று

Koviloor Digital Library

பெயரிட்ட பெரியோர்க்கு அனந்தந்தரம் அடிக்கடி தெண்டனிட்டாலும் போதாதே" என்றும்,

வாசமுள்ள தயிலம்பூசி மணமுள்ள மலர்மாலை சூழ்ந்து, வாழைப்பூவிதழ்போல் வகிர்ந்து, குயில் முகம்போல முடியிட்டுப் பளிங்குச் சிமிழ்க்குள்ளிருந்து தோன்றுகின்ற பருத்த நீலக்கல்போல் தாவள்யமான தலைச்சாத்துக் குள்ளிருந்து சிறுகித் தோன்றுகின்ற குடுமியும், பார்க்கின்றவரது பார்வைக்கு இன்பந் தருகின்ற தோற்றமும், மாறாத மலர்ச்சியும், மனோரஞ்சிதமான அழகும், - குளிர்ச்சியும் ஒளியும் பெற்றுச் செந்தாமரை மலர்போல் விளங்கும் முகமும், - கருமை மிகுந்து செம்மை கலந்து காருணியந் ததும்பி இங்கித மறிந்து சிறிதே இமைத்து மனோரம்மியமாய் மலர் போன்று நீண்ட கண்களும், ஒளிகொண்டு உயர்ந்த நீண்ட நாசியும், - குண்டலமணிந்து நீண்டு அகன்ற செவியும்; - திரிபுண்டரந் தரித்துத் திலகந்தீட்டி அழகுபெற்று அகன்று உயர்ந்த நெற்றியும், பவளம்போற் சிவந்து திரண்ட உதடும், முல்லையரும்புகள் போலச் சிறுகி நெருங்கி ஒளிவீசும் பற்களும், குறுகி மென்மையாகிச் சிவப்பேறிய நாவும், கண்டசர முதலான ஆபரணங்களையணிந்து வலம்புரிச் சங்குபோல் திரண்ட கண்டமும், மத்தளம் போலத் திரண்டு, மந்தர மலைபோல் உயர்ந்து, கண்டோர் கண்களையுங் கருத்தையுங் கட்டுகின்ற சுகந்த மாலையணிந்த வெற்றியுள்ள தோள்களும், - வீணைத் தண்டுபோல் நீண்டு தாழ்ந்து கடகமணிந்த கையும், - தாமரை மலர்போற் சிவந்து மிருதுவாகி மழை போற் சொர்ணம் பொழிகின்ற முன்கையும், விளக்கமிகுந்து பதக்க முதலானவை அணிந்து களபகஸ்தூரிகள் பூசி கண்ணாடி போல அகன்று மலைபோல உயர்ந்த மார்பும், சிறுத்துயர்ந்த வயிறும், - ஆழ்ந்து அழகுபெற்ற உந்தியும் - யானைத் துதிக்கை போன்று திரண்ட தொடையும், - வட்டந்தோன்றாது தசை கொண்டு செழிப்புள்ள முழங்காலும், - திரண்ட நீண்ட கணைக்காலும், - தாமரை மலர்போன்று வீரகண்டையணிந்த கால்களும், வரம்பு கடவாத வடிப்பமுள்ள வடிவமுடைய இந்த இராஜபுத்திரனைக் கண்டு களிப்பதற்கு நானென்ன தவஞ்செய்தேனோ!" என்றும்;

இராஜ சிங்கமாகிய இந்தக் குமரனைச் சிருஷ்டித்தவன் பிரமதேவனேயானால், இவனழகுக்குத் தக்க மாதினை இனி எங்கே உண்டு பண்ணுவானோ!" என்றும், இவ்வழகனது வடிவைக் கண்டால் உருகாத கருங்கல்லும் உருகுமானால் பேதைமை யுள்ள பெண்கள் மனம் உருகாதிருக்குமோ என்றும், "இவனது பூரண சந்திர பிம்பம் போன்ற புன்னகை ஒன்றுமே மூன்று உலகத்திலுள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் பித்தேற்றுமே!" என்றும் பலவிதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லி மோகங்கொண்டு நின்றார்கள்.

10. அரசிளஞ் சேயை ஆடவர் போற்றல்

அவ்வீதியிலுள்ள வாலிபர், வார்த்திபர் முதலான புருஷ ஜனங்களெல்லாம் கண்டு, "ஆ! ஆ!! இந்தப் புத்திரனே இராஜ

Koviloor Digital Library

புத்திரன், இவனுக்கு முன் மற்ற இராஜபுத்திரரெல்லாம், இராக்ஷஸ புத்திரரே" என்றும் இவன் வடிவே வடிவு, "இவன் வடிவுக்குமுன் மற்றவர் வடிவெல்லாம் மரவடிவேயென்றும்," இவன் கற்ற வித்தையே வித்தை, இவனுக்கு முன் மற்றவர் கற்ற வித்தையெல்லாம் மாய வித்தையே" என்றும், "இவன் குணமே குணம், இவனுக்கு முன் மற்றவர் குணமெல்லாம், வில்லின் குணமே" என்றும், - "இவனே இளவரசு, இவனுக்கு முன் மற்ற இளவரசெல்லாம் - பூவரசே" என்றும், "இவனே சீமான், இவனுக்கு முன் மற்ற சீமான்களெல்லலாம் - கலைமான்களே" என்றும் பேசி வியந்தோர் பலர். "இவன் வீரமே வீரம், இவன் வீரத்துக்கு முன் மற்றவர் வீரமெல்லாஞ் சவ்வீரமே" என்றும், "இவன் யௌவனமே யௌவனம் இவன் யௌவனத்தினுக்கு முன் மற்றவர்யௌவனமெல்லாம் வெவ்வனவாம்" என்றும், "இவன் பாக்கியமே பாக்கியம், மற்றவர் பாக்கியமெல்லாம் - நிர்பாக்கியமே" என்றும், "இவனைப் பெற்றவரே பெற்றவர், மற்றவரெல்லாம் பெண் பெற்றவரே" என்றும் பேசினோர் சிலர்.

"இந்தக் குணரத்தினமான புதல்வனைப் பெறுவதற்கு நமது மகாராஜனும் அவரது மனைவியாரும் என்ன நோன்பு நோற்றாரோ" என்றும், "வெற்றியையுடைய வீரசிங்கம் போன்ற இந்தப் புத்திரனது திருமுக மண்டலத்தில் சாந்தம் ததும்புகின்றதே" என்றும், "இவனது கண்கள் கருணை பொழிகின்றனவே" என்றும், "இவனது வடிவில் அழகு ஒழுகுகின்றதே" என்றும், நெடுநாளாகக் கண்டுகளிக்க வேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்பார்த்திருந்த நமக்கு இன்று தியாகராஜப் பெருமான் திருவருளலல்லவோ இந்த இராஜபுத்திரனை இவ்வீதியில் வரும்படிச் செய்தது! இனி, அவ்வருளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வோம்?' என்றும், பேசி மகிழ்ந்தோர் சிலர். "இந்த புத்திரன் தியாகேசப் பெருமான் வரத்தினால் தோன்றினான் என்பதை இவனது அற்புதமான வடிவமே காட்டுகின்றதே" என்றும், நமதரசனுக்குச் சந்ததி இல்லாமையால் பிற்காலத்தில் உலகம் என்ன பாடுபடுமோ வென்று எண்ணி இளைத்திருந்த நமது துன்பத்தையெல்லாம் நீக்கி இன்பத்தைக் கொடுத்த இப்புத்திரனுக்கு நாம் செய்யும் உபகாரம் ஒன்றுமில்லையே" என்றும், "மனுச்சோழ மகாராஜனைப்போல நம்மை யெல்லாம் பாதுகாத்து வருவானென்பதற்கு வேறே அடையாளம் வேண்டுமோ? இவனிடத்தில் கருணை ததும்புகின்ற கடைக் கண்களே காட்டுகின்றன" என்றும், பலர் பலவிதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லிக் கொண்டு சூழ்ந்து நின்றார்ககள். இந்தப் பிரகாரம் அவ்வவ் வீதியிலுள்ள ஸ்திரி ஜனங்களும் புருஷ ஜனங்களும் பார்த்துப் பார்த்து பலவிதமாகப் புகழ்ந்து நெருங்க வீதி விடங்கன் தேரிலேறிச் சென்றனன்.

Koviloor Digital Library

11. வீதிவிடங்கன் தேர்க்கீழ் இளங்கன்றரைபடல்

அரசகுமாரன் செல்லும்போது, ஒரு வீதியில் தேரிலே கட்டிய குதிரைகள் தேர்ப்பாகன் வசத்தைக் கடந்து தெய்வத்தின் வசமாகி, அதிவேகமாக அத்தேரை இழுத்துக் கொண்டு சென்றன. அத்தருணத்தில் தாய்ப் பசுவானது பின்னேவர, முன்னே வந்த அழகுள்ள ஒரு பசுங்கன்றானது 'இளங்கன்று பயமறியாது,' என்கிற மொழிப்படியே துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு எதிர் வந்து இராஜகுமாரனைச் சூழ்ந்து வருகின்ற ஜனத் திரள்களுக்குள்ளே ஒருவருமறிந்து கொள்ளாதபடி ஊழ் வினையாற் கண்மயக்கம் செய்வித்து உட்புகுந்து, அதிவேகமாகச் செல்கின்ற தேர்ச் சக்கரத்தில் அகப்பட்டு அரைபட்டு, உடல் முறிந்து, குடல் சரிந்து, உயிர் விட்டுக் கிடந்தது.

12. இளவேந்து உற்றதுன்னி இறைவனை இறைஞ்சுதல்

உடனே, அந்தப் பசுங்கன்று, தனது தேர்ச் சக்கரத்தில் அகப்பட்டதைக் கேட்ட வீதிவிடங்கன், – இடியோசை கேட்ட நாகம் போலத் – திடுக்கிட்டு, நடுநடுங்கித் தேரிலிருந்து கீழே விழுந்து எண்ணப்படாத துன்பத்தோடும், பயத்தோடும் எழுந்துபோய் அப்பசுங்கன்று இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு மதிமயங்கி, மனம் பதைத்துக் கையுங்காலும் நடுக்கெடுத்துப் பெருமூச்சு விட்டு உடம்பு வியர்த்துச் சோபமடைந்து விழுந்து சிறிதே தெளிந்தெழுந்து, கண்களிலே நீர் ஆறாகப் பெருக நின்று, சிவசிவ! சிவசிவ!! சங்கரா! சங்கரா!! சம்புவே! சம்புவே!! மஹாதேவா! மஹாதேவா!! தியாகராஜப் பிரபு! தியாகராஜப்பிரபு!! தேவரீரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று வந்த அடியேனுக்கு இப்படிப்பட்ட இடரும் வரலாமா? நன்று (கொல்லாமை) அறியாத பாவி இவன், நம்மைத் தரிசிக்கத் தக்கவன் அல்லன் என்று திருவுளங்கொண்டுதானோ என்னை இந்தப் பழிக்கு ஆளாக்கியது? தேவரீரைத் தரிசனஞ் செய்ய எண்ணி வந்த அடியேன், கால்வருந்த நடந்து பயபக்தியுடனே வந்து தரிசிக்க வேண்டும்; அவ்வாறு செய்யாமல், செல்வச் செருக்கினால் தேரிலேறிக் கொண்டு ஆடம்பரங்களுடன் பக்தியில்லாது பகல்வேஷக்காரன் போல டம்ப வேஷங் காட்டி வந்த அன்பில்லாத பாவியாகிய என் பிழையைக் குறித்து நோவதல்லது, எம்பெருமானிடத்துக் குறை சொல்லத் தகுமோ?

இப்படிப்பட்ட பெரும்பாதகஞ் செய்யத்தானோ நீ பிள்ளையாகப் பிறந்தேன்? விரிந்த பாற்கடலில் விஷம் பிறந்ததுபோல் மறைநெறி தவறாத மனுவின் வம்சத்தில் எதிரற்ற பாவியாகிய நான் ஏன் பிறந்தேன்? பழி பாவங்களைக் கனவிலுங் கண்டறியாத மனுச் சோழராகிய என் பிதாவுக்குப் பெரும்பழியைச் சுமத்தத்தானோ பிறந்தேன்? சிவபெருமானைத் தரிசித்துச் சீர்பெறலாமென்றெண்ணி வந்த எனக்குச் சிவதரிசனங் கிடையாது தீராப்பழி கிடைத்ததே! ஓகோ!

எண்ணம் பொய்யாகும், ஏளிதம் மெய்யாகும், என்ற வார்த்தைகள் என்னிடத்தில் இன்று அனுபவப் பட்டனவே; ஐயோ! நான் கற்ற கல்வியெல்லாம் கதையாய் முடிந்தனவே! நான் கேட்ட கேள்வியெல்லாம் கேடாய் முடிந்தனவே! நான் அறிந்த அறிவெல்லாம் அவலமாய் விட்டனவே! நான் தெளிந்த தெளிவெல்லாந் தீங்காய் விட்டனவே! அரகரா! இப்படிப்பட்ட தீங்கு வருமென்று அறிந்தால் தேரிலேறேனே; பசுவைக் கொலை செய்வதே பாவங்களிலெல்லாம் பெரும்பாவம்; அதைப் பார்க்கிலும் பசுங் கன்றைக் கொலை செய்வது பஞ்சமா பாதகத்தினும் பதின் மடங்கு அதிகமென்று பெரியோர் சொல்லக் கேட்டறிந்திருக்கிற நான் இன்று அந்தப் பாதகத்துக்கு ஆளாகியும் உயிரை விடாமல் உடலைச் சுமந்திருக்கிறேனே!

'இளங்கன்று எதிரே வரவும், அதைப்பாராமல் அதன் மேல் தேரை நடத்தியது செல்வச் செருக்கல்லவோ' என்று உலகத்தார் பழிக்கும் பழிக்குத்தான் உடம்பெடுத்தேன்; நான் புத்தி பூர்வமாக எள்ளளவாயினும் அறிந்திருப்பேனானால் இப்படிப்பட்ட அபாயம் நேரிட வொட்டேன்; என்ன செய்வேன்! என்ன செய்வேன்! மனுச் சோழர் காலத்தில் அவர் புத்திரன் ஒரு பசுங்கன்றை கொன்றானென்னும் பழி மொழியை உலகத்தில் நிலைபெற நாட்டினேனே; நீதி தவறாது உலகத்தையெல்லாம் ஆளுகின்ற மனுச்சக்கரவர்த்தியென்னும் மகாராஜனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கும்படியிருந்த நல்வினை இப்போது பேயாகப் பிறப்பதற்குத் தக்க தீவினையாய் விட்டதே. இந்தப் பிறப்பிலே இப்பழியை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பிறப்பில் என்ன பாவஞ் செய்தேனோ! தூய்மையுள்ள சூரிய குலத்திற்கு ஆதியாகிய மனுவென்பவரும்அவர் வழிக்குப் பின் வழியாகத் தோன்றிய குலோத்துங்க சோழர், திருநீற்றுச் சோழர், காவிரி கரை கண்ட சோழர், மனு நீதிச் சோழர், இராஜேந்திரச் சோழர், இராஜ சூடாமணிச் சோழர், இராஜராஜ சோழர், உறையூர் சோழர், மண்ணளந்த சோழர், கங்கை கொண்ட சோழர், தேவர் சிறைமீட்ட சோழர், மரபுநிலை கண்ட சோழர், எமனை வென்ற சோழர், சுந்தரச் சோழர், மெய்ந்நெறிச் சோழர் முதலான என் மூதாதைகளான முன்னோர்களெல்லாம் தீமையைச் சேராது செங்கோல் நடத்தியடைந்த கீர்த்தி இக்காலத்தில் எடுக்கப்படாத பழியைச் சுமந்த என்னால் மறைந்து போகும்படி நேரிட்டதே! ஐயோ! இதை எண்ணும் போது நான் - குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாரிக்காம்பானேனே - மரபழிக்க வந்த வச்சிராயுத மானேனே கன்றுக்குப் பாலூட்டாதவனைக் கண்டாலும் பாவமென்று சொல்லுகிற பெரியோர்கள், சேங்கன்றைத் தேர்க்காலிலிட்ட என்னைக் குறித்து என்ன சொல்வார்கள்?

இந்தக் கன்று எங்கே பிறந்ததோ? எங்கே வளர்ந்ததோ? எங்கே போகஎண்ணியதோ? இங்கே வந்து இறக்க நேரிட்டதே! சுந்தரமுள்ள இக்கன்று இறந்ததைக் கண்ட எனக்கே இவ்வளவு

Koviloor Digital Library

துக்கமுண்டாயிருக்கின்றதே! இதை ஈன்ற தாய்ப்பசு கண்டால் என்ன பாடு படுமோ! இச்சேதியை என் பிதாவானவர் கேட்பாரானால் ஏதாய் முடியுமோ! வார்த்தை மாத்திரத்திலே பழியென்று சரசஞ் செய்கின்றவர்களையுந் தண்டிக்கின்ற தந்தையார் திருமுகத்தில் தகுதியல்லாத பழியைச் சுமந்து தண்டனைக்காளாகிய நான் எவ்வாறு விழிப்பேன்? இனி இவ்வுலகில் பழிக்காளாகி உண்டுடுத்து உலாவி உயிர் வைத்திருக்க மாட்டேன். இன்றே என்னுயிரை இழந்து விடுகிறேன் என்று பலவிதமாகப் பரிதபித்து, துக்க சமுத்திரத்திலழுந்திக் கரைகாணாதவனாகி நின்றனன்.

13. சோர்வுடைச் செல்வனைச் சூழ்ந்தோர் தேற்றல்

உடன் சூழ்ந்துவந்த அந்தணர், அமைச்சர், முதலானோர் இராஜகுமாரனைப் பார்த்துத் தாங்களும் விசனமடைந்த வர்களாய், "ஓ விவேகமுள்ள வீதிவிடங்கனே! நீர் என்ன கெடுதி நேரிட்டதென்று இப்படிப் பிரலாபிக்கின்றீர்! அந்தப் பசுவின் கன்றை நீர் கொல்ல வேண்டு மென்று கொன்றீரோ! அல்லது அந்தக் கன்று தேர்க்காலில் அகப்படுவதை அறிந்தும் அஜாக்கிரதையா யிருந்தீரோ! அக்கன்று ஓடி வந்ததைச் சூழ்ந்திருந்த நாங்கள் ஒருவரும் அறியோமே; நீரெப்படியறிவீர்? அது கர்மவசத்தாலே எல்லார் கண்களிலும் மண்ணைத் தூவி வலிய வந்து மடிந்ததே; அதற்கு நீர் என்ன செய்வீர்? மிருக ஜாதிகளிலே உயர்வுள்ள பசுவின் கன்று இறக்க நேரிட்டதேயென்று எண்ணியெண்ணிச் சோர்ந்து போகின்றீர்; ஆனால் அதற்கென்ன செய்வோம்? பொன்கத்தியென்று கழுத்தரிந்து கொள்ளலாமோ? இதனால் நமக்குப் பழி பாவம் ஒன்றுமில்லை; ஆயினும், இதுபற்றி உமது மனது அலைபாய்ந்து அவலங் கொள்ளுகின்ற படியால் வேதத்தில் விதித்திருக்கின்ற பிராயச் சித்தங்களுள் இதற்குத் தக்கது எதுவோ அதைக் கேட்டறிந்து செய்து கொள்ளலாம். நீர் சித்தங் கலங்காமல் தேரிலேறும்" என்று சொன்னார்கள்.

14. கோமகன் குடும்பக் கதை கூறல்

அது கேட்ட வீதிவிடங்கன், அமைச்சர் முதலியோரைப் பார்த்து, நடுவாகப் பேசுகின்ற நல்லோர்களாக இருந்தும், காலவேற்றுமையால் கருத்து வேறுபட்டு முகநட்பாகப் பேசி முகம்துடைக்கின்றவர்கள்போற் சொன்னீர்கள்; இதென்ன ஆச்சரியம்! பூர்வம் எங்கள் வம்சத்தில், சிபிச் சக்கரவர்த்தி என்பவர் ஒருவர், ஒரு வேடன் துரத்திக் கொண்டு வரப் பயந்து அடைக்கலமாகப் புகுந்த புறாவுக்கு அபயஸ்தஞ் செய்து, பின்பு அவ்வேடன் வந்து புறாவைக் கேட்டு வழக்கிட்டபோது, அந்த புறாவுக்கு ஈடாகத் தமது சரீரத்திலுள்ள மாமிசத்தையெல்லாம் அரிந்தரிந்து தராசில் வைத்தும் நிறைகாணாமலிருக்க அது கண்டு தாமும் அந்தத் தராசிலேறினார். அவர் பட்சி ஜாதிகளின் சாமானியப் பிறவியாகிய புறாவின் உயிர்க் கொலைக்கே அஞ்சித் தம்முடம்பைக் கொடுத்ததுமன்றி

உயிரையுங் கொடுத்தாரானால், அப்பட்சி ஜாதிகளில் விசேடப் பிறப்பாகிய கருடன் முதலான உயிர்களினிடத்து எப்படிப் பட்ட காருணியமுள்ளவராயிருக்க வேண்டும்? அதனினும் உயர்ந்த மிருக ஜாதிகளில் எவ்வகைப்பட்ட கிருபையுடைய வராய் இருக்க வேண்டும்? அதனினும் அம்மிருக ஜாதிகளில் விசேடமாகிய பசுக்களினிடத்தில் எப்படிப்பட்ட இரக்கமுள்ள வராகயிருக்க வேண்டும்? அதனினும் பசுவின் கன்றுகளிடத்தில் எவ்வகைப்பட்ட தயையுள்ளவராயிருக்க வேண்டும்? அப்படிப்பட்டவருடைய வம்சத்தில் நான் பிறந்தும், இன்று வீதியில் வரும்போது யாரோ பயங்காட்டித் துரத்த, அதனால் நடுங்கி என்னெதிரே அடைக்கலமாகத் துள்ளியோடி வந்த இந்தப் பசுங்கன்றை அபயஸ்தங் கொடாமல் அநியாயமாகத் தேர்க்காலில் அகப்பட்டிறந்து போகச் செய்தேனே! இப்படிப்பட்ட என்னை என்ன செய்தால் தீரும்? என்னை இதற்குத் தக்க பிராயச் சித்தஞ் செய்து கொள்ளும்படிச் சொன்னீர்கள்; எங்கள் வம்சத்திலிருந்த அரசர்கள் இரக்கத்துடன் நீதி தவறாது அரசு செலுத்திவந்த கிரமத்தையும், என் பிதாவாகிய மனுச்சோழர் நடுநிலை தவறாமல் எவ்வுயிர்களையும் தம்முயிர்போலப் பாதுகாத்து வருகின்ற முறைமையையும், அரசர்க்குக் கோபூஜை செய்வது கடனென்ற வேதவாக்கியத்தையும், அரசர் பசுக்களுக்கு யாதொரு குறைவும் நேரிடவொட்டாமல் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் விருத்தி செய்விக்க வேண்டுமென்ற பெரியோர் வாக்கியத்தையும், ஐயோ! எங்கே அனுப்பிவிட்டு இங்கே பிராயச்சித்தஞ் செய்து கொள்வேன்!!" என்று துயரத்துடன் சொல்லினான்.

15. இளங்கன்று இறந்தது விதியெனத் தேற்றல்

அது கேட்ட அவ்வந்தணர் முதலானவர்கள் (அக் குமாரனை நோக்கி), "வாராய் இராஜபுத்திரனே! நாங்கள் முகத்துக்கிச்சையாக முன்னொன்று பேசிப் பின்னொன்று சொல்லுகிறவர்கள் அல்ல; நெடுநாளாக எங்களுடன் பழகியிருந்தும் எங்கள் சுபாவம் இன்னும் உமக்கு நன்றாகப் புலப்படவில்லையென்று தோன்றுகிறது. உலகம் தலைகீழாகும் ஆனாலும் உள்ளபடி சொல்லுவோமேயல்லது புதிதாகத் தொடுத்துப் பொய்பேச மாட்டோம். நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்துக் கேட்கக் கடவீர். அந்தப் பசுங்கன்று, ஒருவர் துரத்த அதனால் பயந்து அடைக்கலமாக வேண்டுமென்கிற அறிவோடு உமக்கெதிரே ஓடி வந்ததல்ல; அல்லது தானே துள்ளிக் குதித்து ஓடிவந்ததுமல்ல; அதை இன்னவிடத்தில் இன்ன காலத்தில் இன்னபடி இறக்குமென்று விதித்திருந்த அதன் தலைவிதியே அதனைத் துரத்திக் கொண்டு வந்து தேர்க்காலில் அகப்படுத்திச் சிதைத்துவிட்டது; அதன் விதி அப்படியிருக்க நீர் வீணாக விசனப்படுவதில் என்ன பயன்? "கும்பகோணத்துப் பள்ளன் கொள்ளை கொண்டு போகத் தஞ்சாவூர்ப் பார்ப்பான் தண்டங் கொடுத்தான்" என்னும்

பழமொழிபோல அதனுயிரை விதி கொள்ளை கொள்ள உம்முயிரைத் தண்டங் கொடுப்பதேன்? நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் தேரிலேறும்," என்று சொன்னார்கள்.

16. பிராயச் சித்தத்திற்குப் பெரியோரை நாடல்

அதுகேட்டு இராஜபுத்திரன், "சிவதரிசனஞ் செய்ய எண்ணித் தேரிலேறும்போதே கால்தவறியும் இடது தோளும், இடது கண்ணும் துடித்தும் காட்டிய உற்பாதங்களை ஆலோசியாமல் புறப்பட்ட என் மதியை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனோ! - அரசர் குலத்திற் பிறந்தும் என்னை இழிகுலத்தார் செய்யும் செய்கையைச் செய்வித்த என் விதியை நினைத்துத் தான் துயரப் படுவேனோ! - மாசில்லாத சூரிய குலத்துக்கு மாசுண்டாகும்படிச் செய்ததைக் குறித்துத் துயரப் படுவேனோ! பிதாவுக்குப் பழிசுமத்தப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனோ! - இந்த கன்று இறந்ததை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனோ! இக்கன்றின் இறப்பைக் கண்ட தாய்ப்பசு துக்கப்படுமென்பதை நினைத்துத் துயரப்படுவேனோ! நான் ஒருவன் எதற்கென்று துயரப் படுவேன்! என்ன செய்வேன்! செய்யத் தக்கதொன்றும் இன்னதென்று அறியேனே! ஆயினும், "முற்ற நனைந்தார்க்கு ஈரமில்லை" என்பது போல, முழுவதும் பழிபட்ட எனக்கு இனியென்ன துக்கமிருக்கின்றது! இனிப் பெரியோர் சொல் கடக்கப்படாதென்பது பற்றி உமது சொற்படியே இதோ இரதத்தில் ஏறுகின்றேன்; என்னை எப்படிப் புனிதனாக்க வேண்டுமோ அப்படிச் செய்து கடைத் தேற்றுவது உங்களுக்கே கடன்" என்று சொல்லி யேறி, இரதத்தை வந்த வழியே திருப்பி விட்டுப் பிராயச்சித்தம் அறிந்து செய்விக்கத் தக்க பெரியோர்களிடத்துக்குப் போயினான்.

17. கன்றிழந்த பசு கதறி வருந்தல்

இந்தப் பிரகாரம் இராஜகுமாரன் போனபின்பு, இறந்துவிட்ட அக்கன்றை ஈன்ற தலையீற்றுப் பசுவானது தன் கன்று துள்ளிக் குதித்தோடிய வழியேபோய், அந்தக் கன்று கீழே விழுந்து கிடப்பதைத் தூரத்தே கண்டளவில் குலை குலைந்து, நடு நடுங்கி, புத்தி மயங்கி, ஒன்றுந் தெரியாமற், சூறைக்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பைப் போல் சுழன்று சுழன்று ஓடிச் சமீபத்தில் வந்து, உடல் சிதைந்துங் குடல் சரிந்தும் உயிர்விட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்துச் சோர்ந்து விழுந்து, பிரக்கினை தப்பிப் பிணம்போற் கிடந்து, பின்பு சற்றே தெளிந்தெழுந்து, பெருமூச்சு விட்டு அந்தக் கன்றைச் சுற்றிச் சுற்றிக் கோவென்று அலறியலறி அதனுடம்பை முகர்ந்து முகர்ந்து, "இதென்ன தீவினையோ; இதென்ன இந்திரசாலமோ! இதென்ன விபரீதமோ! வாலசைத்துக் கால்விசைத்து எனக்கு முன் துள்ளியோட இப்போது பார்த்தேனே! இத்தனை விரைவில் இப்படிப் பட்ட இடியிடிக்கும் என்று எள்ளளவும் அறியேனே! காவிரி முதலான தீர்த்த யாத்திரை செய்தும், -

Koviloor Digital Library
சிதம்பரம் முதலான ஸ்தலயாத்திரை செய்தும், திருக் கோயில்களிலும் திரு வீதிகளிலுமுள்ள புல் முதலானவைகளை வாயினாற் களைந்து திருப்பணி செய்தும், – புல் மேயாமலும் நீர் குடியாமலும் நெடுநாள் விரதங் காத்தும், – உன்னைப் பெறப்பட்டபாடு தெய்வம் அறியுமே, – அவ்வளவு பாட்டையும் அவலமாக்கிப் போட்டு, சேங்கன்றே! – என்னைத் தெருவில் விட்டாயே! உன்னைப் பெறுகிறதற்கு நோற்ற நோன்புகளால் வந்த இளைப்பு இன்னும் ஆறவில்லையே! இதற்குள் இப்படிப்பட்ட ஆறாத பெரு நெருப்பை அடி வயிற்றில் வைத்தாயே! இந்தத் துக்கத்தை இனி எந்த விதத்தினாற் சகித்துக் கொள்ளுவேன்! 'பாவிக்குப் பாக்கியந் தங்காது' என்பதற்குச் சரியாக பளிங்கு போன்ற நிறமும், – பால் வடிகின்ற முகமும், சிறுகித் திரண்ட திமிலும், கடைந்தெடுத்தது போன்ற கால்களும், வாழைச் சுருள் போன்று வளர்ந்த வாலும், சித்திரக்கன்று போன்று சுபலக்ஷணங்களைப் பெற்ற வடிவுமுடைய நீ, நிர்ப்பாக்கியமுள்ள எனக்குத் தக்காமற்போய் விட்டாயே. உன்னுடைய சுந்தரமுள்ள வடிவத்தைக் கண்டாற் காமதேனுவுங் கட்டியணைத்து முகங் குளிர்ந்து முத்தம் கொள்ளுமே! நான் உன்னைப் பற்றியல்லவோ உயிர் தரித்து உலகத்தில் உலாவியிருந்தேன்! இன்னும் ஒரு தரம் உன்னழகிய முகத்தைக் கண்டு, என்மடி சுரந்து, பால் சொரியக் காண்பேனோ! ஐயோ! உன்னை 'ஆயிரங்கன்றுகளிலும் அழகுள்ள கன்று' என்று, கண்டோர் சொல்லக் களிப்புடன் கேட்ட என் காதுகளால், இன்று 'இளங்கன்றை இறக்கவிட்டு மலட்டுப் பசுப் போல வருந்துகின்றதே' என்று, பலபேரும் பழித்துப் பேசுகின்ற வார்த்தையை எவ்வாறு கேட்பேன்?," என்று எண்ணி எண்ணி மனமழுங்கி, இளைப்படைந்து, மூர்ச்சித்து, மறுபடியுந் தெளிந்து, இறந்து கிடக்கின்ற கன்றினுடம்பை உற்றுப்பார்த்து, இரதத்தின் சக்கரம் ஏறுண்டு இரத்தஞ் சொரிய அழுந்திக் கிடக்கின்ற வடுவைக் கண்டு – ஓகோ! என் ஏழை மதியால் ஏதோ ஒரு சொற்பமான அபாயத்தால் விழுந்திறந்ததென்று எண்ணி இரங்கினேனே! இவ்வடுவைப் பார்க்கும்போது தேர்ச் சக்கரம் ஏறுண்டு உடல் சின்னப்பட்டு இறந்ததாகத் தெரிய வருகின்றதே! ஆ! ஆ!! உனக்கு இப்படிப் பட்ட பெரிய அபாயம் வந்து சம்பவிக்கும்படி நானென்ன பாவம் செய்தேனோ! குழந்தாய் ஓ! நீ தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படிப் பயந்தாயோ! என்ன நினைந்தாயோ! எவ்வாறு பதைத்தாயோ! உயிர்போய் உடல் குழம்பிக் கிடக்கின்ற உன்னைப் பார்க்கப் பார்க்க பெற்ற வயிறு பற்றி எரிகின்றதே!" என்று கண்ணீர் விட்டுக் கதறிக் கதறி, அழுதழுது, புரண்டு புரண்டு, விம்மி விம்மி, வெதும்பி வெதும்பிப் பெருமூச்சு விட்டுக் கீழே விழுந்து; மெய்மறந்து கிடந்து பின்பு எழுந்து, "என் கன்றினைத் தேர்க்காலில் அழுத்திக் கொன்ற காருணியமில்லாத கண்மூடியைக் கண்டால் என்னிரண்டு

கொம்புக்கும் இரையாக்காது விடுவேனோ! மைந்தரைப் பெறாத மலட்டுத்தனமுள்ளவர்களும் இப்படிச் செய்யத் துணிவு கொள்ளார்களே! ஆ! இது செய்யத் துணிந்தவன் இன்னுமென்ன செய்ய துணியான் என்று வெம்பியும், "துன்பஞ் செய்விக்குந் துஷ்டர்களுக்கும், கொலை செய்கின்ற கொடுந் தொழிலோர்க்கும் இடங்கொடாத இந்நகரம், இன்று வலியற்ற உயிர்களையும் மாய்த்து விடுகின்ற வஞ்சகர்க்கும் இடங்கொடுத்ததே! ஐயோ? இதில் அரசனில்லையோ! நீதி இல்லையோ! நெறியில்லையோ! இதென்ன அநியாயமோ!" என்று முறையிட்டும், தன் கன்றை இழந்ததனால் உண்டாகிய துக்கத்தைச் சகிக்க மாட்டாததாய் வருந்தி, நமக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை நமது இறைவராகிய மனுச்சோழரிடத்திற் சென்று குறிப்பித்து நிவர்த்தி செய்து கொள்ளுவோம்" - என்றெண்ணி, அக்கன்றைப் பசுந் தழைகளால் மூடிவைத்துக் கண்ணீர் சொரிந்து கதறிக் கொண்டே மனுச்சக்கரவர்த்தி யின் வாயிலில் வந்து, குடிகளுக்குக் குறைவு நேரிட்டால் அதை அரசனுக்கு அறிவிக்கும்படி அவ்வரண்மனை வாயிலில் கட்டியிருக்கிற - ஆராய்ச்சி மணியைத் தன் கொம்பினால் மிகுந்தவிசையோடும் வலியோடும் அடித்தசைத்தது. அப்படி அசைத்த போது, அந்த நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம், ஒரு காலத்திலாயினுங் கேட்டறியாத ஆராய்ச்சி மணியினது ஓசையை இன்று நூதனமாகக் கேட்டோம்; என்ன விபரீதமோ!" - என்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொள்ள, அந்த மணியிலிருந்து காதமட்டுங் கேட்கக் கணீரென்று ஓசையுண்டாயிற்று.

18. இளவரசால் வந்த இடரென்றறிந்து ஆற்றொணாத் துயரில் அரசன் ஆழ்தல்

அவ்வோசையைச் சபா மண்டபத்தில் மந்திரி முதலான வர்கள் சூழச் சிங்காதனத்தின் மேல் வீற்றிருந்த மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர் கேட்டு, மாதர்கள் காலிலணிந்த சிலம்போசை கேட்ட மாதவர் போலவும், அழுகுரலோசை கேட்ட அந்தணர் போலவும், சண்டை இரைச்சலைக் கேட்ட சற்சனர் போலவும், புலி முழக்கங் கேட்ட புல்வாய் போலவுந் திடுக்கிட்டு, திகைப்படைந்து, சிங்காசனத்திலிருந்து பெருங் காற்றால் அடியற விழுந்த பனை மரம் போலக் கீழே விழுந்து, மூர்ச்சையடைந்து, சிறிது நேரஞ் சென்று தெளிந் தெழுந்து, உடல் நடுங்கி, உள்ளம் பதைத்து, உயிர் சோர்ந்து, நாவுலர்ந்து, கண்கலங்கி, நடை தள்ளாடி, அதிவேகமாக அரண்மனை வாசலுக்கு வருமுன், வாயிற் காப்போர் அரசனுக்கெதிரே அஞ்சி யஞ்சி வந்து, அடியில் விழுந்தெழுந்து, "ஆண்டவரே! அரண்மனை வாயிலில் கட்டியிருக்கிற ஆராய்ச்சி மணியை ஒரு தலையீற்றுப் பசுவானது தன் கொம்பினால் அடித்து ஓசையுண்டாக்கியது" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய,

அதுகேட்டு அரசன் விரைவில் வந்து, அவ்வாராய்ச்சி மணியின் அருகே உடல் மெலிந்து, முகஞ் சோர்ந்து, கண்ணீர்

சொரிந்து, கதறி நிற்கின்ற பசுவைக் கண்டு, சாவியாய்ப் போன தன் பயிரைக் கண்ட தரித்திரனைப் போல மனம் நைந்து நைந்துருகி, நொந்து நொந்து வருந்தி, "ஐயோ சாதுவான இந்தப் பசுவுக்கு என்ன துன்பம் நேரிட்டதோ! இதன் குறையை இன்னதென்று மதித்தறிந்து கொள்ள வல்லமை இல்லாதவனாக இருக்கிறேனே!" - என்று பதைத்துத் தம்மருகில் அச்சத்துடன் நிற்கின்ற அமைச்சர்களைப் பார்த்து, "எனக்கு புகழும் புண்ணியமும் மேன்மேலும் வருவிக்கின்ற உங்கள் மந்திரித் துவம் நன்றாக இருந்தது! உங்கள் அஜாக்கிரதையினாலல்ல வோ இந்தப் பசுவுக்கு ஏதோ ஒரு குறை நேரிட்டது!" என்று கோபித்துப் பார்க்க, அது கண்டு அச்சங்கொண்ட மந்திரி களுள், அப்பசு துயரப்படுவதற்குக் காரணம் இன்னதென்று முன்னே அறிந்தும் அரசனிடத்திற் சொல்வதற்கு அஞ்சியிருந்த ஒரு மந்திரியானவன், "இனி இதை நாம் மறைத்து வைத்தாலும் வேறொருவரால் வெளிப்படுமாதலால், நாமே அறிந்தமட்டில் அறிவிப்போம், - என்றெண்ணி, அரசனை வணங்கி, "தலைவனே! உமது புத்திரன் இன்று ஏறிப்போன இரதத்தின் சக்கரத்தில் இளங்கன்று ஒன்று எதிரே குதித்து வந்து அகப்பட்டு இறந்துவிட்டது; அந்தக் கன்றை ஈன்ற இந்தப் பசுவானது ஆறாத்துயர்கொண்டு ஆராய்ச்சி மணியை அசைத்தது" என்று சொன்னான்.

அச்சொல்லானது, 'வெந்த புண்ணில் வேலுருவியது போல்' - மணி ஒலி கேட்டு வருந்தியிருந்த செவிகளினுள்ளே சென்றுருவிச் சுறுக்கிட்டு வெதுப்பவிழுந்து, விஷந் தலைக்கேறினால் போல வேதனையடைந்து அஞ்சு புலனும் அறிவுங் கலங்கிப் பஞ்சப் பிராணனும் பதைபதைத்தொடுங்க, பேச்சு மூச்சில்லாமற் சோர்ந்து கிடந்து, அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் செய்த சாந்தோப சாரத்தினால் சோர்வு நீங்கி அப்பசுவை அடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து, கண்ணீர் கடல் வெள்ளம் போல் பெருகவும், நெருப்பில் விட்ட நெய்யைப்போல, நெஞ்சம் உருகவும், "ஐயோ! இந்தப் பசுவுக்கு இப்படிப்பட்ட துக்கமுண்டாவதற்கு நானே முக்கிய காரணமாக இருந்தேனே! தன் கன்றுக்கு அபாயமொன்று மில்லாதிருக்கினுஞ் சுபாவத்திலே காணுந்தோறுங் கதறி உருகுகின்ற அன்பையுடைய இந்த பசுவானது தன் கன்று இறந்து கிடக்கின்றதைக் கண்டபோது எப்படியுருகியதோ! என்ன பாடுபட்டதோ! கன்று சமீபத்திலிராமல் சற்றே தூரத்திலிருக்கினும் பார்த்துப் பார்த்துப் பதைக்கின்றதும், அம்மா! அம்மா! என்று அலறுகின்றதுமாகிய சுபாவச் செய்கைகளையுடைய பசுவானது, கன்றிறந்து கண் மறைவிற் கிடக்கின்றதை எண்ணி எண்ணி, எப்படிப் பதைக்கின்றதோ! ஐயோ! அடிக்கடி அலறுகின்றதே! புலி முதலான துஷ்ட மிருகங்களிலொன்று எதிரிடுமானால் முன்சென்று தன்னுயிரைக் கொடுத்தாயினுங் கன்றினுயிரைக் காக்க

Koviloor Digital Library

வேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள பசுவுக்கு இறந்த கன்றை எதிர் கண்டபோது எப்படி உயிர் பதறியதோ! சிவ சிவா! சிறுகன்று தேர்க்காலில் அகப்பட்ட போது எப்படித் துடித்ததோ வென்று எண்ணுந்தோறும் என்னுள்ளம் பகீரென்று பதைக்கின்றதே! இந்தப் பசுவானது, 'குள்ளனைக் கொண்டு ஆழம் பார்க்க வந்தது போலவும்,' 'பேயைத் தெய்வமென்று பிள்ளை வரம் கேட்க வந்தது போலவும்,' 'கொல்லை ஆள்காட்டியைக் கூலி கேட்க வந்தது போலவும்,' – விழலி னிடத்து நிழலுக்கு வந்தது போலவும்,' –என்னைக் கொண்டு தன் துயரைத் தீர்த்துக் கொள்ள எண்ணியல்லவோ இவ்வாராய்ச்சி மணியை அசைத்து இவ்விடத்து நிற்கின்றது! இதற்கு என்ன செய்வேன்!

எமன் கையில் அகப்பட்ட உயிர் எந்தவிதத்தாலுந் திரும்பாதென்று உலகத்தார் சொல்லும் உறுதியான வார்த்தை வீண்போக-முன்னொரு காலத்தில் நமது நகரத்தில் ஓர் அந்தணன் ஈன்ற சிறுவன், அகாலத்தில் மரணமடைய, அதுபற்றி அவ்வந்தணன் துயர்கொண்டு தமது சமூகத்தில் வந்து சிவநெறி திறம்பாமற் செங்கோல் செலுத்துகிற உமது காவலைக் கடந்து அகாலத்திலே அந்தகன் வந்து, இரவும் பகலுந் தவம் செய்து யான் அருமையாகப் பெற்ற ஒரு பேறான புத்திரனை உயிர் கொண்டு போனானே; தலைவனே; இது தகுமோ! – என்று முகமும் மனமுஞ் சோர்ந்து முறையிட்டுக் கொள்ள – அதுகேட்டு மனமுருகி நொந்து, – சிவபெருமான் திருவடியன்றி மற்றொன்றிலும் மனம் வையாத தமது வல்லமையால் எமலோகத்தில் இருந்த உயிரை மீட்டுக் கொண்டு வந்து, முன்னிருந்த உடலில் விட்டு, அவ்வந்தணனை மகிழ்ச்சி செய்வித்து, அன்று தொட்டு எமனைத் தாமுள்ள வரையிலுந் தமது நகரத்திலும் நாட்டிலும் வர வொட்டாமற் செய்த என் குல முதல்வராகிய சைவச் சோழரைப் போல, அவ்வளவு பெரிதான காரியஞ் செய்யாவிடினும் – இப் பசுங்கன்றின் உயிரொன்றை மாத்திரமானாலும் மீட்டுக் கொடுக்க வலியற்றவனாக இருக்கின்றேனே! அவமிருத்து நேரிட்டபோது சஞ்சீவகரணி யென்னும் தெய்வத் தன்மையுள்ள மருந்தைக் கொடுத்துப் பிழைப்பிக்கச் செய்த என் குலத் தலைவர்களிற் சிலர்போல் அம்மருந்தையாயினும் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க தவஞ் செய்தேனோ! தமது அஜாக்கிரதையினால் பிற உயிர்களுக்குக் கெடுதி நேரிட்ட போது, அது பொறாமல் தம் உயிரைவிட்ட சில அரசர்களைப்போல, என் அஜாக்கிரதையினால் நேரிட்ட இப் பசுங்கன்றின் முடிவைக் கேட்டறிந்த நான், உயிரை யாயினும் விட்டேனோ! அன்னிய தேசத்தரசர் குற்றஞ் செய்தோரைக் கொலை செய்தாரென்று கேட்டாலுங் குற்றம் வந்ததென்ன! கொலை செய்ததென்ன என்று குலை நடுங்குகின்ற நல்லோர்கள் மரபிற் பிறந்த நான், குற்றம் வரவும் கொலை

செய்யவும் அரசு செலுத்தி அந்த நல்லோர்கள் இயல்புக்கு நாணமுண்டாகத் தானோ, வீட்டின் வாயிலில் வெள்ளெருக்குப் பூத்தது போலத் தோன்றினேன்!

நாம் அரசாட்சி செய்ய ஏற்பட்ட நாள் தொட்டு இந்நாள் வரையிலும், எவ்வுயிரும் எவ்விதத்திலும் யாதொரு குறையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்க நீதியுடன் முறை தவறாது செங்கோல் செலுத்திவரும்படி சிவானுக்கிரகம் பெற்றோமே யென்று ஒரு நாழிகைக்கு முன் வரையிலும் எனக்கு உண்டா யிருந்த மனக்களிப்பை யெல்லாம் மண்ணிற் கவிழ்த்தேனே! நாமும் பழிபாவங்களுக்குப் பயந்தே அறநெறி தவறாது அரசு செலுத்தி வருகிறோம்; 'பழைய தரித்திரனுக்குப் பணங் கிடைத்தது போல்' நமக்கும் சிவானுக்கிரகத்தால் ஒரு சிறுவன் பிறந்தான்; அவனும் கற்றவர் மகிழக் கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்து பண்பும் பருவமும் உடையவனானான்; இனி நமக்கென்ன குறை என்று எண்ணி எண்ணி இறுமாப் படைந்தேனே! புத்திரப்பேறு பெற்றுப் புனிதனானோமென்று பூரித்திருந் தேனே! நமது புத்திரன் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு ஏற்றவனா னான்; இனிக் கல்யாணஞ் செய்விப்போமென்று கனவு கண்டிருந்தேனே! நமது புத்திரன் நற்குணங்களை உடைய வனாக இருக்கிறான்; பெற்றெடுத்த நமது பேர் கொண்டு வருவானென்று மனோராச்சியம் பண்ணி மகிழ்ந்து இருந்தேனே!

இளங்கன்று எதிர் வரவுங் கண்கெட்டுக் கருத்தழிந்தவன் போலத் தேரை நடத்தித் தீராப் பழி பூண்டேனே! ஐயோ இவன் என் செங்கோலைப் பிடிக்கத்தக்க செல்வப் பிள்ளையாகாமல் தென்னம்பிள்ளை யானானே! சிவதரிசனஞ் செய்யப் போகிறவன் தேரூர்ந்தே போகப்படாது! அவ்வாறு போயினும் நாற்புறத்திலும் நடப்போர்களை விலக்கும்படி ஆள் விலக்கிகளை விட்டு, முன்னே பரிக்காரர் வரவு குறித்துப் போகப் பின்னே மெல்லெனத் தேரை விட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் பாலியப் பருவம் பயமறியாதென்பதற்குச் சரியாகப் பரபரப்பாகத் தேரை நடத்திப் பசுங்கன்றைக் கொன்றான்!

ஐயோ! இவன் கல்வியறிவுள்ளவனாக இருந்தும் அறி வழிந்து, அரசன் பிள்ளையாகாமல் அணில் பிள்ளையானானே! கொடிய பாதங்களிலெல்லாங் கொலைப் பாதகமே தலைமையென்று வேத முதலாகிய கலைகளில் தானும் படித்தறிந்தான்; சான்றோர் சொல்லவுங் கேட்டறிந்தான் அப்படி அறிந்திருந்தும் அப்பாதகஞ் சேரவொட்டாமல் தன்னைக் காத்துக் கொண்டு பட்டப்பிள்ளையாகாமல் பழிப்பிள்ளையானானே! ஐயோ! புதல்வனைப் பெற்றால் புண்ணியம் பெறலாமென் றெண்ணிய எனக்கு மலடாயிருந் தாலும் வாழ்வுண்டென்று நினைக்கும்படி நேரிட்டதே! நான் நெடுநாளாகத் தியாகராஜப் பெருமானை வேண்டிக் கொண்டது இப்படிப்பட்ட பெரிய பழிக்காளாகிய பிள்ளை

Koviloor Digital Library

யைப் பெற்றேனோ! பிள்ளை என்ன செய்யும்! பெருமான் என்ன செய்வான்! "மாதா பிதாக்கள் செய்தது மக்களுக்கு" என்னும் பெரியோர் வார்த்தையின்படி நான் செய்த தீவினையே என் புத்திரனுக்கு நேரிட்டதென்று நினைத்து, என்னை வெறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், இந்தப் பிறப்பில் என் புத்தியறிந்து ஒரு தீங்குஞ் செய்ததில்லையே! இந்தப் பிறப்பில்லாவிட்டாலும் முற்பிறப்பிலே;

நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்தேனோ!
வலிய வழக்கிட்டு மானங் கெடுத்தேனோ!
தானங் கொடுப்போரைத் தடுத்து நின்றேனோ!
கலந்த சிநேகரைக் கலகஞ் செய்தேனோ!
மனமொத்த நட்புக்கு வஞ்சகஞ் செய்தேனோ!
குடிவரி உயர்த்திக் கொள்ளை கொண்டேனோ!
ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனோ!
தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனோ!
மண்ணோரம் பேசி வாழ்வழித் தேனோ!
உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு உபகாரஞ் செய்தேனோ!
களவு செய்வோர்க்கு உளவு சொன்னேனோ!
பொருளை இச்சித்துப் பொய் சொன்னேனோ!
ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்தேனோ!
வரவுபோக் கொழிய வழியடைத் தேனோ!
வேலை யிட்டுக் கூலி குறைத்தேனோ!
பசித்தோர் முகத்தைப் பாரா திருந்தேனோ!
இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை யென்றேனோ!
கோள் சொல்லிக் குடும்பங் கலைத்தேனோ!
நட்டாற்றில் கையை நழுவ விட்டேனோ!
கலங்கி ஒளிந்தோரைக் காட்டிக் கொடுத்தேனோ!
கற்பழிந் தவளைக் கலந்திருந் தேனோ!
காவல் கொண்டிருந்த கன்னியை யழித்தேனோ!
கணவன்வழி நிற்போரைக் கற்பழித் தேனோ!
கருப்ப மழித்துக் களித்திருந் தேனோ!
குருவை வணங்கக் கூசிநின் றேனோ!
குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனோ!
கற்றவர் தம்மைக் கடுகடுத் தேனோ!
பெரியோர் பாட்டிற் பிழை சொன்னேனோ!
பட்சியைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனோ!
கன்றுக்குப் பாலூட்டாது கட்டி வைத்தேனோ!
ஊன்சுவை உண்டு உடல் வளர்த்தேனோ!
கல்லும் நெல்லுங் கலந்து விற்றேனோ!
அன்புடையவர்க்குத் துன்பஞ் செய்தேனோ!
குடிக்கின்ற நீருள்ள குளந் தூர்த்தேனோ!
வெய்யிலுக் கொதுங்கும் விருக்ஷ மழித்தேனோ!
பகைகொண்டு அயலோர் பயிரழித்தேனோ!
பொது மண்டபத்தைப் போயிடித்தேனோ!

ஆலயக் கதவை அடைத்துவைத் தேனோ!
சிவனடி யாரைச் சீறிவைதேனோ!
தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ!
சுத்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் செய்தேனோ!
தந்தைதாய் மொழியைத் தள்ளி நடந்தேனோ!
தெய்வம் இகழ்ந்து செருக்கடைந் தேனோ!
என்ன பாவஞ் செய்தேனோ! இன்னதென் றறியேனே!

ஐயோ! இந்தப்பசுவின் சோர்ந்த முகத்திற் கண்ணீர் ததும்புகின்றதைக் கண்ட என் கண்களை, நுங்கு சூன்றெடுப்பது போலப் பிடுங்கி எறியேனோ! இதன் கன்றை உன் புத்திரன் தேர்க்காலில் ஊர்ந்து கொன்றானென்று சொல்லக் கேட்ட என் செவிகளைச் செம்பு நீருருக்கிவிட்டுச் செவிடாக் கேனோ! இந்தப் பசு ஆராய்ச்சி மணியினால் தன் குறையை அறிவித்த நாழிகை தொட்டு இந்நாழிகை வரையிலும் அக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய உறுதி மொழியைக் கூறாதிருக்கிற என் நாவைச் சூடுள்ள நெருப்பால் சுட்டு விடேனோ! இதற்குத் துன்பமுண்டாக்கினவன் இன்னா னென்று அறிந்தும் அவனையே இன்னுந் தண்டனை செய்யாது தாழ்த்திருக்கின்ற என் கைகளைக் கத்தியைக் கொண்டு கண்டித்து விடேனோ! இதன் கன்றைப் பிழைப்பதற்குத் தக்க நன்முயற்சியைத் தேடி நாலு திக்குகளிலும் நடவாத என்காலைக் கோடரி கொண்டு குறுக்கே வெட்டேனோ! இதன் மெலிவை அடிக்கடி கண்டும் வற்றி ஒடுங்காத மலபாண்டமாகிய என் உடம்பை வாளாயுதங் கொண்டு மடித்துக் கொள்ளேனோ! இதன் பரிதாபத்தையும் நமக்கு நேரிட்ட பழியையும் எண்ணி உருகி அழியாத் உள்ளத்தை வலிய விஷத்தைவிட்டு மாய்த்து விடேனோ! நிலையிலா உயிர்க்கஞ்சி இவைகளில் ஒன்றுஞ் செய்யாது உயிர் வைத்திருக்கின்றேனே! என்ன செய்வேன்! பாவிக்குத் தீர்க்காயுள் என்பதற்குச் சரியாகப் பெரும் பாவியாகிய என்னுயிர், தனக்குத் தானேயும் போகின்ற தில்லையே!

"நல்ல பூஜாபலத்தினால் தெய்வபக்தியுடன் செங்கோல் செலுத்தி வருகின்றான் மனுச்சோழன் என்று மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் புகழ்ந்த புகழெல்லாம் வீணாய்ப் போய் விட்டனவே; நான் அப்புகழை வேண்டினவனல்ல. ஆதலால் அது போகட்டும் உயிரினும் ஒன்பது பங்கு அதிகமாகத் தேடி வைத்த புண்ணியமும் போகின்றதே! ஆ! நான் நீதி தவறாது அரசு செய்கின்றேன் என்பதை நினைத்தால் என்க்கே ஏளனமாக இருக்கின்றதே! சேங்கன்றைத் தெருவீல் சிதைக்கவும் ஒருமித்திருந்த என் செங்கோலை, அளவுகோ லென்பேனோ! - அஞ்சனக்கோ லென்பேனோ! - எழுதுகோ லென்பேனோ! - ஏற்றக்கோ லென்பேனோ! - கத்திரிக்கோ லென்பேனோ! - கன்னக்கோ லென்பேனோ! - குருடன்கோ லென்பேனோ! - கொடுங்கோ

Koviloor Digital Library

லென்பேனோ! - துடைப்பக்கோ லென்பேனோ! - துலாக்கோ லென்பேனோ! - மரக்கோ லென்பேனோ! - வைக்கோ லென்பேனோ! - அல்லது இன்று இறந்த பசுங் கன்றாகிய பிரேதத்தைப் புரட்டிச் சுடுகின்ற பிணக்கோ லென்பேனோ! - என்ன கோலென்றுதா னெண்ணுவேன்! - இளங் கன்றைக் கொலை செய்யச் சம்மதித்திருந்த என் ஆக்கினா சக்கரத்தைக் கிரக சக்கர மென்பேனோ! வருஷ சக்கரமென்பேனா! தண்ட சக்கரமென்பேனோ! - அல்லது இச் சேங்கன்றைச் சிதைத்த தேர்ச் சக்கர மென்பேனோ! - என்ன சக்கரமென் றெண்ணுவேன்! இந்தப் பசுவின் கன்றுக்கு அபாயம் நேரிடக் காத்திருந்த என் காவலைச் சிறு பெண் காக்கின்ற தினைக்காவ லென்பேனோ! - குருடன் காக்கின்ற கொல்லைக்காவ லென்பேனோ! - புல்லாற் செய்த புருடன் காக்கின்ற புன்செய்க்காவ லென்பேனோ! - வரும்படி யில்லான் காக்கின்ற வாயிற்காவ லென்பேனோ! - பயிரைக் காக்க வைத்த பண்ணைக்காவ லென்பேனோ! - வேலை வேண்டிக் காக்கின்ற வெருங்காவ லென்பேனோ! - அல்லது இக்கன்றை அடக்கஞ் செய்யக் காத்திருக்கின்ற அரிச்சந்திரன் காவலென்பேனோ! என்ன காவலென்றுதான் எண்ணுவேன்! என்ன செய்வேன்! ஐயோ இப்படிப்பட்ட பாவியாகிய என்னை மனுவென்று பேரிட்டழைப்பது, - காராட்டை வெள்ளாடென்றும், அமங்கள வாரத்தை மங்கள வாரமென்றும், நாகப்பாம்பை நல்ல பாம்பென்றும், வழங்குகின்ற வழக்கம் போன்றதல்லது உண்மையல்லவே! இனி இப்பசுங் கன்று உயிர் பெற்றெழுந் திருப்பதற்கு உபாயம், என் புத்திரனுயிரையன்றி என் உயிரையும், என் மனையாள் உயிரையும், என் அரசாட்சி யையும் எனக்கு உரித்தாகிய எல்லா பொருள்களையும் கொடுத்து விட்டால் நேரிடுமென்று சொல்வோருண்டானால், இதோ கொடுத்து விடுகிறேன். அவ்வாறு சொல்வோரும் இல்லையே! இதற்கு நேரிட்ட துக்கமும், எனக்கிதனால் உண்டா கிய துயரமும் எப்படித் தீருமோ! இப்படியென்று அறியேனே! என்ன செய்வேன் என்று பல விதமாகப் பரிதவித்திருந்தார்.

19. அரசனை வணங்கி அமைச்சர்கள் கூறல்

இந்தப் பிரகாரம் பரிதபித்து வருந்துகின்ற மனுச்சக்கர வர்த்தியை அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் நோக்கிக் கைகுவித்துத் தொழுது நின்று "ஓ மனுநீதி தவறாத மகாராஜனே! விதிவசத்தாலே வலிய வந்து மடிந்த இளங்கன்றைக் குறித்து நீர் துன்பப்படுவது உயிர்களிடத்து உமக்குள்ள காருணியத்திற்கு இயல்பேயென்று எண்ணி இதுவரையும் எதிரொன்றுஞ் சொல்லாது சும்மா இருந்தோம். இனிக் 'காரியக் கெடுதியில் வாய்மூடிக் கொண்டிருப்பது மந்திரிகளுக்கு அழகல்ல' என்றபடியால் நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருளவேண்டும், -உமது புத்திரன் ஜீவகாருணியமே தேகமாகக் கொண்டவன். தான் பூமியதிராது எந்த ஜந்துக்கள்

எதிர் வந்து அகப்பட்டுக் கொள்ளுமோவென்று, கீழ்நோக்கி அஞ்சி அஞ்சி மெல்லென நடக்கின்றபோது, வேறொரு அதிர்ச்சியினால் நடுங்கிச் சிற்றெறும்புகள் விரைவாக ஊர்ந்து போகின்றதைப் பார்த்து, திடுக்கிட்டு, - ஓகோ என்ன பாவம்! இந்த உயிர்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாக நடந்தோமே' - என்று எண்ணி, முகஞ்சோர்ந்து பிரமை கொண்டு நிற்க நாங்கள் அநேகமுறை பார்த்திருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட கிருபையுள்ளவன், இந்தக் கன்றை அஜாக்கிரதையினால் கொன்றானென்று எண்ணுவதற்கு இடமில்லை. அன்றியும் அவருடன் சூழ்ந்து போன பிராமணர் முதலானோர்களுக்கும், தேரைச் சூழந்து போன எங்களுக்கும், தேருக்குமுன் நடந்த ஜனங்களுக்கும், தெருவில் நின்று பார்த்திருந்த பிரஜைகளுக்கும், இலேசமும் தெரியாதபடி அக்கன்று மாயமாகக் குதித்து வந்து மடிந்தது; அன்றியும், தேருக்கு முன்னே யானை வீரர், குதிரை வீரர் முதலானோர் அணியணியாக யூகம் வகுத்தது போல நெருங்கிப்போக, விருது படிப்போர், எச்சரிக்கை சொல்வோர், கட்டியங் கூறுவோர், பட்டாங்கு படிப்போர், சோர்வு பார்ப்போர், ஆள்விலக்குவோர் முதலானவர்கள் நடக்க இத்தனை பேரையுங் கடந்து, இத்தேர்க்குச் சமீபத்தில் சிங்கக் குட்டியாயிருந்தாலும் வரமாட்டாது. இதுவோ கோல் பிடித்தவனைக் கண்டால் கூப்பிடும் தூரம் ஓடுகின்ற இயல்புடைய இளங்கன்று; இந்தக் கன்று அந்தக் காவலையெல்லாங் கடந்து தேர்க்கு சமீபத்தில் எதிரே துள்ளி ஓடி வந்ததென்றால் இந்திர சாலமென்றுதான் எண்ண வேண்டுவதாக இருக்கின்றது! ஆதலால், அக்கன்றை அதன் விதியே இப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய மரணஞ் செய்வித்தது அன்றி உமது புத்திரன் செய்வித்தது அல்ல. இந்தக் காரியம் இப்படியிருக்க, புத்திரன் கொன்றானென்று அவனை நோவதும் அவனைப் பெற்றதனாற் பழிவந்ததென்று உம்மை நீர் நோவதும் எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது போலவும், அம்பு செய்து கொடுத்த கருமானை நோவது போலவுமல்லவோ இருக்கின்றது!, நீர் சகல கலைகளையுங் கற்று, கேள்வியில் மிகுந்து, அரசர்களெல்லாம் புகழ்ந்து கொண்டாடத் தக்கத் தன்மையையுடையவர். உமக்கு இது விஷயத்தில் நாங்கள் விரித்துச் சொல்ல வேண்டுவதென்ன? இனி துன்பப்படுவதை விட்டு, உயிர்க்கொலை தம்மை யறியாது நேரிட்டாலும், பிறர் செய்யக் கண்டாலும், அதற்குத் தக்க சாந்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும்; விதிப்படி வினை வசத்தால் நேரிட்ட இந்தக் கன்றின் கொலைக்கு முன்னிலையாக இருந்த உமது புத்திரனையும் பெரியோர்களைக் கொண்டு இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தத்தை அறிந்து செய்விக்க வேண்டுவதே உமக்கு முறை" - என்று சொன்னார்கள்.

20. பழிக்குப் பழி வாங்கப் பார்த்திபன் நினைத்தல்

அதுகேட்ட மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், வியர்வு, துடிப்பு, நகை முதலான கோபக் குறிகள் தோன்ற மற்ற மந்திரிகளைப்

Koviloor Digital Library

பார்த்து, -."அமைச்சர்களே! உங்கள் நியாயம் நன்றாயிருந்தது. நீங்கள் சொல்லிய நீதி உங்களுக்கே ஒப்பாகுமல்லது தரும தேவதை சம்மதிக்குமோ! கன்றையிழந்து வருந்துகின்ற இப்பசுவின் சஞ்சலத்தையாவது சாந்தப்படுத்துமோ! இப்படி நீங்கள் சொல்லியது என் முகத்தைக் குறித்தோ, என் புத்திரனுயிருக்கிரங்கியோ, அல்லது உங்கள் சீவனத்தை எண்ணியோ, எது பற்றியோ?

உலகத்தை யாளும் அரசன், - ஆசை பற்றியாவது வெகுளி பற்றியாவது; தாட்சண்யம் பற்றியாவது, உறவு பற்றியாவது நடுநிலையாக நியாயங் கண்டு சொல்லாமல் மாறுபட்டால், அதை மறுத்து இது விஷயத்தில் அரசன் நம்மைக் கொல்லுவானாயினுங் கொல்லட்டும், அவனுக்கு உறுதி கூறுவதே நமக்குக் கடன் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, நியாயங்கண்டு நடுநிலையாகச் சொல்வது மதியுடைய மந்திரிகளுக்குத் தருமமாகவிருக்க, நீங்கள் அதை நினையாமல் இப்படிச் சொல்லியது என்ன நினைத்தோ? சந்திர சூரியர் திசை மாறினாலும் சமுத்திரந் தடை மீறினாலும், மகா மேரு நிலை குலைந்தாலும் மனம் கலங்காது, விவகாரங்களிற் பழுது வாராது பாதுகாக்கின்ற குணத்தையுடைய நீங்கள் இன்று, நீதி இல்லாத சில குறும்பரசரைக் கூடி, இவ்வரசர், தூளியென்றால் நிர்த்தூளியென்றும்; - கரும்பு கசப்பென்றால் எட்டிக்காய் போற் கசப்பென்றும்; - தாயைக் கொலை செய்வது தக்கதென்றால் - வேதத்தின் முதற்காண்டத்தில் விதித் திருக்கின்றதென்றும்; வெள்ளத்தில் கல் மிதக்குமோ வென்றால் ஆற்றில் அம்மி மிதக்கக் கண்டோமென்றும் - காக்கை வெளுப் பென்றால் - நேற்றைப் பொழுதில் நிற்கக் கண்டோமென்றும்; - கல்லின்மேல் நெல் முளைக்கு மென்றால் - கொத்தாலாயிரங், குலையாலாயிரமென்றும்; கள்ளனைப் பிடிக்கலாமோ வென்றால் - பிடித்தால் பெரும் பாவமல்லவோவென்றும்; - பொய் ஆயிரமட்டுஞ் சொல்லலாமோ வென்றால் - ஐயா, ஐயாயிரமட்டுஞ் சொல்லலாமென்று, விதியிருக்கிறதென்றும்; பெண்சாதியுள்ளவனுக்குப் பிள்ளை கொடுப்பது யாரென்றால் ஐயா! பெண் கொடுத்தவனே பிள்ளை கொடுக்க வேண்டுமென்றும்; - ஒருவன் மனையாள் மற்றொருவனைக் கூடலாமோ வென்றால், அடக்கத்தில் ஆயிரம்பேரோடு கூடினாலும் குற்றமில்லையென்றும்; - இந்தக் கழுவில் இவனை ஏற்றலாமோவென்றால் கழுவுக்குத் தக்க கனமில்லை யென்றும்;- என் பிள்ளையும், எச்சரிக்கைக்காரன் பிள்ளை யும், ஒருவனையொருவன் உதாசினமாகத் திட்டினாராம், இதற்கென்ன செய்யலாமென்றால் - உமது சற்புத்திரன் வாய்க்குச் சர்க்கரையிட வேண்டும், மற்றவன் வாய்க்கு மண்ணிட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகின்ற துர்மந்திரி களைப் போல நியாயம் பாராது நயிச்சிய வார்த்தைகளைச் சொன்னீர்கள். இது கால வேற்றுமையென்றே எண்ணுகிறேன்.

'தன்னைக் கொடுத்தாவது தருமத்தைத் தேடவேண்டும்' என்னும் பெரியோர் வார்த்தையைப் பிடிப்பது சற்குண முடையோர்க்குத் தகுதியென்றும், தாய் தந்தையிடத்தி லாயினுந் தராசுக்கோல் போலச் செப்பமாக நின்று தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுவது அரசர்க்கு அவசியம் வேண்டிய சற்கருமமென்றும், எனக்கு அடிக்கடி அறிக்கையிட்ட நீங்கள் இன்று அதோகதியில் தள்ளிவிடத்தக்க அநியாயத் தீர்ப்பை அங்கீகரிக்க போகின்றீர்கள். இது உங்களிடத்து நேரிட்ட அவஸ்தைவசமென்றே எண்ணுகிறேன். ஒருவரிடத்துத் தண்டனை விதிக்கும்போது, எவ்வுயிர்களுந் தன்னுயிர்போல் எண்ணுவதும், - எந்தப் பொருள் எந்தப் பிரகார மாயிருநதாலும் அந்தப் பொருளின் உண்மையை அறிந்து கொள்வதும், உருவு நோக்காது அறிவை நோக்குவதும், ஊழ்வினை நோக்காது செய்வினை நோக்குவதுமாகிய இப்படிப்பட்ட இலக்கணங்களுக்குப் பொருந்த விதிக்க வேண்டுமென்று எனக்கு அறிவித்து வந்த நீங்கள், இன்று என் புத்திரன் இரக்கமுள்ளவனென்றும், அவன் அஜாக் கிரதையினால் கொன்றதல்லவென்றும், பழவினையாற் பசுங்கன்று மடிந்ததென்றும் - அதனால் அதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்க வேண்டுமென்றும்; - வாதியை மாத்திரம் வரவழைத்துக் கொண்டு நடுக்கொள்ளைக்காரன் நியாயந் தீர்த்தானென்பது போற் சொல்லி நின்றீர்கள்.

ஓகோ! அமைச்சர்களே! நீங்கள் அந்நாளிருந்த அமைச்சர் களல்ல; இந்நாளில் என்னைக் கெடுக்க நினைத்துக் கொண்டு எங்கேயிருந்து வந்தவர்களோவென்று எண்ணுகிறேன். ஐயோ! எனக்கு இப்படிப்பட்ட அநியாயத்தைக் கற்பித்தோ இம்மை மறுமையின்பங்களை வருவிப்பீர்கள்! என்றும் மீளாத சிவகதியை அடையத் தக்க உறுதி வார்த்தைகளைப் பேசிய நீங்கள், இன்று என்றும் மீளாத அவகதியை அடையத் தக்க இழிவுள்ள வார்த்தைகளைப் பேச எங்கே கற்றுக் கொண்டீர் களோ! ஆ! ஆ!! இந்த ஓர வஞ்சனையை உற்று நினைக்கும் தோறும் நெஞ்சம் திடுக்கிடுகின்றதே! உங்கள் சொற்படி இது காரியத்தில் உடன் பட்டேனானால் தருமமும் தவமும் சலிப்படையுமே! இக்காலத்தில் எனக்கு மேற்பட்டவர்கள் இல்லையென்று வழக்கழிவு செய்து வஞ்சித்துப் பேசு வேனானால் காலம் போகும் வார்த்தை நிற்குமே! மனுநூலில் சொல்லிய நீதியின்படி நடத்துகின்ற படியால், மனுச்சோழன் மனுச்சோழனென்று, நெடுந்தூரம் நீண்ட பெயரைச் சுமந்த நான், - இதற்குச் சம்மதித்தேனானால்;- எழுத்தறியாதவன் ஏட்டைச் சுமந்தது போலவும் கண்ணில்லாதவன் கண்ணாடியைச் சுமந்து கொண்டது போலவும், வாசனை அறியாதவன் மலரைச் சுமந்தது போலவும், வீணாகவே இந்தப் பெயரை எடுத்துக் கொண்டானென்று ஏழுலகத்தாரும் இகழ்ந்து பேசுவார்களே! இன்றைக்கு என் புத்திரன் செய்த இந்தக் கொடுங் கொலையாகிய பாதகத்துக்குப் பரிகாரம்

Koviloor Digital Library

செய்து, இலேசாக விட்டு, நாளைக்கு மற்றொருவன் இதைப் பார்க்கினும் சிறிய கொலையொன்று செய்யக் கண்டு, அவனைக் கொலை செய்விப்பேனானால், 'தருமம் அறியாத இவ்வரசன் தனக்கொன்று பிறர்க்கொன்று செய்கின்றான் என்று பார்த்தவர்களெல்லாம் பழித்துப் பேசுவார்களே; அல்லது 'தன் வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிட்டால் சுடாது விடாது' என்பது போல என் புத்திரன் செய்த கொலை யென்று ஆசையால் அடக்கிக் கொள்வேனானால், அது பற்றிவரும் பழி பாவங்கள் என்னை அடையாமலிருக்குமோ? ஆதலால், இப்பசுவானது அருமையான இளங்கன்றை இழந்து வருந்துகின்றதைத் தவிர்க்க வலியில்லாதவனாகிய "நானும் இந்தப் பசுவைப் போல நெடு நாளாக வருந்தி அருமையாகப் பெற்ற என் புத்திரனைப் பழிக்குப் பழியாகக் கொன்று வருத்தங் கொள்ளுவதே தகுதி" என்று சொல்லினார்.

21. செய்யத்தகுவ திதுவெனக் கூறல்

அதுகேட்டு மனங்கலங்கிய மந்திரிகளுள் ஒரு மந்திரி யானவர், அரசனை வணங்கி, "தருமநெறி தவறாத தலைவனே! சாவதானமாகத் தயவு செய்து என் வார்த்தையைக் கேட்டருள வேண்டும். 'ஆன்மாக்களுக்கு அறிவின் உயர்வு தாழ்வு பற்றியே புண்ணிய பாவங்களும் ஏறிக் குறைந்திருக்கும் என்னுஞ் சுருதி வாக்கியத்தின் படி, தர்மார்த்த காம மோஷங்களைப் பெறுவதற்கு யோக்கியமான அறிவுள்ள மனிதப்பிறவியெடுத்த ஜீவர்களுக்குள் 'ஆனை மதப்பட்டு அடவியழித்தது' என்னும் நியாயம் போல - மதத்தினால் காமக் குரோதாதிகள் காரணமாக ஒருவரை யொருவர் கொலை செய்தாரானால் அக்கொலைக்கு ஈடாகக் கொன்றவரைக் கொலை செய்விக்கக் கடவரென்றும்; - அப்படியின்றிக் காக்கை யேறி பனம்பழம் விழுந்தது, என்னும் நியாயம்போல் வலிமை பகைமை முதலானவை யில்லாமல் விதிவசத்தாலொருவர் இறந்ததற்கு வியாஜியமாக முன்னிட்டு, அவர்களை அவ்வாறு இனி முன்னிட வொட்டாமலிருக்கத் தண்டித்து முன்னிட்டதனால் வந்த பாவத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்விக்கக் கடவரென்றும், அப்படியின்றி அமுத மூட்டுகின்றபோது அதுவே விஷமாகிக் கொன்றதென்னும்நியாயம்போல், நல்ல வழியில் நிறுத்தும் பொருட்டு அச்ச முறுத்தித் தண்டிக்கும் போது அபாயம் நேரிட்டிறந்ததற்கு வேறு காரணமாகியிருந்த தந்தை, குரு, அதிகாரி முதலானோர்களை அனசன (பட்டினி இருத்தல்) முதலான அரிய விரதங்கள் தவங்கள் செய்விக்கக் கடவரென்றும்;- மிருகம், பக்ஷி முதலான மற்ற உயிர்களுக்கு மனிதர்களால் கொலை நேரிட்டால் அந்தந்த உயிர்களின் தரத்துக்கும், அவரவர் குணா குணங்களுக்குஞ் செய்கை களுக்குங் காரணங்களுக்குந் தக்கபடியறிந்து பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்கக் கடவரென்றும் பொதுவாக அற நூல்களில் விதித்திருக்கப்பட்ட விதியை இன்று கன்றின் கொலைப்பற்றி நீர் செய்விக்க எண்ணிய அபூர்வமான விதி விலக்குகின்றதே;

Koviloor Digital Library

இது தகுதியைக் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடமுண்டு பண்ணுமே" என்றார்.

22. இளவரசரை இழக்க இறைவன் துணிதல்

அதுகேட்ட அரசன், மந்திரியே! நீர் பயனைத் தரும் விருக்ஷத்திலுள்ள பழத்தைப் பாராது பிஞ்சைப் பிடித்ததுபோல் பிடித்தீர். நன்றாயிருந்தது உமது வார்த்தை; அறிவின் உயர்வு தாழ்வுகளைப் பற்றிப் புண்ணிய பாவங்கள் ஏறிக் குறையுமென்று பூர்வபாகத்திற் சொல்லிய சுருதி, உத்திர பாகத்தில், பரமேசுவரன் ஆன்மாக்கள் தோறும் விகற்பமில்லாமல் நிறைந்திருக்கின்றபடியால், மாயையின் காரியமாகி வேறுபட்ட அறிவை நோக்காமல், அப்பரமேசுவரனை நோக்கி, எல்லா உயிர்களையும் சமமாக எண்ணி, நடக்க வேண்டும் என்ற உத்திர பாகத்தின்படி பிறப்பு, குணம், சாதி, தொழில் முதலான விகற்பங்களை நாடாது, உயிர்க் கொலையினிடத்துச் சமமாகத் தண்டிப்பதே தகுதி; என் புத்திரன் தேரிலேறிக் கொண்டு செல்வச் செருக்கினால் மறதிபற்றியே இப்பசுவின் கன்றைக் கொன்றான்; ஆதலால், இவன் 'காக்கையேறிப் பனம் பழம் விழுந்தது போல வியாஜியமானவனு மல்லன்,' அமுதமூட்டி விஷமானது போல் நன்மை செய்விக்கப்போய்க் கொலைக்குக் காரணமானவனு மல்லன், 'ஆனை மதப்பட்டு அடவியழித்தது' என்று நீர் சொல்லிய நியாயத்துக்குச் சரியாக இருக்கின்றான், ஆதலால் இவனைக் கொல்வதே முடிவு என்று சொன்னார்.

23. மகனைக் கொல்ல மந்திரியை ஏவல்

அது கேட்டு மற்றொரு மந்திரியானவர், அரசனைத் தொழுது, "மகாராஜனே! சுருதியில் எல்லா உயிர்களையும் உயர்வு தாழ்வு நோக்காது சமனாக நோக்க வேண்டுமென்று உத்திரபாகத்தில் விதித்திருக்கின்றது, அந்தணர் ஒழுக்கத்துக்கு அன்றி அரசர் ஒழுக்கத்துக்குப் பொருந்தாதே; அது பொருந்துமானால், பிராமணர் முதலான குலாசாரமும், பிரமசாரி முதலான ஆசிரம ஆசாரமும், பெரியோர், சிறியோர், நல்லவர், தீயவர் என்கிற கிரமப்பாடுகளும் வேறுபட்டு, உலக நிலைதவறி, அரசாட்சி மழுங்கிவிடுமே. இது ஒழுக்கத்தைக் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடம் கொடுக்குமே. ஆதலால் பூர்வ பாகத்தில் விதித்த விதிப்படியே அறநூல்களிற் குறித்த நியாயங்களைக் கொண்டு தீர்ப்பிடுவதே நெறியாகும்" என்று சொன்னார்.

அது கேட்டு மனுச்சோழர் நகைத்து, "அமைச்சரே! நீர் வழிக்குத் துணையாக வருவான் போல் வந்து நடுகாட்டிற் பயங் காட்டிப் பணம் பறிக்கின்றவன்போலப் பயம் காட்டுகின்றீர். பரமேசுவரன் அவ்வவ்வுயிர்களிடத்திலும் வேறுபடாமல் விளங்குகின்ற படியால், 'எவ்வுயிர்களையும் பொதுவாக நோக்க வேண்டும்' என்ற உத்திரபாகத்தின் விதியை நான் அனுசரித்துக் கொண்டது உயிர்க் கொலை யாகிய பாவ நிவர்த்திக்கு

Koviloor Digital Library

மாத்திரமே அல்லது மற்றொன் றிற்குமல்ல; இக்கருத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் 'கருத்த றியாதவன் சொன்னதே கொள்வான்' என்பது போலக் கொண்டு ஒழுக்கங் கடந்த குற்றம் வருமென்று கூறினீர்.

ஆனால் மற்றவை யெல்லாம் நிற்க கொலைப்பாதக நிவர்த்திக்கு மாத்திரம் எவ்வுயிர்களையும் சமமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது எவ்வகையால் என்பீரேல்; உயிர்க ளெல்லாஞ் சிற்சத்தியின் உருவமாகலானும் எல்லா உயிர் களுக்கும் இறைவனே தனுகரணங்களைக் கொடுத்தலாலும், அவனது சிற்சத்தியாகிய உயிர்களை அவன் கொடுத்தருளிய உடம்பினின்றும் நீக்குதல் நினைக்கப்படாத அபராத மாகலானும், எந்தெந்த உயிர்களும் இயல்பினால் அல்லால் இம்சையினால் உடம்பைவிட்டுப் பிரியும்படி நேரிட்டால் அந்தந்த உயிர்களுக்கும் அவ்வவ்வுடம்பைவிட்டு நீங்கும்போது உண்டாகும் வருத்தம் பெரிதாக இருக்குமாகலானும், அன்றியும் கொலை செய்யுமிடத்துக் கரும்பையும் எள்ளையும் ஆலையிலுஞ், செக்கிலும் வைத்தாட்டும் போது நெருக்கில் அகப்பட்டு அரைபட்டு நசுக்குண்டு சின்னா பின்னப்பட்ட அக்கரும்பிலும் எள்ளிலுமிருந்து ரசமும், நெய்யும் எப்படிக் கலங்கி வருமோ அப்படியே உடல் நசுக்குண்டு அரைபட்டுச் சின்னமாக அதிலிருந்து நடு நடுங்கி அறிவு கெட்டுத் திகைப்படைந்து கலங்கி வருவது எவ்வுயிர்களுக்கும் பொதுவாகலானும், தமக்குக் கொலை நேரிடுவதை அறிந்தபோது - உடம்பு நடுங்கியும், - பதைத்தும், - வியர்த்தும், தடதடத்தும், - தள்ளாடியும், - கால் சோர்ந்தும், - கண் கலங்கியும், இருளடைந்தும், - காதுகள் கும்மென்று அடைப்பட்டும், - நாசி துவண்டும், - வாய் நீருலர்ந்தும், - நாக்குழறியும், - வயிறு பகீரென்று திகிலடைந்தும், மனந் திகைத்துப் பறையடித்தாற் போற் பதபத வென்றடித்துத் துடித்துத் துக்கமுஞ் சோர்வுங் கொண்டு மயங்கவும், பாய்மரச் சுற்றிலகப்பட்ட காக்கை போலவும், நீர்ச்சுழியிலகப்பட்ட வண்டு போலவும், - சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போலவும், உயிர் சுழன்று சுழன்று அலையவும் உண்டாகின்ற பயங்கரம் எவ்வுயிர்களுக்கும் இயல்பாகலானும், இறந்தவுடன் அவ்வுயிர்கள் இறப்பினாற் பட்ட இம்சையுமன்றி உடனே பிறப்பினாலும் வருத்தமடைந்து துக்கப்பட வேண்டு மாகலானும் நாம் வேண்டி ஒருயிரை பிறப்பிப்பதற்குச் சுதந்தர மில்லாத படியால் நாம் வேண்டி ஒருயிரை இறப்பதற்கும் சுதந்தரமில்லை; இறப்பிப்பதற்கும் பிறப்பிப்பதற்கும் இறைவனே சுதந்திரமுள்ளவனென்று எண்ணாமல் **ஆகாயமியத்தாற் கொலை செய்வதனால் மீளாநரகம் நேருமென்றறிந்து கொள்வீர்.**

"ஆதலால், எவ்வுயர்களிடத்துங் கொலைப் பாதகத்தைச் சமமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நியாயத்தின்படி என் புதல்வனைப் பழிக்குப் பழியாகக் கொன்றுவிடுவதே முடிவு"

 Koviloor Digital Library

என்று சொன்னார். அதுகேட்டு, வேறொரு மந்திரி யானவர் மனுச்சோழரை வணங்கி "அரசனே! உமது பெயரினால் விளங்கும் மனு நூலிற் குடுமியையும் முக ரோமத்தையும் க்ஷவரஞ் செய்து, தான் கொன்ற பசுத் தோலைப் போர்த்துப் பசுமந்தையினிடத்தில் வாசஞ் செய்து, கோசலத்தினால் ஸ்நானம் பண்ணி, இந்திரியங்களை யடக்கிருத்தல், கஞ்சி குடித்தல், அவிசுபண்ணி உண்டல், பட்டினியிருத்தல், பசு மந்தையினுடன் போதல், பசுக்களுக்கு உபகாரஞ் செய்தல், பசுத்தானஞ் செய்தல் முதலான செய்கைகளைப் பசுக்கொலை செய்தோர்க்குப் பிராயச் சித்தமாகச் செய்விக்க வேண்டுமென்று விதித்திருக்கின்றதே; – அதற்கு மாறாகப் புதல் வனைக் கொலை செய்வீரானால் விதிமாறாட்ட மென்னுங் குற்றம் வருவதாகத் தோன்று கின்றதே" என்று சொன்னார்.

அது கேட்ட மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், "மந்திரி! நீர் சொன்னது பால்வேண்டி அழுகின்ற குழந்தைக்குப் பழத்தை எதிர்வைத்துப் பராக்கு காட்டுவது போலிருக்கின்றது. விதி மாறாட்டமென்னுங் குற்றம் வருவதாகத் தோன்றுகின்ற தென்று சொன்னீர். அந்த மனுநூல் அநித்தியமாகிய தேகத்தில் அபிமானமும், அசுத்தமாகிய பிரபஞ்ச போகத்தில் ஆசையும் வைத்த காமிகளுக்கே அவ்விதி கூறியதல்லது நித்தியமாகிய சிவத்தில் அபிமானமும், சுத்தமாகிய சிவபோகத்திலாசையும் வைத்த என் பிதா மூதாதை முதானவர்களுக்குக் கூறியதல்ல. உயிர்க்கொலை நேரிட்டால் உயிர் விடக் கடவரென்றே குறிப்பினாற் கூறியிருக்கின்றது. என் பிதா, மூதாதைக்கு எவ் விதியோ அவ்விதியே எனக்கும், என் புத்திரனுக்கும் வேண்டத் தக்கது. ஆதலால் விதி மாறாட்டமாகாது. இந்த நியாயத்தால் என் புத்திரனை இழந்து விடுவதே முடிவு" என்று சொன்னார்.

அது கேட்ட மற்றொரு மந்திரியானவர், மகாராஜனை வணங்கி, "உலகந் தோன்றியது முதல் இது பரியந்தம் தெய்வ கடாட்சத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நீதியுடன் உலகாண்ட அரசர்கள், தாங்கள் ஆளுங் காலங்களிற் பசு முதலான மிருக வர்க்கங்களுள் ஒவ்வொன்றை அகங்காரத்தால் அடித்துக் கொன்ற அநியாயமானவர்களையும் பிராயச்சித்தஞ் செய்வித்தார்களே யல்லாது கொலை செய்வித்தவர்களுண் டென்று கேட்டதில்லை. அப்படியிருக்க உமது புத்திரன் இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொல்ல வேண்டுமென்று கறுவு கொண்டு கொன்றவ னல்லன். நீ ரெப்படி அவனைக் கொலை செய்யும்படி தீர்ப்பிடலாம்? அவ்வாறு தீர்ப்பிட்டால் முன்னோர் செய்கைக்கு முரணானதென்னுங் குற்றம் உண்டாகுமே" என்றார். அது கேட்டு மனுச் சோழரானவர் "மந்திரி! நீர் மரபறியாதவன் மணம்பேச வந்ததுபோற் பேசவந்தீர். முன்னோர் செய்கைக்கு முரணானதென்னுங் குற்றம் வருமேயென்றீர். ஆனால் நான் சொல்வதை நன்றாகக் கேளும். பூர்வம் என் முன்னோர்கள் ஆளும் காலங்களில் இப்படிப்பட்ட கொலை நேர்ந்ததேயில்லை. ஏக தேசங்களில்

Koviloor Digital Library

ஒவ்வொரு கொலைப் பாதகம் நேரிட்டபோது தம்முயிரையுங் கொடுத்துப் பழிக்கு ஈடுகட்டியிருக்கின்றார்கள். நிற்க, மற்ற அரசர்களோ வென்றால் தாங்கள் ஆளும் காலங்களில் தேசாசார முதலான கற்பனைகளைப் பற்றி நூதன நூதனமாக நியாயங்களை யேற்படுத்திக் கொண்டு அவைகளின்படி நடத்தினார்கள். அவ்வரசர்கள் என்னொடு சேர்க்கப் பட்டவர்கள் அல்லர். ஆதலால் என் தீர்ப்பின்படி நடத்துவதே துணிவு" என்றார்.

அது கேட்டு மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் சோர்ந்து வணங்கி நின்று, "மகாராஜனே! கூறியதே கூறுகின்றார்களென்று கோபஞ் செய்யாமல் யாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருள் வீராக. இந்தப் பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருக வர்க்கத்துள் ஒன்று. இது பெற்ற கன்றோ பால் கொடுத்தற்குரிய பசுவாகத்தக்கதன்று; ஏருழுதற்குரிய எருதாகத் தக்க சேங்கன்று. உமது புத்திரனோ ஆறறிவுள்ள ஆண்மக்களில் சிறந்த நல்லறிவு உடையவன். அவனோ அக்கன்றைக் கொல்ல வேண்டுமென்று கொன்ற வனல்லன். இக் கொலையோ கன்றினுடைய ஊழ்வினை என்று உலக மெல்லாஞ் சொல்லும். ஆதலால், இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தம் செய்விப்பதே முறை" என்று சொன்னார்கள்.

அது கேட்ட அரசன் "மந்திரிகளே, நீங்கள் உண்மையைக் கண்டறிந்து சொல்லுவதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் போல் இலேசாகச் சொல்லுகின்றீர்கள். நல்லது, நான் சொல்லு கின்றதைக் கேளுங்கள். இப்பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருக வர்க்கத்திலொன்றென்று சொன்னீர்கள். நன்றாயிருக்கின்றது உங்கள் நியாயம். உயர்வு தாழ்வுகளை உயிர்களின் அறிவினிடத்து வைத்து, தாழ்ந்த அறிவுள்ள மிருகங்களைக் கொன்றால் பிராயச் சித்தமென்றும், உயர்ந்த அறிவுள்ள மனிதர்களைக் கொன்றால் கொலை செய்வதென்றும் சொல்லுகின்ற உங்கள் வார்த்தையின்படியே இப்பசு மனிதர் அறிவைப் பார்க்கினும் உயர்ந்த அறிவுள்ளதாக இருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், எந்த உலகத்தில், எந்தக் காலத்தில், எந்தப் பசு இந்தப் பசுவைப்போலக் கன்றிறந்ததைக் குறித்து ஆற்றப்படாத துக்கத்தோடும், அதிகாரிகளாலும், பகைவர்களாலும், அயலாராலும், மற்ற உயிர்களாலும், ஒருவருக்குக் குறை நேரிட்டால் அக்குறையை அரசன், தனக்குத் தெரிவிப்பதற்கு அரண்மனை வாயிலில் ஆராய்ச்சி மணி கட்டுவித்திருக்கிறான் என்று சாதாரண மனிதர்களாலும் அறியப்படாத இந்தக் காரியத்தை அறிந்து வந்து, அந்த மணியைக் கொம்பினால் அடித்துச் சத்தமெழுப்பிக் கதறிக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு நின்றது? இதனை எப்போதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களோ? இல்லையே. இந்தப் பசு மாத்திரம் அப்படியறிந்து செய்ததை இன்று பார்த்து நின்றீர்கள். ஆதலால், இது முன் தவக் குறையால் பசுவுடம் பெடுத்த தாயினும் மனிதப் பிறப்பில் உயர் குலத்தில் மேலான அறிவோடு பிறந்திருக்கிறதாகவே கொள்ள வேண்டும்.

24. பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு

அன்றியும், பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு உள்ள தென்றும் - அதன் கொம்பின் அடியிலே பிரம விஷ்ணுக்கள் இருக்கின்றார்களென்றும்; - காவிரி முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அந்தக் கொம்பின் நுனியில் இருக்கின்றன வென்றும்; - சிவபெருமான் சிரசிலும், சிவசக்தி நெற்றியிலும் இருக்கிறார்களென்றும்; - சுப்பிரமணியக் கடவுள் நாசியிலும், - அசுவனித் தேவர் காதுகளிலும், - சந்திர சூரியர் கண்களிலும், - வருணன் நாவிலும், சரஸ்வதி குரலிலும், - கந்தருவர் மார்பிலும், இந்திரன் கழுத்திலும், உருத்திரர் முதுகிலும், - சத்த மாதர்கள் குறியிலும், -இலக்குமி குதத்திலும், - கங்கை மூத்திரத்திலும், - பூமாதேவி வயிற்றிலும், - யமுனை சாணத்திலும், - திருப்பாற்கடல் முலையிலும், - யாகாக்கினி வயிறு, முகம், இதயம் என்னும் உறுப்புகளிலும் - அருந்ததி முதலான கற்புள்ளவர்கள் உடம்பிலும் இருப்பார்களென்றும் சொல்லியிருக்கின்றதே; - அன்றியும், பரமசிவன் திருமுடிக்கு அபிஷேகம் செய்ய யோக்கியமான பால் முதலான திரவியங்களைக் கொடுக்கின்றதே! - அன்றியும், திரு வெண்ணீற்றின் காரணமான திரவியம் பிறப்பதற்கும் இடமாகவுமிருக்கின்றதே, - அன்றியும் நான்கு வேதமும் கால்களாகவும், - கருமமும், ஞானமும் கண்களாகவும், - ஆகமங்களும், சாத்திரங்களும் கொம்புகளாகவும், - தருமமே உடலாகவும், - தவமே நடையாகவுங் கொண்டு பரமேசு வரனுக்கு வாகனமாக விளங்கிய தரும இடபத்துக்கு இனமாகவும் இருக்கின்றதே! - அப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ள பசுவை ஐயறிவுடைய மிருக வர்க்கத்துள் ஒன்றென்று சொல்லல் தகுமோ?

இதன் கன்றோ பால் கொடுத்தற்குரிய பசுவாவதில்லை. ஏருழுதற்குரிய எருதாகத் தக்க சேங்கன்று என்று சொன்னீர்கள்! தேவர்களெல்லாம் பிறப்பதற்குத் தவஞ் செய்கின்ற மகத்துவமுள்ள இந்தத் திருவாரூரிலே பிறந்த எல்லா உயிர்களும் சிவகணங்களென்கின்ற சித்தாந்தப்படி இந்த க்ஷேத்திரத்திலே பிறந்த இக்கன்றைச் சிவகணமென்று கொள்ளுவதை விட்டு சேங்கன்றென்று சொல்லல் தகுமோ?

புத்திரனோ ஆறறிவுள்ள ஆண்மக்களிற் சிறந்த நல்லறிவுள்ளவனென்றீர்கள்.சிவதரிசனஞ் செய்யத் தேரூர்ந்து போய்ச் செல்வ மறைப்பினாற் கண் மறைந்து கன்றைக் கொன்றவன் நல்லறிவுள்ளவனென்று சொல்லப் படுவனோ? கன்றிறந்ததை ஊழ்வினையென்று உலகம் சொல்லுமென்றீர்கள்; பிராரத்துவ வாதிகளேயல்லாமல் காமக்குரோதாதிகளாற் பாபங்களைச் செய்வதற்கு ஜீவனே ஆகாமிய கர்த்தாவென்று கொள்கிற உத்தம மார்க்கத்தை யுடையோர்கள் ஊழ்வினை யென்று சொல்வாரோ? இதற்குத் தக்க பிராயஞ்சித்தஞ் செய்விப்பதே முறையென்றீர்கள்; மலையை எடுத்துண்டு வயிறு நோகின்ற வனுக்குச் சுக்கிடித்துக் கொடுக்கின் அது சொஸ்தப் படுமோ? அதுபோலக் கொலைப் பாதகம்

Koviloor Digital Library

செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தம் செய்யின் அப் பாவம் நிவாரணமாமோ? அவ்வாறு செய்வேன் ஆனால் மீளா நரகத்தில் என் புத்திரனை வீழ்த்துவதுமன்றி யானும் விழுந்து வருந்துவேன்; இவ்வுலகத்திலும் என்றும் மீளாத பழிக்கு ஆளாகச் சமைவேன்.

அன்றியும், எண்ணிறந்த பெருமை பெற்ற இரவி குலத்திற்கும் என்னை அடுத்திருக்கின்ற உங்களுக்கும் ஓரிழுக்கு வார்த்தையு முண்டாக்கினவனாவேன். ஆதலால் இனி என் சொல்லுக் கிரண்டில்லை; இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொன்ற பழிக்கு ஈடாக என் புத்திரனைக் கொலை செய்வதே நிச்சயமாகிய தீர்ப்பு" என்று, சொல்லிவிட்டுப் பின்பு மந்திரிகளுக்குள் கலாவல்லபன் என்கிற மந்திரியைப் பார்த்து, "மந்திரி! என் புத்திரனை அழைத்துப் போய் அந்தக் கன்று இறந்து கிடக்கிற வீதியிற் கிடத்தி, நீ தேரிலேறிக் கொண்டு அவனுடம்பின்மேல் தேர்ச் சக்கரமேறும்படிச் செய்து கொலை செய்து வருவாய்" என்று கட்டளையிட்டார்.

அப்போது மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் கை நெரித்துக் கொண்டு கண்களிளே நீரரும்ப மனங்கலங்கிப் பிரமை கொண்டு நின்றார்கள்.

25. மந்திரி தானே மாய்த்துக் கொளல் .

கலாவல்லப னென்கிற மந்திரியானவன் 'கடுந்தவம் புரிந்து பெற்ற கவுத்துவ மணியைக் கடலிலெறிந்து விட்டுவா' வென்றும், – 'பலநாள் வருந்தி வளர்த்த பஞ்சவர்ணக் கிளியைப் பருந்துக்கிரை யிட்டுவா' வென்றும், 'செய்தற்கரிய தவஞ்செய்து பெற்ற தேவாமுதத்தைச் சேற்றிற் கழித்துவா'வென்றுஞ் – சொல்லக் கேட்டவன் போல் திடுக்கிட்டு உணர்வழிந்தும், திகைப்பூண்டு மிதித்தவன் போல் மயங்கி நின்றும், சற்று உணர்வு தோன்ற, அது விஷயத்தில் மனமில்லாதவனாயிருந்தும், அரசன் ஆணையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி வணங்கி விடை பெற்றுக் கொண்டு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுத்தளர்ந்த நடையோடு முகம் கருகி, நெடுமூச்சு விட்டுக்கொண்டு "சிவ சிவா! சம்போ! சம்போ! இந்தப் பாதகஞ் செய்யத் தானோ நான் மந்திரியாக ஏற்பட்டேன்! கொலையென்று சொல்லுகின்றோர்களைப் பார்த்தாலும் பயங்கொள்ளுகின்ற எனக்குத்தானா இப்படிப்பட்ட விதி வரவேண்டும்! இந்தக் காரியத்தைச் செய்யாது விடுவோமென்றால் அரசன் கட்டளையைக் கடந்தானென்னுங் குற்றம் நேரிடுமேயென்றும், அல்லது செய்வோமென்றால் நமது உயிர்போற் சிறந்த வீதிவிடங்கன் விஷயத்தில் எப்படிக் கொலை செய்யத் துணிவு உண்டாகும், என்றும், எண்ணியெண்ணி என் மனம் இருதலைக் கொள்ளிக்குள் அகப்பட்ட எறும்புபோல், திகைக்கின்றதே! இதற்கு என்ன செய்வேன்", என்று வருந்தி வருந்தி, ஒரு கால் முன்வைப்பதும், மற்றொருகால் பின் வைப்பதுமாகி ஊசலாடுகின்றவனைப் போல அலைந்தும்,

Koviloor Digital Library

வேந்தன் விஷமுண் எனக் கட்டளையிடினும் உண்ண வேண்டிய உரிமை நமக்கிருக்கிறபடியால் போய்த் தொலைப்போம்" என்று சற்றே நடந்து, எண்ணுதற்கும் யோக்கியமல்லாத இப்பாதகத்தை எப்படிச் செய்வோம்" என்று சற்றே நின்று, நடைத் தூக்கங் கொண்டவன் போல் தெளிந்தும், மயங்கியும், பித்தம் பிடித்தவன் போல் பிதற்றியும், கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கினவனாகிப் பின்பு தெளிந்து, "அரசன் நமக்கும் தந்தை ஆதலால், வீதிவிடங்கன் செய்த குற்றத்தை நாமேற்றுக் கொண்டு நம்முயிரைக் கொடுத்து விடுவோம்" என்று துணிவு கொண்டு, அக்கன்று இறந்து கிடக்கிற வீதியினிடத்து அணை கடந்த வெள்ளம்போல் அதிவேகமாக வந்து, நின்று - தன் அரையிலிருந்த உடைவாளை உறையிலிருந்து உருவி எடுத்துக் கொண்டு தனது கழுத்தில் வைத்து, ஊட்டியை அரிந்து கொண்டு உயிரிழந்து விழுந்தான், அது கண்டு சில ஒற்றர்கள் அதி சீக்கிரமாய்ப் போய் மனுச்சோழரிடத்தில் "ஆண்டவரே! தேவரீர்க்குக் கண்போல் விளங்கிய கலாவல்லபனென்னும் மந்திரியானவர் சேங்கன்று இறந்து கிடக்கின்ற தெருவிற்போய் அரையிலிருந்த உடைவாளைக் கொண்டு தமது கழுத்தை அரிந்து கொண்டு இறந்து விட்டார்", என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

26. மன்னனுமிறக்க மனந்துணிதல்

அது கேட்ட அரசன், அளிந்த புண்ணில் அம்பு பட்டது போல் துடிதுடித்து, மிகவும் மனங்கலங்கி – ஓகோ இதென்ன பாவம்! இதென்ன பாவம்! ஐயோ! கலாவல்லபன் என்கின்ற மந்திரியானவன் நானிட்ட ஏவலைச் செய்வதற்குச் சம்மதித்தவன் போல் சென்றது, 'நமது அரசனுக்குக் கன்றைப் பற்றி வந்த பழி மாத்திரம் போதாது, நாமும் பழிசுமத்துவோம்' என நினைத்துத் தானோ! எனக்கு நேரிட்ட இடரையறிந்தும் 'எரியுங் கொள்ளியை யேறத் தள்ளுவது போலவும்", நீண்டெரியும் நெருப்பில் நெய்விடுவது போலவும், இவ்விடருக்குமேல் இடருண்டாகும்படி செய்தானே! கப்பல் உடைந்து கலங்கும் போது தெப்பமும் உடைந்ததுபோல், கன்றின் பழிக்குக் கலங்கும் போது மந்திரி பழியும் வளைத்துக் கொண்டதே! எனக்கு வந்த துன்பமெல்லாம் தனக்கும் வந்ததாக எண்ணி, என்னை இரவும், பகலும் காத்திருந்த மதியுள்ள மந்திரியே இனி எக்காலத்திற் காண்பேன்! இதைக் கேட்டவர்களெல்லாம் இதென்ன கொடுமையோ! கொள்ளை கொண்டவனை விட்டு குறுக்கே வந்தவன்மேற் குற்றம் சாட்டியது போலவும், கொண்ட மனையாளிருக்கக் கூலி வாங்க வந்தவளைச் தாலிவாங்கச் சொன்னது' போலவும் பசுங்கன்றைக் கொன்ற தன் புதல்வனிருக்க, அவனை விட்டு அப்பழியை அமைச்சன் மேல் வைத்து அவனுயிரை வாங்கச் சொன்ன இவ்வரசன் அநியாயக்காரனென்று இகழ்ச்சி செய்வார்களே! அறிவில்லாதவன் செய்த காரியம் பயன் படாதது மாத்திரமோ! பழியும் பாவமுங் கொடுக்கும் என்ற

பெரியோர் வார்த்தைக்கு இலக்காயினேன்! ஐயோ! நான் என்ன காரியஞ் செய்தேன்!, என்ன காரியஞ் செய்தேன்!" என்று திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலினிடத் தெழுந்தருளிய தெய்வமே! அடுத்தவர்களுக்கு அருள் செய்கின்ற ஆண்டவனே, உன்னை நம்பியிருக்கின்ற அடியேனை இப்படியுஞ் சோதனை செய்யலாமோ! உன் திருவடிகளுக்கு ஆளாகியிருக்கின்ற அடியேனை இப்படிப்பட்ட பழிக்கு ஆளாக்கலாமோ!, என்றும் பலவிதமாகப் பரிதவித்துக் கொண்டு, பின்னே துக்கந் தருவதான காரியங்களை முன்னே அறிந்து அக் காரியத்தைச் செய்யாது விடவேண்டும், ஆலோசித்தறியாது செய்துவிட்டால் இதுபற்றித் துயரப்படாமல் மேல் செய்யத்தக்க காரியங்களை ஆலசியப் படுத்தாமல் செய்ய வேண்டுமாதலால் வருவது தெரியாது மந்திரியை அனுப்பிய நாம் துக்கப்படுவதிற் பயனென்ன? இனி நாமே போய்ப் புத்திரனைத் தேர்க்காலில் ஊர்ந்து, மந்திரி பழிக்கு நம்முயிரைக் கொடுத்து விடுவோம்" என்றெண்ணி, அரண்மனைக்குப் புறத்தில் வந்து தமது புத்திரனை அழைத்து வரும்படி காவற்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

27. இளங்கோ கொலைக்களம் புகுதல்

அவர்கள் கண்ணீர் வடிந்த முகத்துடன் "ஐயோ! மனுநீதி தவறாத மன்னனுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்து நேரிடலாமா! நமது இளவரசனாகிய வீதிவிடங்கனிடத்திற் சென்று, ஐயா! உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் சொன்னார் என்று எவ்வாறு சொல்வோம்! என்ன செய்வோம்!" என்று துயர் கொண்டு வீதிவிடங்கனிருக்கும் அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள்.

அதற்கு முன்னதாகவே, பெரியோர்களிடத்துப் பிராயச்சித்த விதியைக் கேட்கப்போன வீதிவிடங்கன், தமது பிதாவினிடத்துப் பசுவானது வந்து முறையிட்ட சமாசாரத்தை ஒற்றர்களாலே கேள்விப்பட்டு, இனி நமக்கென்ன பிராயச்சித்த மிருக்கின்றது! நமது பிதாவானவர் செய்கிற தீர்ப்பின்படி நடந்துகொள்வோம்' என்று தேகம் மெலிந்து, மேனி வேறுபட்டு, மனந்தளர்ந்து, முகஞ் சோர்ந்து தமது அரண்மனையினிடத்து வந்திருந்தான். அப்போது அரசன் அனுப்பிய காவற்காரர்கள், அவ் வீதிவிடங்கனைக் கண்டு, கை குவித்து எதிர் நின்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் என்ன காரியமாக என்னிடத்தில் வந்தீர்கள்? என்று கேட்க, அவர்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லாது ஊமைகளைப்போல் விம்மி விம்மி அழுது கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அது கண்டு வீதிவிடங்கன், 'இவர்கள் ஏதோ ஒரு துன்பமான சமாச்சாரத்தைச் சொல்ல வந்தவர்கள் நாவெழாமல் நடுங்குகின்றார்கள்' என்று அறிந்து "ஓ! காவற் காரர்களே! வந்த காரியம் இன்னதென்று சொல்லாமல் துக்கப்படுவதில் பலனில்லை அந்தக் காரியம் எனக்குத் தெரியும், ஆயினும் துயரப்படாமல் சொல்லுங்கள்" என்றான். அது கேட்டு, "ஐயா எப்படிச் சொல்லுவோம்! என்ன செய்வோம்! எங்கே போவோம்! எல்லார் குடியையுங் கெடுக்க

எங்கே இருந்தோ தாட்சண்யமில்லாத தலையீற்றுப் பசுவானது ஒன்று வந்து ஆராய்ச்சி மணியை அசைத்து இனி உலகத்தை ஆள்வாரில்லாமல் அழிந்து போகும்படி உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் செய்வித்தது" என்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு வீதி விடங்கனைச் சூழந்திருந்த உறவினர், சினேகர் முதலானோரெல்லாம் "இப்படிப்பட்ட அவதி நேரிடத்தானோ தியாகேசர் கோவிலுக்குப் போகத் தொடங்கியது! எள்ளளவும் இப்படி வருமென்று அறியோமே! இதற்கு என் செய்வோம்" என்று அழுது சோர்ந்தார்கள். அந்தப் பிரகாரமே அரண்மனை யிலுள்ள மற்றவர்களும் புலம்பி ஆவலித்தார்கள்.

இந்த அழுகையொலியை வீதிவிடங்கன் தாயானவள் கேட்டு இஃதென்ன காரணமென்று விசாரித்து, இன்ன காரண மென்று அறிந்து கொழுகொம்பற்ற கொடியைப் போல் கீழே விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து, சற்றே அறிவு வரத் தெளிந்து "பாவியாகிய விதி என் பாக்கியத்தை அழித்ததே! தீமையாகிய வினைப்பயன் என் செல்வத்தை அழித்ததே! வஞ்சகமாகிய ஊழ் என் வாழ்வை அழித்ததே! பல நாள் வருந்திப் பெற்ற என் வயிறு பற்றுகின்றதே! பகீரென்று பதைக்கின்றதே! ஐயோ, என் புத்திரன் செய்த குற்றத்திற்கு என்னைக் கொன்றால் ஆகாதோ" – என்று பலவிதமாகச் சொல்லிக் கைநெரித்துக் கொண்டு, கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டு, வயிறு பிசைந்து கொண்டு, மாரடித்துக்கொண்டு, வாயிலறைந்து கொண்டு, மனம் பதைத்துக் கொண்டு, மண்ணில் புரண்டுகொண்டு கோவென்று அழுதழுது புலம்பினாள்.

அப்போது வீதிவிடங்கனென்கிற இராஜபுத்திரன், அழுகின்ற தாய் முதலானவர்களைப் பார்த்து, "வீணாக நீங்கள் அழுது புலம்புகின்றதனால் என்ன பிரயோஜனம்! பிரமதேவன் முதலான கர்த்தர்களுக்கானாலும் விதியைக் கடக்கக் கூடுமோ! எலும்பு நரம்பு தோல் முதலான அசுத்தங்களாற் கட்டிய இந்தச் சிறுவீட்டை நிலையென்று நம்பப்படுமோ! என்று பிறந்தார்களோ அன்றே இறந்தார்களென்று நினைக்க வேண்டும். ஆறிலுஞ் சாவு நூறிலும் சாவென்றும், நிலத்தில் முளைத்த பூண்டுகள் நிலத்திலே மடியுமென்றும், சாமானி யரான அசேதனர்களும் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றார்களே; அறிவுள்ள உங்களுக்குத் தெரியாமல் போனதென்ன? இது பற்றி எவ்வளவுந் துயரப் பட வேண்டுவதில்லை" – என்று பல விதமான உறுதி வார்த்தைகள் கூறி, அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மனதில் நாணமும் நடுக்கமும் உண்டாகத் தந்தையாரிடத்திற்குப் போய்த் தொழுது வணங்கித் தூரத்திலே நின்றான். அப்படி நின்ற புதல்வனை மனுச்சக்கரவர்த்தி யானவர் நேரே பாராதவராய் வேறொருவன் முகத்தைப் பார்த்து, "இவன் இளங்கன்றை எவ்வாறு கொன்றானோ, அவ்வாறு கொலை செய்யப்படுவதற்குத் தக்க குற்றவாளியா யினான்" என்றார். அப்பொழுது புத்திரன், "பசுங்கன்றைக் கொன்ற பாவியாகிய நான் அப்போதே உயிர்விட்டுப்

Koviloor Digital Library

பழிக்குப்பழி சரி கட்ட எண்ணினேன்; ஆனால் தேவரீர் கட்டளை எப்படி நடத்துகிறதோ அப்படி நடப்போமென்று அக்கட்டளையை எதிர்பார்த்திருந்தேன்" என்று விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டான். உடனே அரசன் கொலை வீரர்களை அழைப்பித்து, "இந்தக் குற்றவாளியை ஏற்பாட்டின்படி கடுங் காவல் செய்து கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற் கொண்டு போய்க் கிடத்துங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். அந்தக் கட்டளைக்கு அஞ்சி, அவ்வீரர்கள் உருவிய கத்தியோடு சூழ்ந்து நடுவே இராஜபுத்திரனைக் காவல் செய்து நடத்திக் கொண்டு போக, மனுச்சக்கரவர்த்தியும் மலைபோல் உயர்ந்த ஒரு தேரிலேறிக் கொண்டு பின்னே நடந்தார்.

அதுகண்ட அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் "இந்த இராஜகுமாரனுக்கு ஐசுவரியமும், அழகும், அறிவும் குறைவில்லாது கொடுத்த தெய்வம் இடையிலே இந்தப் பழிக்கு ஆளாகச் செய்து, 'நல்ல விதி நடுவே இருக்கக் கோணிய விதி குறுக்கே வந்த'தென்று சொல்வதற்குச் சரியாக்கியதே! இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற இளமைப் பருவத்தில் எடுக்கப் படாத பழிவந்து சூழ்ந்து, 'சோறுண்ணும்போது தொண்டை விக்கிக் கொண்ட தென்பதுபோல், துன்பத்தை உண்டு பண்ணியதே! வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழி உடைந்ததென்பதுபோலக் கல்யாணக் கோலங் கொள்ளுவதற்கு இசைந்து வரும் பருவத்தில் இச்செல்வத் திருமேனிக்குத் தீங்கு உண்டாகும்படி நேரிட்டதே! – சிவதரிசனத்துக்குப் போனவிடத்தில் சேங்கன்றின் பழி வந்து 'கிணறு வெட்டப் போனவிடத்தில் பூதம் புறப்பட்டது போல்' தோன்றியதே! – 'கடைகொள்ளப் போகும்போது கள்ளன் எதிர்பட்டது போல்' அருள் பெற்றுவரப் போகும்போது இந்தப் புத்திரனுக்கு அந்தக் கன்றானது எமனைப்போல எங்கேயிருந்து எதிர்ப்பட்டதோ! இந்தக் குமாரனைப் பற்றி நமக்கெல்லா முண்டாகிய இரக்கம் பழிவாங்க வந்த பசுவுக்கு முண்டாகியிருக்குமானால் ஆராய்ச்சி மணியை அசைத்து முறையிட்டுக் கொள்ளாதே! ஐயோ! இந்தப் பசுவானது சூரிய வமிசத்தை அழிக்கத் துசங் கட்டிக் கொண்டதே! – இனி நம்மரசனுக்குப் பிற்காலத்தில் நீதியுடன் அரசாட்சி செய்யத் தக்க அரசனைப் பெறாமல் எல்லா உயிர்களும் நிலைதடுமாறி நின்று மயங்குமே! – இந்த இராஜ புத்திரன் முன்பு சேனை சூழத் தேரிலேறி வந்த மங்கலமாகிய கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த நாம் – இப்போது இப் புத்திரன் காவல் சூழக் காலால் நடந்து வருகின்ற பரிதாபமாகிய கோலத்தைப் பார்ப்பதற்கு என்ன பாவஞ் செய்தோமோ! – இந்தப் புத்திரனுயிர்க்கு ஈடாக நம்முயிரையெல்லாங் கொடுத்து விடுவோமென்றாலும் அரசன் சம்மதிக்க மாட்டாரே, – இந்தப் புத்திரன் உயிரிழந்தால் பின்பு அரசனும் உயிரிழப்பார். பின்பு நாமிருந்து என்ன செய்வது! – இதற்கு முன் இறந்து விடுவதே சுகமாக விருக்கின்றதே! ஆ! ஆ!! நம் அரசனைப் போல இப்படிப்பட்ட அருமையான

Koviloor Digital Library

நீதியோடு அரசு செய்கிறவர்கள் முன்னுமில்லை பின்னுமில்லையே - தியாகராஜப் பெருமான் நமது இராஜனுடைய மனதைச் சோதிக்கும் படியாகவே இவ்விதம் செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே! - தரும தேவதை நமது அரசனது உண்மையாகிய நீதியின் தன்மையைச் சோதிக்கும் படி இவ்விதம் செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே!" - என்று பல விதமாக அவரவர்களும் தங்கள் தங்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தென்று நினைத்துப் புலம்பியும் அதிசயித்தும் நின்றார்கள்.

ஆகாயத்தினிடமாக இவ்வதிசயத்தைப் பார்க்கும்படி வந்திருக்கின்ற தேவர்களெல்லாம் இந்த மனுச்சக்கரவர்த்தியானவன் செய்யத் துணிந்த காரியம் இவருக்கு முன்னிருந்த அரசர்களுக்குச் சொல்லத்தான் கூடுமோ? அல்லது நினைக்கத்தான் கூடுமோ? இம்மனிதர்களைப் பார்க்கிலும் உயர் பிறப்பினராகிய நம்மவர்களுக்குத்தான் செய்யக் கூடுமோ? இவ்வரசன் நீதியிலும் மனோ திடத்திலும் சிறந்தவனாக இருக்கின்றான். இவனுக்குச் சிவகடாக்ஷங் கைகூடுமல்லாது மற்றவர்களுக்குக் கூடுமோ? ஆயினும் இன்னும் நடக்கப்போகிற அற்புதங்களையெல்லாம் பார்த்தறிவோம்" என்று புகழ்ந்து சொல்லி நின்றார்கள்.

28. வீதிவிடங்கன் வீதியிற் கிடத்தல்

இந்தப் பிரகாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டு நிற்க, மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர் அந்தப் பசுங்கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற்போய் தமது புத்திரனைக் காவல் செய்து, முன்னே நடத்தி வந்த கொலை வீரர்களைப் பார்த்து,- "இனிக் கால தாமதம் பண்ணாமல் இந்தப் பசுங்கன்றை எடுத்து அப்புறத்தே வைத்து, அவ்விடத்தில் இவ்வீதி விடங்கனைக் கிடத்தி வையுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். அது கேட்டுக் கொலை வீரர்கள் மனம் பதைத்து மதி மயங்கி நின்றார்கள். அப்போது தந்தையாகிய மனுச்சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையைக் கேட்டு மயங்கி நிற்கின்ற கொலை வீரர்களை வீதிவிடங்கன் பார்த்து,- நீங்களேன் மயங்கி வருந்துகின்றீர்கள்? அந்தக் கட்டளையின் படி நானே செய்து கொள்ளுகிறேன்" - என்று சொல்லித் தியாகராஜ பெருமான் சந்நிதிக் கெதிராகத் திரும்பி இரண்டு கைகளையுங் குவித்துச் சிரசின்மேல் வைத்துக் கொண்டு, "சிறு பிள்ளைக்குத் திருப்பாற்கடலை அழைத்துக் கொடுத்த தியாகராஜப் பெருமானே! அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்பிரகாச சாட்சாத்கார சிதாகாச சொரூப சின்மயனாகிய சிவசங்கரனே! அடியேன் பசுங்கன்றைக் கொன்ற பாதகனாயினேன், அதுவும் போதாமல், ஐயோ! எனக்கு நல்வழியைக் கற்பித்துக் கண்போல் விளங்கிய நின்னடிமையிற் சிறந்தவனாகிய மதியுள்ள கலாவல்லபன் என்கிற மந்திரியையும் இறப்பிப்பதற்குக் காரணமாகியுமிருந்தேன்! இப்படிப்பட்ட என்போல் பாவிகள் எங்கே உண்டு? என் பிதா தண்டிக்கப் போகிற தண்டனை என் பாதகத்துக்குத் தக்க தண்டனையும் அல்லவே! என்ன செய்வேன்! பாவியாயினும்

Koviloor Digital

எனக்கு வேறொரு கதியு மில்லாத படியால், முன் தாயைக் கூடித் தந்தையைக் கொலை செய்தவனது மாபாதகத்தை மன்னித்து அனுக்கிரகஞ் செய்ததுபோல் அடியேனுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; என் பிதாவுக்கும் எனக்கும் உரித்தாகியிருந்த மற்றவர்களுக்கும் என்னைப் பற்றிவந்த பழி பாவங்களை நீக்கியருள வேண்டும்; என்பொருட்டு இறந்த மந்திரியை எழுப்பிக் கொடுத்தருள வேண்டும், இதோ இந்தப் புலாலுடம்பைப் போட்டுவிட்டு வருகிறேன்; என்னையும் திருவடி நிழலிற் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; இந்தப் பிறப்பிலே எனக்குத் திருவடி கிடையாதானால் வரும் பிறப்பிலாயினுங் கிடைக்கத்தக்க நல்லறிவும் பேரன்பும் உள்ளவனாகப் பிறப்பிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டு திரும்பி நின்று, மாதா, பிதா, குரு முதலானவர்களுக்கும், மனத்தினால் வந்தனஞ் செய்து, "இம்மனுச் சோழருடைய செங்கோல் மாறாது நிலை பெற்றிருக்க வேண்டும்", என்று இஷ்ட தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு விழுந்து வடக்கே தலையும், தெற்கே காலும் வைத்து, இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு, சிந்தையைச் சிவபெருமான் திருவடித் தியானத்தில் வைத்துக் கொண்டு யோகநித்திரை செய்பவன் போல் உடம்பைக் கிடத்தினான்.

29. மகன் மேல் தேரை மன்னன் செலுத்தல்

அப்போது மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர் சிவத்தியானஞ் செய்து கொண்டு, தியாகேசர் சந்நிதியை நோக்கி - "அடியேனை ஆட்கொண்ட ஆண்டவனே! இவ் வீதிவிடங்கன் என்பவன் பசுங்கன்றைக் கொலை செய்தானென்பது பிரத்தியட்சமாக உண்மையென்று வெளிப்பட்டபடியால், இந்தக் குற்றவாளியின் கொலைப்பாதகந் தீரத்தக்க தண்டனை செய்வதற்குச் சக்தியில்லாத அடியேன், தேவரீர் திருவுளப் பாங்கின்படி, மேலோர் ஏற்படுத்திய தரும நூல்களில் கொலை செய்தவனைக் கொலை செய்யக் கடவரென்று விதித்திருக் கின்ற விதியின்படி, விதிமாறாட்ட முதலான குற்றங்களுக்குச் சிறிதும் இடங்கொடாமல், இவனைக் கொலை செய்யும்படித் திரிகரண சுத்தியாகத் தீர்ப்பிட்டுக் கொண்டு, இதோ தேர்க்காலிலூர்ந்து கொலை செய்யத் தொடங்குகிறேன். இத்தீர்ப்பினிடத்துத் தேவரீர் திருவடி சாக்ஷியாக மனமறிந்து யாதொரு பிசகும் நேரிட்டதில்லை. என்னையுமறியாது ஏதாகிலும் குறை நேரிட்டிருக்குமானால் அதைத் தேவரீர் மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குற்றவாளியின் பாவாத்மாவை அப்பாபத்தினின்று நீங்கும் வண்ணந் தக்க தண்டனை செய்வித்தருளி, மறுபிறப்பிலாயினும் கண்டத் தேறும் வழியைக் கடாக்ஷிக்க வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டு, தேரிற் கட்டிய குதிரைகளை விழுந்து கிடக்கின்ற வீதிவிடங்கன் கழுத்தடியிற் சக்கர மழுந்தும்படி நேராக முடிக்கித் தேரை நடத்தினார். அப்போது தேர்ச்

சக்கரமானது வீதிவிடங்கன் மேல் அழுந்திக் கறகறவென்று இழுத்துக் கொண்டு அதி வேகமாகச் செல்ல உடல் குழம்பி சின்னா பின்னப்பட்டு, நசுக்குண்டு, கையாற்பிசைந்து, ரசம் பிழிந்த மாங்கனியின் கோது போல உடல் வேறு உயிர் வேறாக இறந்தான்.

அது கண்ட தேவர்களெல்லாம், "அருமையாகப் பெற்ற புத்திரனை நோக்காமல் புண்ணியத்தை நோக்கிய கண்ணியவானே! உனக்குச் சுபகர முண்டாவதாக" என்று வாழ்த்திக் கற்பகப் பூமாரி பொழிந்தார்கள். தேவதுந்துமிகள் அதிர்ந்தன, அந்நகரத்தாரெல்லாம், "இப்படிப்பட்ட நீதி செலுத்துகின்ற மகாராஜனை என்ன தவஞ் செய்து பெற்றுக் கொண்டோம்" என்றும், "ஐயோ! இனி எக்காலத்தில் வீதிவிடங்கனைக் காண்போம்" என்றும், இன்பக் கண்ணீரும் துன்பக் கண்ணீரும் விட்டுக் கொண்டு நின்றார்கள். உடனே மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் மந்திரியின் பழிக்காகத் தம் உயிரைக் கொடுக்கத் துணிந்து தேரிலிருந்து கீழே இழிந்தார்.

30. இறைவன் வெளிப்படுதல்

அப்போது, ஸ்ரீ கண்டர், அனந்தேசர், காலச்செந்தி யுருத்திரர், துவாதச ருத்திரர், ஏகாதச ருத்திரர், புத்தி யட்டகர், கூர்மாண்டர், ஆடகர், சத வுருத்திரர், அஷ்ட மூர்த்திகள், நீலலோகிதர், கங்காள கபாலர், அசுவா ரோகணர், அஷ்ட பைரவர், வீரபத்திரர், சக்கரதரர், நான்முகர் முதலான பதமூர்த்திகளும், கபாலிகன், அசன், புதன், வச்சிரதேகன், பிநாகி, கிருதசாதிபன், உருத்திரன், பிங்கலன், சாந்தன், க்ஷயாந்தகன், பலவான், அதிபலவான், பாசாத்தன், மகா பலவான், சுவேதன், ஜயபத்திரன், தீர்க்கபாகு, ஜலாந்தகன், மேகவாகனன், சௌமியகேசன், சடாதரன், லஷ்மீதரன், ரத்நந்திரன், ஸ்ரீ தரன், பிரசாதன், பிரகாசன், வித்தியாதிபன், ஈசன், சர்வஞ்ஞன், பலிப்பிரியன், சம்பு, விபு, கணாத்தியக்ஷன், கிரியக்ஷன், திரிலோசனன் முதலான பதத்தலைவர்களும்; இந்திரர், சந்திரர், சூரியர் முதலான தேவர்களும்; வசிட்டர், அகத்தியர், புலத்தியர், பராசரர், வியாசர் முதலான முனிவர்ளும்; கண்ணுவர், கருக்கர், சதர்னந்தர் முதலான இருடிகளும்; அசுரர், அந்தரர், ஆகாயவாசிகள், விஞ்சையர், வித்தியாதரர், கருடர், காந்தர்வர், இயக்கர், கின்னரர், கிம்புருடர், சித்தர், நிருதர், பூதர், பைசாசர், போகபூமியர், உரகர் முதல்ான கணங்களும்; நந்தி, பிங்கிருடி, சண்டன், பிரசண்டன், சங்கு கண்ணன், வாணன், அந்தகன், கும்போதரன், விருபாக்ஷன், முதலான பிரதம கணங்களும் சூழ்ந்து துதித்து வரவும்; பேரிகை, மத்தளம், தாளம், சங்கம், சச்சரி. தடாரி முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கி வரவும்;

எல்லாம்வல்ல இறைவன் வந்தான்
நல்லோர்க்கருளும் நாயகன் வந்தான்
முப்புர மெரித்த முன்னோன் வந்தான்
தப்பிலார்க் கருள்செயுந் தயாநிதி வந்தான்
வள்ளல் வந்தான் மகாதேவன் வந்தான்
எள்ளி லெண்ணெய்போல் இருப்பவன் வந்தான்
அன்பர்க் கருளும் ஐயன் வந்தான்
இன்பங் கொடுக்கும் இறைவன் வந்தான்
முத்தொழில் நடத்தும் முதல்வன் வந்தான்
பக்தர்கள் புகழும் பதத்தோன் வந்தான்
தேவர்கள் போற்றுந் தியாகன் வந்தான்
மூவர்கள் வாழ்த்தும் முக்கணன் வந்தான்" –

என்று சின்னங்கள் பிடித்து வரவும், தும்புருநாரதர் யாழிசை பாடிவரவும், உருத்திர கணிகையர் நடனஞ் செய்து வரவும், ஒற்றை வெண்குடை, சாமரை முதலான மங்கல விருதுகள் நெருங்கி வரவும், ஆனைமுகக் கடவுளும், ஆறுமுகக் கடவுளும் இருபக்கங்களிலும் இசைந்து வரவும், உலக மாதாவாகிய உமாதேவியார் இடது பக்கத்திலிருக்க, ஜடாமகுட திரிநேத்திர காளகண்ட சதுர்ப்புஜம் முதலானவை விளங்க, தர்ம சொரூபமாகிய இடப வாகனத்தின் மேல் சர்வ மங்கல சக்தியே திருமேனியாகக் கொண்ட தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளி, மனுச் சோழராஜனுக்கு முன் தரிசனங் கொடுத்தருளி, குளிர்ந்த நிலவு துளும்பி வீசுகின்ற புன்னகை காட்டி அரசனுக்கு ஜில்லென்றும் உடம்பும், உள்ளமும், உயிரும் குளிரும்படி செய்வித்து கருணையென்னும் வெள்ளம் நிறைந்து, பொங்கித் ததும்பி, பெருக்கெடுத்து, ஒளி கொண்டோங்கி மடைதிறந் தோடுகின்ற மலர் போன்ற திருக் கண்களால் அருள் நோக்கஞ்செய்து, அவ்வரசனுக்கு உண்டாயிருந்த விடாய் முழுதுந் தீர்த்து, "நம்மிடத்து நம்பிக்கையும் பேரன்பும் வைத்து, மனுநீதி தவறாது அரசாட்சி செய்கின்ற மனுச்சோழனே! நீ நடத்துகின்ற நீதியின் பெருமையை உலகத்தவர் செவ்வையாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படி நாமே இவ்வாறு சோதித்தோம்! இனி ஒன்றுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி இறந்து கிடக்கின்ற பசுங்கன்றும்; கலாவல்லபனென்னும் மந்திரியும், வீதிவிடங்கனென்னும் இராஜகுமாரனும் உயிர் பெற்று எழுந்திருக்கும்படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

31. மாதிருக்கும் பாதியனை மன்னன் புகழ்ந்தேத்தல்

அந்தக் கணமே நித்திரை நீங்கி எழுகின்றதுபோல், இளங்கன்றானது உயிர்பெற்று எழுந்து தன் தாய்ப் பசுவினிடத்திற் சென்றது. மந்திரியும் புதல்வனும் உயிர் பெற்றெழுந்து, ஆண்டவனை வணங்கி, அருகே மலர்ந்த முகத்தோடு வந்தனை செய்து கொண்டு மகிழ்ந்து நின்றார்கள்.

அது கண்டு அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களும் மற்றவர்களும் தம்மை அறியாத பெருங்களிப்புடைய வர்களாய்ச் சிலர்; "அற்புதம்! அற்புதம்! அற்புதம்! அற்புதம்!" என்று ஆடினார்கள்; சிலர், "பண்ணிய பூசை பலித்தது, பலித்தது" என்று பாடினார்கள்; சிலர் "சூரிய குலந் தோன்றியது! தோன்றியது! என்று துதித்தார்கள்; சிலர், "துக்கம் நீங்கியது!, சுகம் கிடைத்தது!" என்று துள்ளினார்கள்! சிலர், "குறையெல்லாந் தீர்ந்தது!" குறையெல்லாந் தீர்ந்தது! என்று கொண்டாடினார்கள்; சிலர், "கும்பிட்ட தெய்வம் குறுக்கே வந்தது!" என்று குதித்தார்கள்; சிலர், எம்பெருமான் எதிர்ப்பட்டால் என்ன முடியாது' என்று எக்களித்தார்கள்; சிலர், ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவிக் கொண்டு ஒரு காதமட்டும் ஓடித் திரும்பினார்கள்; சிலர், "கலக்கம் தீர்ந்தது! களிப்பு வந்தது" என்று கைகொட்டினார்கள்; சிலர் தோள் தட்டிக்கொண்டும், தொடை தட்டிக்கொண்டும், முக ரோமத்தை முருக்கிக் கொண்டும், முக மலர்ந்து கொண்டும், உடல் நிமிர்த்திக் கொண்டும் உலாவி நின்றார்கள்; சிலர், "வாழ்வு வந்தது!" என்று மனம் பூரித்தார்கள்.

இப்படி அவரவர்களும் அளவில்லாத ஆனந்தமுடையவர்களாய் இழந்துவிட்ட பொருள் எதிர்வரப் பெற்றவர்கள் போல் சந்தோஷ கோஷஞ் செய்துநிற்க, மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், கங்கையும், இளம்பிறையும் விளங்குகின்ற சடா மகுடத்தையும், திரிபுண்டரமுந் திலகமும் திருநோக்கும் விளங்குகின்ற நெற்றியையும், அருள் ததும்பி வழிகின்ற திரு நோக்கங்களையும், சங்கு குண்டலமணிந்து தாழ்ந்த செவிகளையும், நறுங்குமிழ் போன்று விளங்குகின்ற நாசியையும், வேதமாகிய தெள்ளமுதத்தைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் படி அன்பர்களுக்கு அருளிச் செய்கின்ற செம்பவளம் போன்ற திருவாய் மலரையும், வானவர்க்கு உயிர் கொடுத்த மணி கண்டத்தையும், கொன்றை மாலையணிந்து குலவரைகள் போலுயர்ந்த திருத் தோள்களையும், மானும் மழுவும், வரதமும் அபயமுங் கொண்ட மலர்க்கரங்களையும் சிவந்து மெல்லென்று திருவருள் பழுத்து ஆனந்தமொழுகிப் பக்தர்கள் மனத்தில் தித்தித்திருக்கும் பாத மலர்களையும், செம்பவள மலைபோன்ற திருமேனியையும், பச்சைக் கொடி படர்ந்தது போன்று பார்வதியார் மகிழ்ந்து விளங்குகின்ற பாதத்தையுங் கண் குளிரக் கண்டு, களிப்படைந்து, ஆனந்த நீர் ஊற்று நீர்போல சுரந்து சுரந்து, விழுந்து விழுந்து, மார்பினிடத்து வண்டலாடவும், உடல் குழைந்துபட விதிர் விதிர்த்துச் சிலிர் சிலிர்த்து, மயிர்க் கூச்செறிந்து என்பு நெக்கு விட்டுருகியும், மனங்கனிந்து கனிந்து, கசிந்து கசிந்து, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து படபடவென்று பதறிப்பதறி உருகியுருகி ஆனந்த வெள்ளத்திலமுந்தியமுந்திப் பரவசமாகியும், 'சிவ சங்கர

Koviloor Digital Library

சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிற்பர தற்பர சிற்குண சின்மய 'சிவ சிவ' என்ற வாய்நீர் சுரந்து பாடிப்பாடி நாக்குழறித் தழும்பேறியும், ஹரஹர, என்று ஆனந்தக் கூத்தாடியும், தண்டுபோல் அனந்த முறை கீழே விழுந்து விழுந்து வணங்கி உடம்பிற் புழுதியாடியும், குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திர பிம்பம் போன்ற முகத்தின் கண் முத்து மாலையணிந்தது போல வியர்வை அரும்பி இளநகை தோன்றி மலர்ந்து விளங்கக் கைகளைக் கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக் கொண்டு, அன்பே வடிவமாகி நின்று, "பிரமன் முதலாகிய பெரிய தேவர்களெல்லாம் அரிய தவஞ்செய்தும் கனவினுங் காண்பதற்கு அருமையாகிய கடவுளே! அன்பு அணுவளவு மில்லாத அடியேனுக்கு அருமையாகிய திருமேனியை நனவிலே எளிதாகக் காட்டியருளிய தேவரீர் பெருங்கருணையை என்னென்று துதிப்பேன்! பொய்யுலகத்தை மெய்யென்று நம்பிப் புன்மையாகிய போகத்தை விரும்பி, புவியாண்டு, மீளா நரகில் விழத் துணிந்திருந்த அஞ்ஞானத்தையுடைய அடியேனையும் ஒரு பொருளாகத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு காட்சி கொடுத்தருளிய கருணைக் கடலே! கண்ணுள் மணியே! கரும்பின் சுவையே! கற்பகக் கனியே! கருணாநிதியே! தேவரீர் திருவருட் பெருமையை என்னென்று சொல்வேன்!

யான் என்கின்ற ஆணவப்பேயும்
எனது என்கின்ற இராட்சதப் பேயும்
மாயை யென்கின்ற வஞ்சகப் பேயும்
பெண்ணாசை யென்கின்ற பெரும் பேயும்
மண்ணாசை யென்கின்ற மானிடப் பேயும்
பொன்னாசை யென்கின்ற பொல்லாப் பேயும்
குரோத மென்கின்ற கொள்ளிவாய்ப் பேயும்
உலோப மென்கின்ற உதவாப் பேயும்
மோக மென்கின்ற மூடப் பேயும்
மத மென்கின்ற வலக்காரப் பேயும்
மாச்சரிய மென்கின்ற மலட்டுப் பேயும்

மனப் பேயோடு கூடி 'இரவும் பகலும் ஆட்ட, ஆடி ஆடியிளைக்கின்ற அடியேனைக் காத்தருளத் திருவுள்ள மிரங்கித் தரிசனமருளி, துன்பத்தை நீங்கி இன்பத்தை யளித்த எம்பெருமானே! – என்னாண்டவனே! – என் தந்தையே! – என் தாயே! – என் குருவே! – என் தெய்வமே! – என் குலதெய்வமே! – என் உயிர்த்துணையே! – என் அறிவுக்கறிவாகிய இறைவனே! – தேவரீர் திருவடிப் புகழை வேதங்களுமறியாது விழித்துக் கொண்டு தேடித் தேடி இளைக்கின்றனவென்றால், கிருமி கீடங்களிலுங் கீழ்ப்பட்ட அசேதனனாகிய அடியேன் எப்படி அறிந்து துதிப்பேன்! தேவரீர் திருவடிக் காட்சி பலிக்கும்படி செய்வித்த இந்தப்

பசுவுக்கும் கன்றுக்கும் என்னை அடிமையாகக் கொடுப்பேன், அல்லது வேறென்ன கைமாறு செய்வேன்! தேவரீர் திருமேனிக் காட்சி கிடைப்பதற்குக் காரணமாகிய வீதிவிடங்கனென்னும் புத்திரன் இன்றுதான் எனக்குப் புத்திரனாயினான்! தேவரீரது திருவருட் கோலத்தைக் காணப்பெற்ற அடியேனுக்கு இனி என்ன குறை இருக்கின்றது! அன்பர்களுக்கு இன்பமளிக்கின்ற ஆண்டவனே! - தேவரீர் கிருபா நோக்கஞ் செய்யப்பெற்று உடல் பூரித்தேன் - உள்ளங் குளிர்ந்தேன்! உயிர் தழைத்தேன்! - பசுங்கன்றும் மந்திரியும் மைந்தனும் உயிர் பெற்று எழுந்திருக்கவும் வரம் பெற்றேன்! - வாழ்வடைந்தேன்! - துக்கமெல்லாம் நீங்கினேன், - சுகப்பட்டேன்! - மனத்துக்கு அடங்காத மகிழ்ச்சி கொண்டு நின்றேன்!, இனி அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவடியினிடத்துத் தவறாத தியானமும், - சலியாத அன்பும் தந்தருளி என்னை அடிமை கொள்ள வேண்டும், - குற்றம் செய்தாலும் குணமாகக் கொள்கின்ற குணக்குன்றே! - பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்த பரம் பொருளே! - புலி முலையைப் புல்வாய்க்கு ஊட்டிய புண்ணிய மூர்த்தியே! - கல்லடிக்கும் வில்லடிக்குங் கருணை புரிந்த கருத்தனே! திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலில் எழுந்தருளிய தியாகராஜப் பிரபுவே! போற்றி! போற்றி!!" என்று தோத்திரஞ் செய்து தொழுது நின்றார்.

32. பெருமான் அருள் புரிந்து மறைய அரசன் ஆலயம் புகுந்து வணங்கல்

அரசன் செய்த தோத்திரங்களைத் திருச்செவி ஏற்றுக் கொண்டு தியாகராஜப் பெருமான், "நம்மிடத்தில் அன்புள்ள அரசனே, நீ இன்னும் நோயற்ற வாழ்வுங் குறைவற்ற செல்வமும் பெற்று! நமது அருளே துணையாகக் கொண்டு, இவ்வுலகத்தையெல்லாம் ஒரு குடையின் கீழ் ஆண்டு, மெய்யறிவு விளங்கி மாறாத மகிழ்ச்சியோடிருக்கக் கடவாய்! பின்பு எக்காலத்தும் மீளாத பேரானந்த போகத்தை நாம் தருவோம்" என்று அருள் புரிந்து கணங்களுடன் அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளினார்.

அது கண்டு மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், பின்பும் கீழ்விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தொழுது, தோத்திரம் செய்து கொண்டு, அப்பசுவையுங் கன்றையுங் உபசாரத்துடன் நல்ல புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்த்து மிகுந்த சுகத்திலிருக்கும்படி செய்வித்துக் கலாவல்லபனைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு, "என் புத்திரன் பழிக்கு ஈடாகச் செய்தற்கரிய செய்கையைச் செய்துகொண்ட அன்புள்ள அமைச்சனே! உன்போல் எனக்கு இனியவர்கள் உண்டோ!" என்று உபசரித்து பின்பு வீதிவிடங்கனென்னும் மைந்தனை எடுத்து மடிமேல்வைத்து, முத்தங்கொடுத்து, உச்சி மோந்து, "யான் செய்த புண்ணியத்தால் கிடைத்த புத்திரனே! உன்னாலல்லவோ உயர்வையடைந்தேன்",

Kavilear Digital Library

என்று உபசரித்து, பின்பு மைந்தனும், மந்திரியும் தாமுமாகக் கமலாலயம் என்னும் கோயிலுக்குச் சென்று, ஆசாரத்தோடும், அன்போடும் விதிப்படி சிவபெருமானைத் தரிசனம் செய்து, அபிஷேகாதி சிறப்புகளும் அநேகம் திருப்பணிகளும் செய்வித்துத் தொழுது, வணங்கித் துதித்து, வலங்கொண்டு விடை கொண்டு புறப்பட்டு, அந் நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் மனங்களித்து வாழ்த்திப் புகழும்படி மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க, வீதியை வலமாக வந்து, அஷ்ட மங்கலங்களேந்திய சுமங்கலிகளும் அந்தணர், அமைச்சர் முதலானவர்களும் வாழ்த்தி மங்கலச் செய்கைகளோடு எதிர்கொள்ள அரண்மனையிற் சென்று வேதியர், துறவினர், விருந்தினர், உறவினர் முதலானோர்களுக்கு அவரவர்க்குத் தக்க வரிசைகளைச் செய்து மகிழ்வித்து, கற்பு நிலை தவறாத மனைவியார் மனங்குளிர்ந்து களிக்கும்படி மைந்தனைக் காண்பித்து, மந்திரி முதலானவர்கள் சூழச் சிவானுக்கிரகத்தால் சிங்கா சனாதிபதியாய், உலகத்தையெல்லாம் ஒரு குடைநிழலில் வைத்து அறநெறிப்படியே அரசாட்சி செய்திருந்தார்.

வாழ்த்து
நேரிசை வெண்பா

வாழி மனுச்சோழர் வாழி யவர்மைந்தன்
வாழியவர் மந்திரியாம் வல்லவனும் - வாழி யவர்
செங்கோன் முறையவர்தஞ் சீர்கேட் பவர்வாழி
எங்கோன் பதம் வாழியே.

திருசிற்றம்பலம்.

மனுமுறை கண்ட வாசகம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

உண்மை நெறி
(சன்மார்க்கப் பெருநெறி ஒழுக்கம்)

புருஷார்த்தம்

நாம் பெறும் புருஷார்த்தம் நான்கு. அவையாவன :

1. ஏமசித்தி செய்தல்.
2. சாகாக்கல்வி கற்றல்.
3. தத்துவநிக்கிரகம் செய்தல்.
4. கடவுள் நிலை யறிந்து அம்மயமாதல்.

ஒழுக்கம்

இவை பெறுவதற்கு ஒழுக்கம் நான்கு. அவையாவன :

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்
2. கரண ஒழுக்கம்
3. ஜீவ ஒழுக்கம்
4. ஆன்ம ஒழுக்கம்

OOR ANDAVAR
A. No. 12800
RARY, KOVILO

(1) இந்திரிய ஒழுக்கம்

1. கொடிய சொல் செவிபுகாது நாத முதலிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்டல்;
2. அசுத்த பரிசமில்லாது தயாவண்ணமாகப் பரிசித்தல்;
3. குரூரமாகப் பாராதிருத்தல்;
4. உருசி (சுவை) விரும்பாதிருத்தல்;
5. சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல்;
6. இன்சொல்லாடல்;
7. பொய் சொல்லாதிருத்தல்;
8. ஜீவஹிம்சை நேரிடும் காலத்தில் எவ்விதத் தந்திரத்தினால் ஆவது தடை செய்தல்;
9. பெரியோர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்லுதல்;
10. ஜீவ உபகார நிமித்தமாய் சாதுக்கள் வாசஸ்தலங்களிலும் திவ்ய திருப்பதிகளிலும் சஞ்சரித்தல்;
11. நன்முயற்சியில் கொடுத்தல் எடுத்தலாதி செய்தல்;
12. மித ஆகாரம் செய்தல்;
13. மித போகம் செய்தல்;
14. மலஜல உபாதிகளை அக்கிரமம் அதிக்கிரமம் இன்றிக் கிரமத்தில் நிற்கச் செய்வித்தல்;
15. கால பேதத்தாலும் உஷ்ண ஆபாசத்தாலும் தடை நேர்ந்தால், ஔஷதி வகைகளாலும், பௌதிக மூலங்களாலும், சரபேத,

அஸ்தபரிச தந்திரத்தாலும், மூலாங்கப் பிரணவத் தியான சங்கற்பத்தாலும் தடை தவிர்த்துக் கொள்ளல்;
16. மந்தரம் : சுக்கிலத்தை அக்கிரம அதிகிரமத்தில் விடாது நிற்றல்.
17. தீவிரதரம் : எவ்வகையிலும் சுக்கிலம் வெளிப்படாமல் நிறுத்தல்;
18. இடைவிடாது கோசத்தைக் கவசத்தால் மறைத்தல்;
19. இதுபோல் உச்சி, மார்பு முதலிய அங்கங்களையும் மறைத்தல்;
20. சஞ்சரிக்கும் காலத்தில் காலில் கவசம் தரித்தல்;
21. அழுக்காடை உடுத்தாதிருத்தல் முதலியன இந்திரிய ஒழுக்கமாம்.

(2) கரண ஒழுக்கம்

1. மனத்தைச் சிற்சபை இடத்தே நிறுத்தல் முதலில் புருவ மத்தியில் நிற்கச் செய்தல்;
2. துர்விஷயத்தைப் பற்றாது இருக்கச் செய்தல்;
3. பிறர்குற்றம் விசாரியாது இருத்தல்;
4. பிறர் மீது கோபியாதிருத்தல்;
5. தன்னை மதியாதிருத்தல்;
6. இராகாதி நீக்கி இயற்கைச் சத்துவ மயமாதல்;
7. தனது தத்துவங்களை அக்கிரமத்தில் செல்லாது கண்டித்தல்; முதலியன கரண ஒழுக்கமாம்.

(3) ஜீவ ஒழுக்கம்

ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் முதலிய யாவர்களிடத்திலும், ஜாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், கோத்திரம், குலம், சாஸ்திரசம்பந்தம், தேசமார்க்கம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர்ரென்னும் பேதம் நீங்கி, எல்லவரும் தம்மவர்களாய்ச் சமத்தில் கொள்ளுவது ஜீவ ஒழுக்கமாம்.

(4) ஆன்ம ஒழுக்கம்

யானை முதல் எறும்பு வரை தோன்றிய சரீரங்களில் உள்ள ஆன்மாவே திருச்சபையாகவும், அதன் உள் ஒளியே பதியாகவும் யாதும் நீக்கமறக் கண்டு எவ்விடத்தும் பேதமற்று எல்லாம் தானாக நிற்றல் ஆன்ம ஒழுக்கமாம்.

இவ்வண்ணம் நின்றால் மேற்குறித்த அரும்புருஷார்த்தம் கைகூடும்.

குறிப்பு :

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் சத்திய தருமச் சாலையில் அன்பர்களுக்கு இவ்வுண்மை நெறியை வரைந்து சுவரில் ஒட்டி வைத்து உய்யும்படி உபதேசித்துள்ளார்கள்.